

KOŁĘDNICY MISYJNI

2026/2027

DZIECIOM W ZIEMI ŚWIĘTEJ

**MISYJNE MATERIAŁY
LITURGICZNE**

**NA ADWENT,
BOŻE NARODZENIE,
6 STYCZNIA**

Misyjne Materiały Liturgiczne

KOLEDNICY MISYJNI

ROK 2026/2027

Kod do załączników

Kod do filmów

Link do załączników

<https://bit.ly/km2026ziemiaswieta>

Link do filmów

<https://bit.ly/ytkm2026ziemiaswieta>

Papieskie Dzieło Misyjne Dzieci

Warszawa 2026

Redakcja:
Julia Brendel, Krzysztof Goworek

Redakcja językowa i korekta:
Ewa Mościcka

Redakcja techniczna:
Krzysztof Kopania

ISBN 978-83-67362-13-9

Papieskie Dzieło Misyjne Dzieci
Skwer Kardynała Stefana Wyszyńskiego 9, 01-015 Warszawa,
tel. (22) 536 90 27
www.missio.org.pl; e-mail: pdmd@missio.org.pl

SPIS TREŚCI

Wstęp	5
Opis akcji Kolędniczy Misyjni	7
Przygotowanie Kolędników Misyjnych	11
Zakończenie akcji	15
Regulamin współpracy z Papieskimi Dziełami Misyjnymi, RODO, klauzula informacyjna	20
Zezwolenie rodzica/opiekuna prawnego dziecka	22
Zaświadczenie	23
Ankieta 2026/2027.	24
Ziemia Święta.	25
Gałązka oliwna – pamiątka kolędowania 2026/2027	32
Konspekt katechezy dla klas I–III	34
Konspekt katechezy dla klas IV–VI	41
Z kolędą w domu (scenka kolędnicza)	50
Jasełka	54
Liturgia rozesłania kolędników misyjnych.	63
Modlitwa posłania kolędników	66
Obrzęd przyjęcia do Papieskiego Dzieła Misyjnego Dzieci.	67
Podsumowanie finansowe akcji	73
Tak kolędowaliśmy dla dzieci na Sri Lance 2025/2026.	75

WSTĘP

Słowo od księdza dyrektora PDM

Pokój tobie, Ziemi Święta, pokój Wam, kochani kolędnicy misyjni!

Tegoroczne kolędowanie misyjne to wyprawa pielgrzyma do początków chrześcijaństwa. Tam, gdzie Jezus się narodził, żył, uciekał przed złym Herodem, oraz do miejsca, gdzie dziś jest pusty grób – świadek Jego zmartwychwstania. Kolędowanie misyjne prowadzi nas do kilku krajów określanych jako Ziemia Święta. Od wielu wieków widzimy tam niestety cierpienie, wojnę i brak pokoju. Dlatego, gdy rozpoczniecie przygotowania do misyjnego głoszenia tajemnicy Bożego Narodzenia, jednocześnie módlcie się o pokój, ustanie walk i umożliwienie dzieciom, Waszym rówieśnikom, edukacji, wyznawania wiary w sposób wolny oraz budowania przyszłości. Ponieważ tam, gdzie są wojny, okopy i broń, najbardziej cierpią dzieci, którym odbiera się radość dzieciństwa.

Pójdziecie do rodzin i wspólnot parafialnych z kolędowaniem, z gałązką oliwną w dłoni jako symbolem Bożego pokoju. Nieście radość i anielski uśmiech, ale też prosicie nas, dorosłych, byśmy przyjmując Jezusa, przyjęli Jego Ewangelię.

Ojciec Święty Leon XIV przy każdej nadarzającej się możliwości prosi o nadzieję i ustanie walk. Bądźcie szczególnie w tym roku głosem papieża, białego pielgrzyma pokoju.

Zachęcam Was, abyście tradycyjnie Adwent przeżyli w Waszych szkołach i parafiach jako czas oczekiwania i przygotowania. Korzystajcie z podpowiedzi od nas, jak to zrobić, zamieszczonych w „Świecie Misyjnym” oraz w tych materiałach, które trzymacie w ręku. Znajdziecie w nich wiele ciekawych informacji o tegorocznym misyjnym kolędowaniu.

Drodzy katecheci, nauczyciele religii, animatorzy!

Bez Waszej pomocy i zaangażowania tej akcji formacyjnej nie będzie. Dlatego już teraz ogromnie i z serca Wam dziękuję. Proszę Was o podjęcie po raz kolejny wyzwania wspólnego kolędowania. Przeczytajcie materiały, dostosujcie naszą propozycję do warunków, w których pracujecie. Scenka to tylko jeden z elementów, dlatego wykorzystajcie wszystkie inne nasze pomoce.

Ogromnie ważny dla nas jest kontakt z Wami. Zdjęcia i sprawozdania z Waszej posługi posłużą w przygotowaniu kolejnego dobrego materiału wydawniczego i prasowego.

Nieśmy Boży pokój! Nieśmy Ewangelię w imieniu Ojca Świętego!

Dziękuję całemu zespołowi PDMD i współpracownikom z terenu całej Polski za pomoc i serce pełne miłości dla misji.

Z modlitwą

*ks. Maciej Będziński, dyrektor krajowy PDM,
wraz z całym zespołem redakcyjnym*

OPIS AKCJI

Czym jest akcja Kolędniczy Misyjni?

KIM SĄ KOLĘDNICY MISYJNI?

Kolędniczy misyjni to mali i więksi misjonarze, którzy idąc od domu do domu, od rodziny do rodziny, od jednego szpitalnego łóżka do drugiego, przypominają wszystkim, że narodził się Chrystus.

Opowiadając o życiu dzieci w różnych częściach świata, uświadamiają, że Kościół jest jeden i jest powszechny, dlatego i my jesteśmy odpowiedzialni, by wszyscy usłyszeli o Chrystusie i mogli żyć w warunkach pozwalających na wzrost, rozwój i życie godne dziecka Bożego.

Setki tysięcy dzieci wraz z rodzinami, wychowawcami, nauczycielami, animatorami i duszpasterzami poświęcają swój wolny czas oraz talenty, aby przygotować stroje, dekoracje i gwiazdę, nauczyć się ról zgodnie ze scenariuszem kolędniczej scenki, a następnie wyruszyć w drogę. Niezależnie od pogody i zmęczenia, odwiedzają z kolędą domy, szkoły i parafie w swoich miejscowościach.

Przygotowanie akcji to także czas rozwoju duchowego i intelektualnego. Uczestnicy modlą się za misje i misjonarzy, poznają kulturę, języki oraz realia życia dzieci w konkretnym regionie świata, zdobywając wiedzę i doświadczenie, uwrażliwiając się jednocześnie na potrzeby i problemy rówieśników z różnych krajów.

JAK POWSTAŁA AKCJA?

Akcja wywodzi się z ludowej tradycji kolędowania. Na początku lat 90. dzieci i animatorzy z Ognisk Misyjnych Papieskiego Dzieła Misyjnego Dzieci wzbogacili ją wymiarem misyjnym.

W 1989 r. kolędowały dzieci z Ognisk Misyjnych w kilku diecezjach, a od 1993 r. akcja obejmuje wszystkie diecezje w Polsce. Dziś kolędujemy nie tylko w całym kraju, ale także wśród Polonii, a inicjatywa trwa nieprzerwanie od ponad 30 lat!

KOMU POMAGAMY?

Kraj, dla którego w danym roku kolędujemy, każdorazowo wskazuje nam Dykasteria ds. Ewangelizacji za pośrednictwem sekretarza generalnego Papieskiego Dzieła Misyjnego Dzieci z Rzymu.

Ofiary materialne zebrane przy okazji kolędowania przekazywane są w całości do Rzymu, a Dykasteria ds. Ewangelizacji przydziela nam konkretne projekty, które zostaną zrealizowane dzięki zebranyim środkom.

DLACZEGO WARTO WŁĄCZYĆ SIĘ DO AKCJI?

Kolędnicy misyjni ewangelizują – dzieci razem z opiekunami stają się misjonarzami, pokazując, że nie trzeba wyjeżdżać za granicę, by nieść Ewangelię. Idąc od domu do domu w swoim najbliższym otoczeniu, przypominają wszystkim, że narodził się Chrystus, niosą radość i pokój Bożego Narodzenia. Są jak aniołowie w Betlejem „zwiastujący radość wielką” i głoszący: „Chwała na wysokości Bogu, a na ziemi pokój ludziom, których sobie upodobał”.

Kolędnicy misyjni uczą się odpowiedzialności – opowiadają o życiu swoich rówieśników na całym świecie, uświadamiając wszystkim, że Kościół nie kończy się w obrębie parafii, ale mamy braci i siostry na krańcach świata. I tak jak w rodzinie ludzie są za siebie odpowiedzialni i pomagają sobie wzajemnie, tak każdy ochrzczony odpowiedzialny jest za to, aby Ewangelia dotarła do każdego narodu i każdej osoby oraz aby nasi bracia i siostry mogli żyć w godnych warunkach.

Kolędnicy misyjni rozwijają w sobie dojrzałość społeczną i emocjonalną – uczą się odpowiedzialności za powierzone zadania, współpracy w grupie oraz wytrwałości w działaniu. Doświadczają różnych reakcji ze strony mieszkańców, co pomaga im przyjmować zarówno życzliwość i otwartość, jak i budować odporność i empatię w przypadku odmowy i braku zainteresowania przyjęciem kolędników.

Kolędnicy misyjni formują się intelektualnie i duchowo – zanim wyruszą ze scenką i przesłaniem, modlą się za misje i misjonarzy, poznają geografę,

kultury, języki oraz zwyczaje różnych narodów, a także sytuację dzieci w wybranych częściach świata. Dzięki temu kolędowanie staje się nie tylko okazją do pomocy innym, ale również do świadomego przeżywania wiary, aktywnego udziału we wspólnocie Kościoła oraz okazją do poszerzania swojej wiedzy.

KTO I GDZIE KOLĘDUJE?

Grupy kolędnicze organizują nauczyciele i katecheci z uczniami, siostry zakonne ze swoimi podopiecznymi, księża ze swoimi parafianami, rodzice ze swoimi dziećmi, ministranci oraz klerycy.

Kolędują w rodzinach, szkołach, parafiach, szpitalach, w domach pomocy społecznej, seminariach duchownych, w instytucjach u władz gminy, miasta, wioski czy w kuriach u księży biskupów i proboszczów.

PROJEKTY REALIZOWANE DZIĘKI ZEBRANYM OFIAROM

Przy okazji kolędowania zbierane są ofiary przeznaczone na realizację projektów pomocy dzieciom w różnych częściach świata.

<https://missio.org.pl/zrealizowane-projekty-pdmd/>

PROJEKTY KONCENTRUJĄ SIĘ NA WSPARCIU DZIECI DO 14. ROKU ŻYCIA I OBEJMUJĄ WIELE SFER ICH CODZIENNEGO FUNKCJONOWANIA.

Realizowane są w kilku głównych obszarach, tj.: pomoc zwyczajna, edukacja, ochrona zdrowia, domy dziecka i internaty oraz duszpasterstwo diecezjalne i parafialne. Za tymi kategoriami stoją bardzo konkretne potrzeby – od zapewnienia bezpiecznego schronienia, podręczników i odzieży przez szczepienia oraz posiłki aż po działania na rzecz ochrony życia dzieci jeszcze przed narodzinami.

DYREKCJA KRAJOWA PDM NIE DECYDUJE, KTÓRE PROJEKTY BĘDĄ ZREALIZOWANE, ANI SAMA ICH NIE WYBIERA.

Określenie „papieskie” w odniesieniu do naszego dzieła oznacza między innymi to, że wszelkie decyzje dotyczące projektów i ich finansowania podejmuje Sekretariat Generalny Dzieł Misyjnych w Dykasterii ds. Ewangelizacji. Wszelkie ofiary przekazywane są do Dykasterii, do której misjonarze z różnych części świata zgłaszają swoje projekty. To Rada Wyższa PDM rozeznaje, gdzie pomoc jest najbardziej potrzebna, tak aby środki były rozdzielone sprawiedliwie.

PRZYGOTOWANIE KOŁĘDNIKÓW MISYJNYCH

Jak zorganizować akcję?

Wydarzenie o nazwie Kolędnicy Misyjni prowadzone jest pod patronatem Papieskich Dzieł Misyjnych. Każdego roku Sekretariat Krajowy PDMD w Polsce przygotowuje wszelkie materiały pomocne do przeprowadzenia całej akcji.

Odpowiadając na pytania niektórych katechetów i animatorów, informujemy, że możliwe jest znalezienie w tym samym roku formacyjnym innych broszur z materiałami dla kolędników misyjnych niż materiały z Dyrekcji Krajowej PDM, ponieważ dwie diecezje przygotowują materiały samodzielnie.

Niezwykle ważne jest dla nas zdrowie i bezpieczeństwo zarówno dzieci i młodzieży, jak i organizatorów przedsięwzięcia. Dlatego też **prosimy, aby kolędnicy misyjni działający w ramach struktur PDM i pod naszym patronatem przestrzegali prawa cywilnego i kościelnego oraz przeprowadzili akcję według proponowanych przez nas kroków.**

Dyrekcja Krajowa PDM obejmuje patronatem tylko te grupy kolędnicze, które przestrzegają prawa oraz poniższych „kroków przygotowania”.

PRZEBIEG AKCJI

Co i jak animator powinien zrobić po kolei?

1. POZNANIE AKCJI PRZEZ ANIMATORA

Najpierw animator (koordynator/organizator) wydarzenia Kolędnicy Misyjni poznaje całą akcję i sam się do niej przygotowuje. Najlepiej zajrzeć na <https://missio.org.pl/kolednicy-misyjni/> oraz zapoznać się dokładnie z niniejszą broszurą.

2. SPOTKANIE Z KSIĘDZEM PROBOSZCZEM

Animator spotyka się z księdzem proboszczem, ustalając czas i miejsce posłania kolędników oraz możliwości kolędowania na terenie parafii.

3. SPOTKANIE Z RODZICAMI

Animator organizuje spotkanie z rodzicami, wyjaśniając przebieg i cel akcji. Prosi również o pomoc w przygotowaniu strojów, gwiazdy oraz wspiera uczestnictwo dzieci w kolędowaniu.

4. FORMACJA I PRZYGOTOWANIE DO KOLĘDOWANIA

Od początku grudnia (a nawet wcześniej) rozpoczyna się czas bezpośredniego przygotowania duchowego, intelektualnego i praktycznego. Kolędnicy misyjni wraz z rodzicami, animatorami i opiekunami modlą się za całą akcję, za parafian, za dzieci, dla których będą kolędować, i za siebie samych. Włączają się także w formację według kalendarza adwentowego, który oprócz bezpośredniego przygotowania do Bożego Narodzenia jest dodatkowym materiałem nt. poznawanego w ramach danej edycji kraju/regionu.

Kolędnicy przygotowują również stroje, scenkę i gwiazdę, z którą będą kolędować. Jeśli grup jest więcej niż jedna, następuje również podział na grupy kolędnicze. **Ważne, aby każdej grupie dzieci towarzyszyła osoba**

dorośla, a najlepiej dwie! Dzieci nigdy nie mogą kolędować same! Jeżeli prawo państwowe wymaga stosownych zaświadczeń od opiekunów, powinni je posiadać.

5. ROZESŁANIE KOLĘDNIKÓW W PARAFII

26 grudnia lub w innym dogodnym dla parafii i kolędników terminie w kościele parafialnym ma miejsce uroczyste posłanie kolędników misyjnych. Misjonarz nigdy nie idzie sam, nigdy nie mówi o Jezusie sam od siebie, jest zawsze posłany przez Kościół. Znakiem tego jest specjalna modlitwa posłania i błogosławieństwo, które dzieci i animatorzy otrzymują od swoich pasterzy. Na mocy tego posłania wyruszają do parafian, aby nieść radość Bożego Narodzenia i mówić o potrzebach dzieci w różnych częściach świata.

6. KOLĘDOWANIE

Do odwiedzanych rodzin kolędnicy misyjni przynoszą błogosławieństwo, którego zewnętrznym znakiem jest zostawiana w rodzinach pamiątka kolędowania, nadająca się do powieszenia na choince. Nawiązuje zawsze do konkretnego projektu realizowanego w danym roku.

7. PODSUMOWANIE AKCJI – ŚDM

Podsumowanie akcji odbywa się w parafii, zwykle 6 stycznia, w uroczystość Objawienia Pańskiego będącą jednocześnie Światowym Dniem Misyjnym Dzieci. Wtedy to kolędnicy animują liturgię Mszy świętej i składają w procesji z darami zebrane ofiary materialne.

8. PRZESŁANIE RELACJI DO SEKRETARIATU PDMD

Gorąco zachęcamy, aby po zakończonej akcji podzielić się jej przebiegiem, dając świadectwo, a tym samym zachęcając innych do włączenia się w nią. Szczegóły na s. 16 – **Przesłanie relacji**.

9. UDZIAŁ W ORSZAKU TRZECZ KROLI

Niektóre z grup kolędniczych, oprócz udziału we Mszy świętej podsumowującej akcję, wybierają się także na miejscowy Orszak Trzech Króli, zakładając po raz ostatni stroje użyte w czasie kolędowania oraz niosąc gwiazdę.

10. PRZEKAZANIE ZEBRANYCH OFIAR

Po akcji animator przekazuje zebrane ofiary osobiście na konto PDM lub za pośrednictwem swojej diecezji (karii/wydziału lub duszpasterstwa ds. misji). Szczegóły na s. 18 – **Przekazanie ofiar**.

ZAKOŃCZENIE AKCJI

Słowo do animatorów i opiekunów grup

Drodzy animatorzy i opiekunowie grup!

Dziękujemy, że włączacie się w organizację akcji Kolędnicy Misyjni. Jesteśmy wdzięczni za Wasze zaangażowanie, bo dzięki Wam setki, a nawet tysiące dzieci poznają wartość relacji, życia we wspólnocie, współodpowiedzialności za braci i siostry na całym świecie, a także zdobywają piękne wspomnienia i doświadczenia, z którymi zostaną na lata.

Dziękujemy za Waszą życzliwość i serce okazane przez modlitwę oraz wszelką aktywność, które są żywym przykładem tego, jak można zaangażować się w dzieło misyjne Kościoła. Chcemy, żeby to świadectwo było zachowywane, pielęgnowane i przekazywane dalej. Być może stanie się dla innych ludzi inspiracją do działania.

Na kolejnych stronach znajdziecie instrukcję dotyczącą przesłania relacji oraz przekazania ofiar po zakończeniu akcji. Prosimy o zapoznanie się z poniższymi informacjami, które będą dla nas niezbędne i pomocne w dokładnym podsumowaniu akcji czy też przesyłaniu podziękowań za przekazane ofiary.

Kolędnicy misyjni to setki grup tworzących w jednym czasie wielką wspólnotę, by pomagać i ewangelizować. Chcemy, aby członkowie każdej, nawet najmniejszej grupy wiedzieli, że są częścią wielkiego dzieła, dlatego też każde zdjęcie, dokument, przesłana relacja czy informacje zawarte w przelewie są dla nas bardzo istotne we właściwym przypisaniu działań do poszczególnych grup, archiwizowaniu materiałów oraz przygotowaniu kolejnych edycji.

Jeszcze raz dziękujemy, że jesteście z nami!

Sekretariat Krajowy PDMD w Polsce

PRZESŁANIE RELACJI Z KOŁĘDOWANIA

Misyjne kołędowanie łączy grupy z całej Polski, a także Polonii, która pielęgnuje tę tradycję poza granicami naszego kraju. Cieszymy się, gdy możemy poznać kołędników dzięki przesłanym relacjom oraz zdjęciom, a następnie opowiedzieć o nich naszym odbiorcom w mediach społecznościowych, na stronie internetowej czy wydawanych przez nas czasopismach.

Ze względów prawnych, organizacyjnych oraz wydawniczych archiwizować i publikować możemy jedynie takie sprawozdania, które oprócz zdjęć i relacji będą zawierać dokładnie wypełnioną ankietę oraz skan lub wyraźne zdjęcie zaświadczenia opiekuna grupy o przedstawieniu rodzicom/opiekunom prawnym dziecka regulaminu współpracy z PDM oraz posiadaniu zgód na wykorzystanie wizerunku dzieci (w tym przypadku podpisane przez rodziców zgody zostają u opiekuna grupy, a na adres mailowy PDMD opiekun przesyła jedynie wyżej wspomniane zaświadczenie).

Po zakończeniu relacji z kołędowania prosimy o przesłanie W JEDNYM MAILU:

1. **kilku wyraźnych, dobrej jakości zdjęć z kołędowania** – dobrze, jeśli wśród nich znajdzie się zdjęcie grupowe, na którym wystąpią wszyscy kołędnicy wraz z opiekunami;
2. **relacji z kołędowania** – kilka zdań o Waszej grupie: który raz kołędujecie, gdzie i dla kogo kołędowaliście, ile osób wzięło udział, jak przebiegły przygotowania itd. Cenne są także relacje (sprawozdania) samych dzieci. Wypowiedzi uczestników akcji (zarówno dzieci, jak i dorosłych) staramy się zamieszczać w broszurze materiałów „Kołędników Misyjnych” w kolejnej edycji;
3. **skanu lub zdjęcia ankiety z informacjami nt. kołędowania** – wzór ankiety znajduje się na s. 24;
4. **skanu lub zdjęcia zaświadczenia opiekuna** o posiadaniu zgód rodziców/opiekunów prawnych na wykorzystanie wizerunku dzieci – z widocznym, odręcznym podpisem opiekuna.

Wszystkie wymienione dokumenty oraz elementy są dla nas **bardzo ważne!**

Brak ankiety oraz zaświadczeń uniemożliwia nam archiwizowanie, przechowywanie danych oraz ewentualną publikację.

Prosimy o przesyłanie ww. elementów na adres:

pdmd@missio.org.pl

U W A G A !

- Czas publikowania przez nas relacji z kolędowania jest ograniczony, dlatego prosimy o przesyłanie relacji razem z dokumentami **do 17 stycznia 2027 r.**
- Zdjęcia grup, które prześlą nam wszystkie ww. załączniki w tym terminie, postaramy się udostępnić w naszych mediach społecznościowych.
- Udostępniamy wyłącznie zdjęcia, które są przesłane razem z informacjami i dokumentami **drogą mailową** na adres pdmd@missio.org.pl – prosimy o nieprzesyłanie zdjęć za pośrednictwem mediów społecznościowych.
- Częstym problemem dla opiekunów jest ograniczenie dot. przesyłania dużych plików w jednym mailu. Jeśli rozmiar zdjęć jest za duży do przesyłania w jednym mailu, zachęcamy do skorzystania z przesyłania linku do albumu ze zdjęciami za pomocą dysku WeTransfer, zdjęć Google lub dysku Google. Ważne, aby w przypadku dysku Google zaznaczyć przy udostępnieniu odpowiednią widoczność (*udostępnij* → *dostęp ogólny* → *każda osoba mająca link*). Skopiowany link do albumu/dysku prosimy przesłać w wiadomości mailowej razem z ankietą, zaświadczeniem i relacją.

PRZEKAZANIE OFIAR ZEBRANYCH PODCZAS KOLĘDOWANIA

Po zakończeniu akcji i przesłaniu relacji opiekunowie grup przekazują zebrane ofiary albo osobiście, bezpośrednio na konto PDM, albo za pośrednictwem diecezji (karii, wydziału, duszpasterstwa, centrum ds. misji itp.).

Przypominamy, że okres rozliczeniowy ofiar z akcji Kolędniczy Misyjni na projekt roku (grudzień 2026 r./styczeń 2027 r.) kończy się 31 stycznia z uwagi na potrzebę przekazania sprawozdań do Sekretariatu Generalnego PDMD w Rzymie, gdzie rozpatrywane są projekty złożone przez misjonarzy z całego świata.

Żeby ofiary były przekazane na projekt roku 2026/2027, należy je wpłacić na konto Dyrekcji Krajowej PDM **do końca stycznia 2027 r.** Po upływie tego terminu zostaną one wliczone do projektu kolejnego roku.

**Ofiary zebrane podczas kolędowania misyjnego
prosimy przesyłać na następujący adres:**

Papieskie Dzieło Misyjne Dzieci
Skwer Kardynała Stefana Wyszyńskiego 9
01-015 Warszawa

konto PDM
72 1020 1013 0000 0102 0002 7169
PKO BP SA I O/WARSZAWA

z dopiskiem: **Kolędniczy Misyjni**

Cenną informacją w tytule przelewu będzie również dodanie informacji o grupie – konkretna miejscowość i wezwanie parafii lub nazwa szkoły/placówki/wspólnoty przesyłającej ofiarę.

Po zaksięgowaniu wpłaty przesyłane są podziękowania dla grup (zawierające m.in. potwierdzenie wpłaty oraz dyplom dla grupy i imienny dla opiekuna). W przypadku braku przesłanej ankiety na adres pdmd@missio.org.pl podziękowania są przesyłane na podstawie informacji zawartych w tytule przelewu (z adnotacją „Kolędnicy Misyjni”).

W przypadku wpłacania ofiar bezpośrednio na konto PDM (nie za pośrednictwem diecezji) prosimy o przesłanie ankiety z informacjami na ww. adres e-mail **najpóźniej w dniu wykonania przelewu.**

T E R M I N Y

– Termin przesłania ankiety, zaświadczenia, relacji i zdjęć: **niedziela, 17 stycznia 2027 r.**

– Termin przesyłania ofiar w ramach tegorocznej edycji akcji Kolędnicy Misyjni: **niedziela, 31 stycznia 2027 r.**

REGULAMIN WSPÓŁPRACY Z PAPIESKIMI DZIEŁAMI MISYJNYMI, RODO, KLAUZULA INFORMACYJNA

* Zgodnie z art. 8 ust. 1 Dekretu ogólnego w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych w Kościele katolickim, wydanego przez Konferencję Episkopatu Polski w dniu 13 marca 2018 r. (dalej: Dekret) i art. 13 Rozporządzenia o ochronie danych osobowych (dalej RODO), informujemy, że:

1. Administratorem danych są Papieskie Dzieła Misyjne (Skwer Kardynała Stefana Wyszyńskiego 9, 01-015 Warszawa, pdm@missio.org.pl), reprezentowane przez ks. Macieja Będzińskiego, dyrektora krajowego PDM (+48 600 820 986, dyrektor.pdm@missio.org.pl).

2. Inspektorem ochrony danych jest ks. Maciej Będziński (+48 600 820 986, dyrektor.pdm@missio.org.pl lub iodpdm@missio.org.pl).

3. Celem przetwarzania danych jest realizacja celów statutowych Papieskich Dzieł Misyjnych, w tym organizacja wydarzeń oraz udokumentowanie jego przebiegu (w periodyku, internecie, na portalach społecznościowych, odwoływanie się do wydarzenia jako historii, prezentowanie laureatów itp.).

4. Podstawą prawną przetwarzania jest wyrażona zgoda.

5. Dane nie będą przekazywane publicznej kościelnej osobie prawnej mającej siedzibę poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

6. Dane Pańskiego dziecka będą przetwarzane przez okres do 6 lat, potem będą archiwizowane zgodnie z przepisami ochrony danych osobowych.

7. Przysługuje Państwu prawo dostępu do danych osobowych, ich sprostowania, usunięcia lub ograniczenia przetwarzania.

8. Przysługuje Państwu prawo wniesienia skargi do organu nadzorczego, którym jest Kościelny Inspektor Ochrony Danych (Skwer Kardynała Stefana Wyszyńskiego 6, 01-015 Warszawa, kiod@episkopat.pl).

9. Uczestnictwo Państwa dziecka w proponowanym przez Papieskie Dzieła Misyjne wydarzeniu (formacja w Ognisku Misyjnym) wiąże się z udzieleniem pełnej zgody na przetwarzanie danych osobowych oraz udzieleniem zgody na publikację wizerunku indywidualnego lub grupowego.

ZEZWOLENIE RODZICA/OPIEKUNA PRAWNEGO DZIECKA

Ja, ... ,
(imię i nazwisko rodzica/opiekuna prawnego dziecka)

oświadczam, iż zapoznałem się z regulaminem współpracy z Papieskimi
Dziłami Misyjnymi, akceptuję jego postanowienia i wyrażam zgodę na
przetwarzanie danych osobowych mojego małoletniego dziecka

..... ,
(imię i nazwisko dziecka)

ucznia szkoły
(nazwa szkoły wraz z miejscowością)

do celów związanych z jego udziałem w akcji Kołędnicy Misyjni organizowa-
nej przez Papieskie Dzieła Misyjne.

Wyrażam także zgodę na publikowanie imienia i nazwiska oraz wizerunku
za pomocą środków społecznego przekazu i w czasopismach wydawanych
przez Papieskie Dzieła Misyjne¹.

.....
(miejscowość, data)

.....
(podpis rodzica/opiekuna prawnego)

¹ Oficjalna strona internetowa Papieskich Dziel Misyjnych oraz profile na Facebooku, Insta-
gramie, X, kanale YouTube, czasopisma „Misje Dzisiaj” i „Świat Misyjny”, czasopisma, portale
społecznościowe, strony internetowe oraz stacje radiowe i telewizyjne udostępniające treści
od PDM.

.....
(miejsce i data)

ZAŚWIADCZENIE

Ja niżej

podpisany/a

(imię i nazwisko opiekuna/opiekunów grupy)

opiekun kolędników misyjnych z

.....

.....

(nazwa grupy, szkoła/parafia, miejscowość)

przedstawiłem rodzicom/opiekunom dzieci regulamin współpracy z Papieskimi Dziełami Misyjnymi oraz posiadam pisemne zgody na publikację przesłanych zdjęć i materiałów filmowych wraz z podpisami. Wszystkie zainteresowane osoby zostały poinformowane o możliwości wykorzystania nadesłanych materiałów w ramach statutowej działalności Papieskich Dzieł Misyjnych oraz wyraziły zgodę na ich publikację na portalach społecznościowych, na stronach internetowych PDM oraz w czasopiśmie „Świat Misyjny” i „Misje Dzisiaj” i innych.

.....

(podpis opiekuna grupy)

ANKIETA 2026/2027

Prosimy o czytelne i dokładne wypełnienie ankiety!

Podane informacje posłużą do wysyłania podziękowań – w przypadku wpłat bezpośrednio na konto PDM wypisywane są dyplomy dla grupy (z parafii i/lub szkoły) oraz imienne dla wymienionych niżej opiekunów. **Przypominamy o przesłaniu ankiety razem z relacją i odpowiednimi dokumentami najpóźniej w dniu wykonania przelewu.**

KOLEDNICY MISYJNI 2026/2027 – DZIECIOM W ZIEMI ŚWIĘTEJ*			
IMIĘ I NAZWISKO opiekuna/opiekunów grupy			
DIECEZJA			
PARAFIA wezwanie i miejscowość			
SZKOŁA* nazwa i miejscowość (*lub inna grupa uczestnicząca w koledowaniu)			
LICZBA KOLEDUJĄCYCH GRUP		LICZBA DZIECI	
CZAS KOLEDOWANIA od posłania do podsumowania		od _____ do _____	
ZEBRANE OFIARY PRZESŁANO		w przypadku wpłat bezpośrednio na konto	
		PRZESŁANA KWOTA	DATA PRZELEWU
☐ Bezpośrednio na konto PDM ☐ Za pośrednictwem diecezji			
DANE KONTAKTOWE OSOBY ODPOWIEDZIALNEJ ZA GRUPĘ (tylko do kontaktu z PDM, nikomu te dane nie zostaną udostępnione bez zgody osoby zainteresowanej)		IMIĘ I NAZWISKO	
		NUMER TELEFONU	
		ADRES E-MAIL	
INNE ewentualne uwagi			

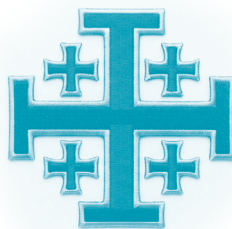
* Wypełnienie ankiety jest równoznaczne ze zgodą na przetwarzanie danych osobowych przez Dyрекcję Krajową PDM (Skwer Kardynała Stefana Wyszyńskiego 9, 01-015 Warszawa).

ZIEMIA ŚWIĘTA

Dla kogo kolędujemy?

W tegorocznym kolędowaniu pragniemy objąć naszą pomocą (duchową i materialną) dzieci mieszkające w Ziemi Świętej, na którą składają się obecnie tereny państw, takich jak Izrael i Autonomia Palestyńska, a w szerszym znaczeniu także Syria, Liban, Jordania i Egipt.

RYS HISTORYCZNY

Ziemia Święta to miejsce szczególne nie tylko dla wyznawców chrześcijaństwa, ale też judaizmu i islamu. Tysiące lat temu – jeszcze przed narodzeniem Chrystusa – osiedlili się tam przodkowie Izraelitów (Abraham, Izaak i Jakub), a za panowania słynnych królów Dawida i Salomona budowali silne państwo ze stolicą w Jerozolimie.

Dzieje te możemy obecnie poznawać w Piśmie Świętym, znajdując w Starym Testamencie takie księgi jak Księga Rodzaju, Wyjścia czy Królestwa.

Niewątpliwie dla chrześcijan sercem Ziemi Świętej będą wydarzenia z czasów rzymskich – to właśnie na tym terenie urodził się, wychowywał, nauczał i zmarł sam Jezus Chrystus, o czym dowiadujemy się, czytając Nowy Testament, zwłaszcza Ewangelie.

Historycznie po tym okresie z powodu przegranych walk z Rzymianami naród żydowski był zmuszony opuścić te tereny i rozproszyć się po świecie na niemal dwa tysiące lat.

Na przestrzeni wieków w Ziemi Świętej panowali różni władcy – najpierw zarządzili nią chrześcijanie z Bizancjum, a w VII w. została podbita przez Arabów, stając się ważnym miejscem także dla muzułmanów.

W średniowieczu o jej tereny walczyli rycerze z Europy, nazywani krzyżowcami, którzy na pewien czas utworzyli tam własne królestwo. Ich rządy zakończyło odzyskanie Jerozolimy przez muzułmańskiego sułtana Saladyna. W ten sposób Ziemia Święta znalazła się pod władzą Imperium Osmańskiego na kilkaset lat, aż do czasów I wojny światowej, gdy kontrolę nad jej obszarem przejęli Brytyjczycy.

Rok 1948 i powstanie niepodległego państwa Izrael otworzyły nowy, trwający do dziś rozdział naznaczony konfliktami z państwami arabskimi oraz sporem o status ludności palestyńskiej.

Dzisiejsza Ziemia Święta jest domem wielu kultur i religii, a dla chrześcijan miejscem nazywanym „Piątą Ewangelią”, żywym świadectwem wiary i głębokiego rozważania kluczowych momentów z życia Jezusa w Jego ojczyźnie.

GEOGRAFIA

Ziemia Święta stanowi część lądu, który od tysięcy lat w pewien sposób pełni funkcję geograficznego pomostu między Azją a Afryką. Teren ten, nazywany na przestrzeni wieków ziemią Kananejczyków, Amorytów, Izraela lub też Judy, jest pełen niezwykłych kontrastów, gdzie w ciągu jednego dnia można przejechać tereny od ośnieżonych szczytów górskich po najgłębsze lądowe depresje świata.

Geologiczną historię regionu przedstawiają kolory występujących tam skał. W zachodniej części dominują przede wszystkim jasne wapienie i kreda, które pod wpływem wody utworzyły labirynt dolin i grot, natomiast na wschodzie dominuje czerwony piaskowiec nubijski, któremu kraina Edom zawdzięcza swoją nazwę – „Kraj Czerwony”. Kluczowym momentem w kształtowaniu się tego terenu było powstanie Rowu Jordańskiego – gigantycznego zapadliska tektonicznego. Szczelina ta, ciągnąca się aż do Afryki, nadała Ziemi Świętej unikalny charakter, w którym ziemia zapada się głęboko poniżej poziomu morza.

Opisy geografii terenów Ziemi Świętej zwracają uwagę także na jej charakterystyczne cztery długie, równoległe pasy, ciągnące się z północy na południe.

- Pierwszym z nich jest **Równina Nadmorska** biegnąca wzdłuż Morza Śródziemnego. W starożytności był to najważniejszy szlak handlowy i wojskowy regionu. Na północy pas ten jest bardzo wąski, ale im dalej na południe, tym bardziej się rozszerza, tworząc żyzne pola i pastwiska, przechodzące dalej w piaszczystą pustynię.
- Obok wznosi się **Płaskowyż Zachodni**, czyli górzyste serce kraju. Zaczyna się od zielonej Galilei z charakterystyczną górą Tabor. Dalszy krajobraz jest surowszy – wzgórza Samarii i Judei są kamieniste, a pośród nich (na wysokości ok. 750 m) znajduje się Jerozolima. Kawałek dalej zbocza gór gwałtownie opadają, tworząc suchą Pustynię Judzką.
- Trzeci pas to wspomniany wcześniej **Rów Jordański** – przyrodniczy fenomen na skalę światową, którym jest potężne pęknięcie w ziemi. Przez pas ten płynie rzeka Jordan, łącząca słodkowodne jezioro Genezaret z Morzem Martwym. Jest to najniższe miejsce na lądowej mapie świata, ponieważ lustro wody leży ponad 430 m poniżej poziomu morza, a jeszcze niżej schodzi dno rowu. Przez ogromny stopień zasolenia wód nie ma w nich ryb ani roślin, a pływający w nich człowiek może unosić się swobodnie na plecach bez żadnego wysiłku.
- Ostatnim z pasów jest położona najdalej na wschodzie **Transjordania**. Teren za rzeką Jordan ostro pnie się w górę, tworząc wysoki płaskowyż z rozległymi widokami, który na horyzoncie przechodzi w bezkresną Pustynię Arabską.

Ziemia Święta jest terenem pełnym kontrastów. W ciągu kilku godzin podróży samochodem można przenieść się z chłodnych, zielonych wzgórz prosto w tropikalny upał głębokiej depresji lub na suchą pustynię. Dlatego też w tekstach opisywano ją raz jako bogatą krainę „mlekiem i miodem płynącą”, a raz jako surowe i wymagające miejsce do życia.

LUDNOŚĆ

W samym Izraelu, stanowiącym największy obszar Ziemi Świętej, populacja wynosi ponad 10 mln mieszkańców, natomiast na terytoriach palestyńskich – ok. 5,4 mln osób. Pod względem narodowościowym większość, czyli ok. 76%, stanowią Żydzi, a blisko 21% Arabowie.

W strukturze religijnej kraju największą grupą po wyznawcach judaizmu są muzułmanie. Chrześcijanie różnych wyznań (katolicy, prawosławni i Ormianie) stanowią obecnie niespełna 2% mieszkańców kraju.

Izrael charakteryzuje się również jedną z najwyższych gęstości zaludnienia na świecie, wynoszącą obecnie ponad 440 osób na kilometr kwadratowy. W Europie tak wysokie wskaźniki notują jedynie Holandia i Belgia. Mieszkańcy są jednak rozmieszczeni bardzo nierównomiernie, żyjąc w okolicach Tel Awiwu czy Jerozolimy w liczbie tysięcy osób na jeden kilometr kwadratowy. Przeciwnie na południu kraju, gdzie na terenach pustynnych (zajmujących połowę powierzchni) dominują puste, otwarte przestrzenie, a gęstość zaludnienia jest minimalna.

Do wzrostu liczby ludności przyczyniła się niegdyś imigracja, zwłaszcza znaczny napływ ludności z byłego Związku Radzieckiego pod koniec ubiegłego wieku. Współcześnie za sprawą wysokich kosztów życia i konfliktów zbrojnych napływ ten mocno wyhamował. Częstszym zjawiskiem jest emigracja, zarówno przez powrót dawnych imigrantów do krajów ich pochodzenia, jak i wyjazdu rodowitych Izraelczyków.

KLIMAT

Ziemia Święta leży w strefie klimatu podzwrotnikowego, gdzie zamiast czterech pór roku występują tylko dwie: suche, bezchmurne lato (kwiecień–październik) i deszczowa zima (listopad–marzec) z największą liczbą opadów w grudniu i styczniu. Zmierzch na tym terenie trwa bardzo krótko – ze względu na bliskość równika noc zapada niemalże od razu po zachodzie słońca. Latem dni są krótsze niż w Polsce, a zimą dłuższe.

Pogoda zależy głównie od odległości morza i wysokości terenu. Na wybrzeżu lato jest upalne i wilgotne, a zima łagodna. W rejonach górskich klimat jest chłodniejszy i wietrzny. Zimą temperatura spada tam w okolice zera, a śnieg pada bardzo rzadko. Z kolei w depresji wokół Morza Martwego panuje klimat tropikalny. Chmury deszczowe zatrzymują się na okolicznych wzgórzach, przez co deszcz pada tam wyjątkowo rzadko, a letnie upały w cieniu mogą przekraczać nawet 40°C! Taka pogoda utrzymuje się także w okolicach miasta Jerycha na północny zachód od Morza Martwego.

Ważną rolę w klimacie Ziemi Świętej odgrywają wiatry. Te znad morza powodują ochłodzenie i wilgoć, natomiast wiatry ze wschodu i południa, które nadciągają znad pustyń arabskich, są suche i gorące. Przynoszą one nagle skoki temperatur oraz masy drobnego pyłu, który unosi się w powietrzu i ogranicza widoczność.

ROŚLINNOŚĆ

Głównym symbolem tutejszego krajobrazu są drzewa oliwne, które potrafią przetrwać setki lat. Rosną zwłaszcza w rejonach o łagodniejszym klimacie, tak jak migdałowce, granaty, winorośl czy drzewa chleba świętojańskiego.

Zimą i wiosną surowy krajobraz gwałtownie się zmienia – po deszczach wzgórze pokrywają się dywanami anemonów (wspomnianych w Piśmie Świętym jako lilie polne), maków, tulipanów oraz irysów.

Na południu, w surowym i tropikalnym klimacie pustynnym dominują palmy daktylowe, akacje oraz charakterystyczne jabłonie sodońskie. Z kolei w oazach, dzięki podziemnym źródłom, rosną tropikalne palmy daktylowe, papirusy oraz drzewa balsamowe.

Tradycyjnymi, uprawianymi od wieków zbożami są tutaj pszenica, jęczmień i sorgo.

ZWIERZĘTA

Równie bogaty jak świat roślin w Ziemi Świętej jest świat zwierząt. Liczy on ok. 400 gatunków kręgowców, z czego jedną trzecią stanowią ssaki.

Występuje tam również blisko 300 gatunków ptaków i 90 gatunków gadów.

Na wolności najłatwiej jest spotkać szakale, zające, gazy, oraz koziorożce, a w domowych zagrodach przeważają owce, kozy, osły i wielbłądy. Dodatkowo rozmaite gatunki ryb żyją w słodkowodnym Jeziorze Galilejskim.

Nowoczesny przemysł, rolnictwo i rozbudowa miast niestety niszczą naturalne siedliska przyrodnicze. W ciągu ostatniego stulecia bezpowrotnie wyginęły już 22 gatunki kręgowców oraz wiele owadów i mięczaków. Aby ratować tę wyjątkową przyrodę, w całym regionie tworzone są specjalne rezerваты i parki narodowe, mające na celu chronić ginące gatunki przed szkodami spowodowanymi przez cywilizację.

SYTUACJA MIESZKAŃCÓW ZIEMI ŚWIĘTEJ

Życie codzienne mieszkańców dzisiejszej Ziemi Świętej podporządkowane jest trwającemu od dekad konfliktowi polityczno-militarnemu. Sytuacja ta generuje wiele problemów dotyczących wszystkich ludzi tam żyjących, niezależnie od narodowości, religii czy wyznania.

Gospodarka wielu miastach (zwłaszcza Betlejem – miejsca narodzenia Jezusa czy też Jerycha i Jerozolimy) opiera się na obsłudze turystycznej pielgrzymów.

Wybuchy konfliktów zbrojnych i zamykanie granic przyczyniają się do odcięcia wielu terenów od ruchu turystycznego, a tym samym do bezrobocia, upadku lokalnych firm i pozbawienia środków do życia tysięcy rodzin. Ograniczone jest także przemieszczanie się ludności palestyńskiej za sprawą systemu punktów kontrolnych (checkpointów), znajdującego się na terenie Zachodniego Brzegu.

W wyniku ataków zbrojnych mieszkańcy mają problem z dostępem do specjalistycznej opieki medycznej i leków. Brak dostępu do profesjonalnej pomocy powoduje również eskalację przemocy i przestępstw. Wiele szkół uległo zniszczeniu, dlatego dzieci i młodzież często korzystają z edukacji alternatywnej, znajdującej się np. w świetlicach.

Codziennosc mieszkancow Ziemi Swietej niestety wiaze sie z zagrozeniem zycia i zdrowia. Bezposrednie niebezpieczenstwo dotyczy ludnosci cywilnej po obu stronach konfliktu. Wzrasta rowniez poziom agresji na tle religijnym, ktora przejawia sie m.in. w wyzwiskach, atakach fizycznych, pluciu oraz wandalizmie (niszczenie miejsc kultu, cmentarzy, wybijanie szyb w kościołach czy próby podpalen).

Wspomniana w opisie dotyczacym ludnosci Ziemi Swietej migracja powoduje takze znaczny spadek liczby lokalnych wspolnot, szczegolnie chrześcijan. Brak perspektyw zawodowych, niestabilna sytuacja i bardzo wysokie ceny mieszkán sà dla wielu mlodych i wyksztalconych chrześcijan powodem do opuszczenia swojego miejsca zamieszkania. Szybkie tempo migracji moze przyczynic sie do tego, ze tamtejsze kościoły w przyszłości utracà swoich stalych wiernych.

Ziemia Swieta i jej mieszkancy potrzebujà dzis pokoju, ktory pozwoli im zyc w godnych warunkach, bez obaw o zycie swoje i swoich najblizszych. Niech czas przygotowan do swiat Bozego Narodzenia oraz czas misyjnego kolędowania bedzie dla nas okazjà do pamieci w modlitwie o naszych braciach i siostrach zyjacych w ojczyźnie samego Chrystusa.

GAŁĄZKA OLIWNA

– PAMIĄTKA KOŁĘDOWANIA 2026/2027

Tegoroczne kołędowanie dedykujemy dzieciom w Ziemi Świętej, a pamiątką, którą zostawimy w otwartych nam domach, placówkach i instytucjach, będzie **gałązka oliwna**. W obliczu trwających w Ziemi Świętej konfliktów gałązka oliwna stanowi przede wszystkim symbol oraz życzenie pokoju i bezpieczeństwa dla mieszkańców tamtego regionu.

DRZEWO OLIWNE

Drzewo oliwne, a właściwie oliwka europejska, to jedno z najstarszych drzew uprawianych przez człowieka. W Ziemi Świętej do dziś rosną okazy, których wiek można oszacować na setki, a nawet tysiące lat!

Drzewo oliwne jest niezwykle odporne. Rośnie na suchych, kamienistych glebach i dobrze znosi trudne warunki klimatyczne. Nawet po ścięciu pnia roślina potrafi odrodzić się bezpośrednio z korzeni.

Z drewna oliwnego powstają rękodzieła, czyli ręcznie rzeźbione krzyże, szopki, pudełka, ramy do obrazów, ozdoby czy koraliki, które później składają się w różaniec. Sztuka ta towarzyszy mieszkańcom Ziemi Świętej od wieków i do dziś stanowi dla nich ważne źródło dochodu.

Drewno oliwne jest dosyć miękkie i łatwe do rzeźbienia. Charakterystyczny jest także jego naturalny kolor – wyroby mogą mieć barwę od bardzo jasnego po ciemny brąz.

DLACZEGO GAŁĄZKA OLIWNA?

Gałązka oliwna w historii starożytnej symbolizowała pokój. Gołębica, którą pod koniec potopu Noe wypuścił ze swojej arki, wróciła do niej właśnie ze świeżą gałązką oliwną, zerwaną z drzewa.

W ten sposób Noe dowiedział się, że wody po potopie opadły, a na ziemi zapanował pokój – Bóg zawarł przymierze z ludźmi.

INNE ZASTOSOWANIA

Poza symboliką pokoju drzewo oliwne miało ogromne znaczenie praktyczne i kulturowe.

W czasach biblijnych oliwa z pierwszego tłoczenia służyła do namaszczenia królów i proroków. Był to znak Bożego wyboru i powołania do ważnej funkcji.

Oliwa z oliwek stanowiła również podstawę diety, naturalny kosmetyk, lekarstwo na rany, a także paliwo do lamp, które rozświetlały domy i świątynie.

W starożytnej Grecji i Rzymie wieńce z gałązek oliwnych wręczano triumfatorom igrzysk olimpijskich oraz dowódcom wojskowym na znak najwyższego honoru.

Gałązka oliwna pojawia się także w herbach i godłach, m.in. na fladze Organizacji Narodów Zjednoczonych (ONZ) oraz Erytrei.

Zanosząc gałązkę oliwną tym, których spotkamy, chcemy zaprosić do wspólnej modlitwy – duchowej łączności z tymi, którzy potrzebują pokoju i nadziei na lepsze, bezpieczniejsze jutro.

KONSPEKT KATECHEZY DLA KLAS I–III

Razem z dziećmi w Ziemi Świętej modlimy się o pokój

CEL OGÓLNY:

Pokazanie dzieciom, czym jest Ziemia Święta, z jakimi problemami mierzą się tamtejsze dzieci oraz jak uczyć się od Jezusa bycia „siewcą pokoju” we własnym domu i szkole.

CELE SZCZEGÓŁOWE:

- uczeń wie, gdzie leży Ziemia Święta, pamięta, że żył tam Jezus, oraz kojarzy gałązkę oliwną jako symbol pokoju;
- uczeń potrafi podać przykłady zachowań, które niszczą i które budują pokój wokół niego;
- uczeń chce pomóc dzieciom z rejonów Ziemi Świętej, zwłaszcza ogarniętych wojną, poprzez modlitwę i zaangażowanie w akcję Kolędniczy Misyjni Dzieciom w Ziemi Świętej.

POTRZEBNE MATERIAŁY:

- tablica multimedialna lub inne urządzenie do odtworzenia piosenki (potrzebne na początku katechezy);
- wydrukowana mapa Ziemi Świętej lub tablica multimedialna/ekran do wyświetlenia mapy – z załącznika 1 (potrzebne w 2. punkcie katechezy);
- tablica i markery ścieralne (potrzebne do mapy myśli w 3. punkcie katechezy);
- pamiątka kolędowania 2026/2027 – gałązka oliwna (potrzebna w 3. punkcie katechezy);
- zagadka o gałązce oliwnej – wydrukowana lub wyświetlona na tablicy z załącznika 2 (potrzebna w 3. punkcie katechezy);
- zdjęcia drzewa oliwnego, oliwek i oliwy – wydrukowane lub wyświetlone na tablicy z załącznika 3 (potrzebne w 3. punkcie katechezy);
- białe kartki A3 i flamastry/kredki (najlepiej w odcieniach zielonego oraz czarny do pisania) do pracy w grupach (potrzebne w 4. punkcie katechezy).

PRZEBIEG KATECHEZY

- 1) **MODLITWA** – Rozpoczęcie katechezy/spotkania i czynności organizacyjne (ok. 5 min).
- 2) **WPROWADZENIE** – Czym jest Ziemia Święta (ok. 10 min).

Na początku spotkania animator/katecheta odtwarza piosenkę w wykonaniu Arki Noego:

Arka Noego – *Psalm 125* (cover piosenki zespołu Izrael):

https://youtu.be/tdbgPcNLpqE?si=K4aXrsM9hCFsl_hd.

Nauczyciel kieruje i prowadzi rozmowę z uczniami nt. piosenki:

- *Które słowa w tej piosence są dla was niezrozumiałe?*

Być może nieznany będzie zwrot „Jahwe” lub nazwy – góra Syjon, Jeruzalem. W razie potrzeby należy wyjaśnić, że imię „Jahwe” pochodzi z języka hebrajskiego i określa Boga w znaczeniu „Jestem, który Jestem”.

- *Jak nazywa się teren, na którym znajduje się wymieniona w piosence góra Syjon lub Jeruzalem, czyli inaczej Jerozolima?*

Jerozolima to miasto, stolica Izraela, na terenie której znajduje się wspomniane wzgórze Syjon. To nazwy, które możemy kojarzyć z różnych historii, znanych nam z Pisma Świętego.

- *Czy znacie jeszcze jakieś inne miejsca, miejscowości, góry lub rzeki, które występują w Biblii? Gdzie urodził się Jezus? Gdzie żył, gdzie się wychowywał, gdzie nauczał?*
- *Jak nazywamy teren, na którym znajdują się wymienione przez was miejsca?*

Teren ten nazywamy **Ziemią Świętą**. „Ziemia Święta” to określenie biblijne, obejmujące obszar regionu historycznego wydarzeń opisanych w Starym i Nowym Testamencie, a więc nie tylko Izrael i Palestynę, ale także Liban, Syrię i Jordanię czy część Egiptu. Niektóre z miejsc w Piśmie Świętym znajdują się również na terenie Cypru, Włoch czy południowej Turcji. Wszystkie miejsca,

które wymieniliście (tutaj wymienić odpowiedzi dzieci, np.: Betlejem, Nazaret, Kana Galilejska, rzeka Jordan itd.), znajdują się właśnie na tym obszarze. Nauczyciel/prowadzący prezentuje **mapę** (na tablicy multimedialnej lub w formie wydrukowanej – załącznik 1) przedstawiającą teren Ziemi Świętej z 10 r. p.n.e. oraz jej obecny region.

Piosenka, której wysłuchaliśmy na początku, zdradza temat naszego dzisiejszego spotkania.

- W refrenie powtarzane były słowa „modłę się o...”. O co modliły się dzieci w piosence?

„Modłę się o pokój”! Wspólnie zaczęliśmy zastanawiać się nad tym, co to jest Ziemia Święta, a w piosence powtarzane były słowa, że modlimy się o pokój. W ramach tegorocznej edycji akcji Kolędniczy Misyjni, organizowanej co roku przez Papieskie Dzieło Misyjne Dzieci, będziemy łączyć się duchowo z dziećmi, które mieszkają na tamtym terenie.

Obecnie w krajach, które znajdują się w rejonie Ziemi Świętej, wskutek wojen i kryzysu ekonomicznego ich mieszkańcy mają problem z dostępem do podstawowych środków do życia, w tym do czystej wody, pożywienia, dachu nad głową czy opieki medycznej. Wiele szkół i szpitali zostało zniszczonych, brakuje odpowiedniej edukacji i pomocy lekarskiej. Od wielu lat mieszkańcy m.in. Izraela, Palestyny, Syrii czy Libanu modlą się o pokój i godne warunki do życia.

3) ROZWINIĘCIE TEMATU – Pokój na świecie (ok. 10 min).

W kolejnej części nauczyciel rozwija zagadnienie pokoju na świecie. W tym celu tworzy z uczniami **mapę myśli**, zaczynając od hasła (nagłówka) na środku: POKÓJ NA ŚWIECIE.

- Z czym kojarzy się wam „pokój na świecie”? Co oznacza, jak wyobrażacie sobie taką sytuację, w której możemy powiedzieć, że trwa pokój?

Uczniowie dzielą się odpowiedziami lub zapisują je bezpośrednio na tablicy. Nauczyciel podsumowuje pracę, zbierając wnioski i refleksje uczniów.

Pokój na świecie jest niezwykle ważnym tematem. Wszyscy pragną być szczęśliwi, cieszyć się pokojem tam, gdzie mieszkają. Niestety w wielu miejscach na świecie wciąż go brakuje, trwają konflikty, wojny – również w Ziemi Świętej, w której, jak już wspominaliśmy, żył, dorastał i nauczał sam Pan Jezus.

Dzieci takie jak wy odczuwają w Ziemi Świętej strach, cierpią z powodu braku bezpieczeństwa i pomocy oraz głodu. Wiele z nich straciło swoje rodziny i dach nad głową, nie mogą chodzić do szkoły, zdobywać wiedzy ani się bawić. Jako kolędnicy misyjni możemy im pomóc naszą modlitwą, a do pomocy zachęcić dorosłych, by o potrzebie pomocy mieszkańcom Ziemi Świętej dowiedziało się jak najwięcej osób!

- *Jak wyobrażacie sobie osobę, o której można powiedzieć, że wprowadza pokój – w domu, szkole, pracy? Jak się zachowuje, jaka jest? Jak traktuje innych?*

Pokojem możemy się dzielić już jako dzieci! Pokój zaczyna się w naszym sercu, od dobrych uczynków, pomocy, przebaczenia krzywd, okazywania miłości każdemu spotkanemu człowiekowi. To ważne, żeby dbać o pokój, zgodę i nadzieję w swoim otoczeniu – w rodzinie czy też wśród kolegów i koleżanek.

W ramach tegorocznej edycji akcji Kolędnicy Misyjni kolędujemy dla dzieci w Ziemi Świętej. Modlimy się razem z nimi o pokój, ale także sami o ten pokój będziemy dbać wśród najbliższych. Tym, do których udamy się z kolędą, będziemy nieść specjalną pamiątkę.

*Nauczyciel prezentuje uczniom **pamiątkę tegorocznego kolędowania** – gałązkę oliwną. Zaczyna jednak od **zagadki** (może ją przeczytać nauczyciel lub ktoś z uczniów):*

*„Gołębica z arki Noego przyniosła mnie w swoim dziobie,
dając znak końca potopu i zgody między ludźmi a Bogiem.
Czym jestem?”*

Pamiątką tegorocznego kolędowania jest gałązka oliwna. Jednym z jej znaczeń jest pokój i zgoda. Tak, jak usłyszeliście w zagadce, gołębica przyniosła

gałązkę oliwną na znak końca potopu, zwiastując pokój i zgodę między Bogiem a ludźmi. Gałązka ta pochodzi z drzewa, które rośnie na terenach Ziemi Świętej w wielu miejscach.

Nauczyciel pokazuje **zdjęcia** drzewa oliwnego, gałązki oliwnej, oliwy i oliwek (na tablicy multimedialnej lub wydrukowane – załącznik 3).

Najstarsze drzewa oliwne mogą mieć od 3000 do 4000 lat! Same oliwki są symbolem pokoju i obfitości, a olej z oliwek jest używany nie tylko w kuchni, służył również do namaszczenia królów i proroków na znak wybrania. W Betlejem wiele chrześcijańskich rodzin tworzy własnoręcznie różańce, szopki czy figurki z drewna oliwnego.

4) PODSUMOWANIE – Praca w grupach i zakończenie (ok. 15 min).

Nauczyciel dzieli grupę na 4–5-osobowe zespoły, każdy z nich otrzymuje po jednej, dużej kartce papieru (A3) oraz flamastry/kredki (głównie w kolorze zielonym oraz czarny do pisania). Zadanie polega na narysowaniu zielonej gałązki oliwnej. Na każdym z liści (lub obok) dzieci zapisują swoje pomysły do odpowiedzi na pytania:

- *Co dzieci z całego świata mogą robić w intencji budowania pokoju w Ziemi Świętej?*
- *Co ja sam/sama mogę zrobić, żeby budować pokój między rówieśnikami, w szkole, w domu?*

Grupa pracuje ok. 5–10 minut, następnie każdy z zespołów przedstawia na forum swoje odpowiedzi. Przykładowe pomysły: dbać o czyste serce, modlić się o pokój, być dobrym dla innych, pomagać sobie nawzajem, szanować rodziców i nauczycieli, przebaczać krzywdy, dzielić się z innymi, dowiedzieć się więcej o Światowym Dniu Pokoju (1 stycznia), wziąć udział w warsztatach edukacyjnych z rodzicami itp. Następnie nauczyciel zbiera z uczniami najważniejsze informacje, poruszone w czasie spotkania:

- *Jaki region poznaliśmy na dzisiejszej katechezie?*
- *Gdzie znajduje się Ziemia Święta? Jakie kraje wchodzą w jej skład?*

- Z jakimi problemami zmagają się dzieci i dorośli mieszkający na terenie Ziemi Świątej?
- Co oznacza pokój na świecie? Jaki poznaliśmy symbol pokoju?
- Czy możemy zrobić coś, żeby tego pokoju wokół nas było więcej?

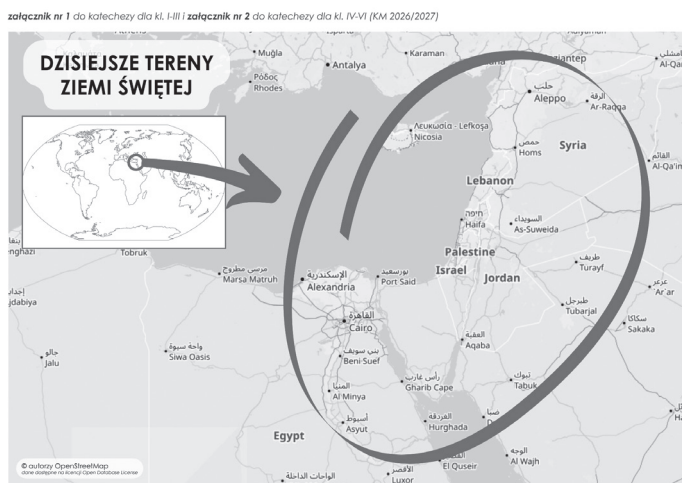
Dowiedzieliśmy się dziś o sytuacji dzieci w Ziemi Świątej oraz o tym, jak istotne jest budowanie pokoju na świecie, wzajemnej życzliwości i obdarzanie się miłością. Jezus, który przyszedł na świat w Betlejem, aby przynieść ludziom pokój, uczy nas, że my również mamy być jego siewcami. Zachęcam, żebyście wybrali jedno zadanie z waszych prac jako nowe wyzwanie. Światu potrzeba naszego dobra!

Jeśli jest jeszcze czas, nauczyciel może jeszcze raz odtworzyć piosenkę z początku katechezy i zachęcić uczniów do włączenia się w śpiew (przynajmniej refrenu).

5) ZAKOŃCZENIE – Wspólna modlitwa w intencji pokoju na zakończenie katechezy (ok. 5 min).

Magdalena Bylińska, archidiecezja lubelska

Załącznik 1

Załącznik 2

załącznik nr 2 do katechez dla kl. I-III (KM 2026/2027)

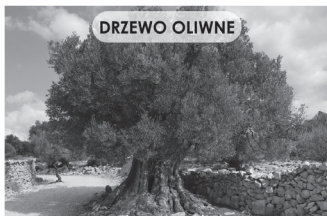
GOŁĘBICA Z ARKI NOEGO
PRZYNIOSŁA MNIE W SWOIM DZIOBIE,
DAJĄC ZNAK KOŃCA POTOPU
I ZGODY MIĘDZY LUDŹMI A BOGIEM.

CZYM JESTEM?

Załącznik 3

załącznik nr 3 do katechez dla kl. I-III oraz do katechez dla kl. IV-VI (KM 2026/2027)

DRZEWO OLIWNE

CZARNA OLIWKA (DOJRZAŁA)

ZIELONA OLIWKA (NIEDOJRZAŁA)

OLIWA Z OLIWEK

kod do załączników

KONSPEKT KATECHEZY DLA KLAS IV–VI

Razem z dziećmi w Ziemi Świętej modlimy się o pokój

CEL OGÓLNY: Uświadomienie uczniom, czym jest prawdziwy pokój, pokazanie trudnej sytuacji w Ziemi Świętej oraz zachęcenie do bycia „siewcami pokoju”: w codziennym życiu, zwłaszcza w ramach inicjatywy Kolędniczy Misyjni Dzieciom w Ziemi Świętej.

CELE SZCZEGÓŁOWE:

- uczeń wie, z jakimi problemami zmagają się mieszkańcy Ziemi Świętej i dlaczego gałązka oliwna jest symbolem pokoju;
- uczeń potrafi podać konkretne przykłady zachowań, którymi sam może budować pokój w domu i w szkole;
- uczeń chętnie włącza się w modlitwę o pokój i chce dzielić się dobrem z innymi.

POTRZEBNE MATERIAŁY:

- wydrukowane i wycięte kartki do układania w pary (słowo „pokój” w 15 językach) z załącznika 1 (potrzebne w 2. punkcie katechezy – wprowadzenie),
- tablica i markery ścieralne lub alternatywnie duża kartka i mazaki (potrzebne w 2. punkcie katechezy – wprowadzenie);
- mapa Ziemi Świętej – do wyświetlenia na tablicy multimedialnej lub do wydrukowania z załącznika 2 (potrzebne w 3. punkcie katechezy – rozwinięcie tematu);
- pamiątka kolędowania 2026/2027 – gałązka oliwna (potrzebna w 3. punkcie katechezy);
- zdjęcia drzewa oliwnego, oliwek i oliwy – wydrukowane lub wyświetlone na tablicy z załącznika 3 (potrzebne w 4. punkcie katechezy);
- flaga ONZ – wydrukowana lub wyświetlona na tablicy z załącznika 4 (potrzebna w 4. punkcie katechezy);

- karteczki z gałązkami oliwnymi – wydrukowane i wycięte z załącznika 5, po jednej karteczce dla każdego ucznia (potrzebne w 4. punkcie katechezy).

PRZEBIEG KATECHEZY

1) ROZPOCZĘCIE – Modlitwa na początek katechezy/spotkania i czynności organizacyjne (ok. 5 min).

2) WPROWADZENIE – Pokój na świecie (ok. 10 min).

Nauczyciel rozdaje uczniom wycięte **kartki** ze słowem „pokój” w 15 różnych językach oraz nazwą języka (załącznik 1). Zadaniem uczniów jest dopasować je w odpowiednie pary. Prawidłowe połączenia to:

- język angielski – *peace*,
- język niemiecki – *frieden*,
- język łaciński – *pax*,
- język francuski – *paix*,
- język hiszpański – *paz*,
- język irlandzki – *síocháin*,
- język włoski – *pace*,
- język hebrajski – *shalom* (שלום),
- język turecki – *barış*,
- język chiński – *héping* (和平),
- język suahili – *amani*,
- język holenderski – *vrede*,
- język arabski – *salām* (سالم),
- język węgierski – *béke*,
- język fiński – *rauha*.

Następnie prowadzi rozmowę podsumowującą zadanie i wprowadzającą w temat, kierując rozmową:

- *Co oznacza słowo „pokój”?*
- *Z czym kojarzy wam się określenie „pokój na świecie”?*
- *Jak wyobrażacie sobie świat żyjący w pokoju?*
- *Co buduje pokój na świecie, a co mu zagraża?*

Pokój to nie tylko brak wojen czy kłótni, ale też stan, w którym czujemy się bezpieczni, potrafimy dzielić się dobrem z innymi i budować relacje pełne miłości. W trudnych sytuacjach będzie to też umiejętność przebaczenia, wzajemny szacunek i podejmowanie starań o to, żeby w konfliktach dojść do zgody i wzajemnego zrozumienia.

W ramach następnego ćwiczenia i podsumowania nauczyciel zapisuje na tablicy (lub na dużej kartce, jeśli nie ma tablicy) pionowo słowo „pokój”, a uczniowie dopasowują do niego poziomo skojarzenia (jak w krzyżówce), np.:

P O R O Z U M I E N I E

Z G O D A

S Z A C U N E K

B Ó G

J E D N O Ś Ć

Uczniowie w parach dzielą się swoimi odpowiedziami, następnie prowadzący podsumowuje zebrane dotąd informacje (czym jest pokój, jakie padły skojarzenia z nim związane i co oznacza pokój na świecie).

3) ROZWINIĘCIE TEMATU – Pokój a Ziemia Święta (ok. 15 min).

Rozmawiamy dzisiaj na temat pokoju. Poczucie bezpieczeństwa to jedna z naszych podstawowych potrzeb. Niestety z powodu konfliktów i wojen nie wszyscy mogą cieszyć się w pełni spokojem i radością w miejscu swojego zamieszkania. Jednym z miejsc, w których od lat regularnie występują konflikty zbrojne, jest teren, na którym dwa tysiące lat temu żył, mieszkał i wychowywał się sam Pan Jezus.

- Jak nazywa się ten teren?
- Gdzie się znajduje?

Nauczyciel prezentuje mapę na tablicy multimedialnej lub zawiesza wydrukowaną **mapę** w widocznym miejscu. Grupa porównuje mapę z 10 r. p.n.e. z mapą obecnych państw, składających się na tereny Ziemi Świętej.

Ziemia Święta to nie jedno państwo. Jest to region, który obejmuje miejsca znane nam ze Starego i Nowego Testamentu dzięki opisanym tam historiom.

- Jakie miejsca, nazwy miejscowości, rzek lub gór kojarzycie z Pisma Świętego?

Opcjonalnie: Jeśli nauczyciel ma dostęp do internetu i tablicy multimedialnej, po odpowiedziach uczniów można wykorzystać quiz w stylu *Milionerów*: <https://learningapps.org/9883844>.

Wielu mieszkańców państw, które znajdują się na terenie Ziemi Świętej (m.in.: Izraela, Palestyny, Libanu, Syrii i Jordanii), z powodu wojny i okupacji ma utrudniony dostęp do podstawowych środków do życia, czyli np. do jedzenia i czystej wody. Dzieci nie uczęszczają regularnie do szkół, bo wiele z nich zostało zniszczonych. Edukacja odbywa się w niektórych miejscach w świetlicach czy innych specjalnie przeznaczonych do tego miejscach. Utrudniony jest też dostęp do opieki medycznej, leków i profesjonalnej pomocy lekarskiej.

- Co możemy zrobić, żeby pomóc mieszkańcom Ziemi Świętej?

Jedną z form pomocy, którą możecie okazać jako dzieci, jest oczywiście modlitwa o pokój. Dorośli pomagają także na miejscu, jako wolontariusze lub

wspierając zbiórki na cele charytatywne w państwach, w których trwa wojna. W ramach tegorocznej akcji Kołędniczy Misyjni my również będziemy wspierać ofiarami najbardziej potrzebujące dzieci na terenie Ziemi Świętej, a poprzez przygotowaną scenkę i rozmowy z tymi, których spotkamy, będziemy zachęcać innych do wspólnej modlitwy i duchowej łączności z braćmi i siostrami, których życie codzienne jest pełne trudu, bólu i cierpienia. Oprócz modlitwy o pokój na świecie warto zadbać o pokój także w swoim otoczeniu.

- Jak mogę zadbać o pokój w swoim środowisku – w rodzinie, w szkole, wśród przyjaciół?

Nauczyciel podsumowuje zebrane odpowiedzi i wnioski uczniów, podkreślając, że pokój zaczyna się we własnym sercu – od relacji z Panem Bogiem, a także z drugim człowiekiem. Już w swoim otoczeniu od najmłodszych lat dziecko może dbać o pokój, zgodę czy szacunek do drugiego człowieka, niezależnie od jego poglądów, pochodzenia czy wartości.

4) PODSUMOWANIE KATECHEZY – Gałązki pokoju (ok. 10 min).

Jak co roku kołędnikom misyjnym towarzyszy specjalnie przygotowana pamiątka, która ma swój specjalny, symboliczny wymiar.

- Czy znacie jakieś symbole pokoju lub wiecie, co będzie pamiątką w tym roku?

Nauczyciel prezentuje uczniom **pamiątkę kołędowania 2026/2027**.

Najważniejszym elementem tegorocznej pamiątki jest gałązka oliwna, symbolizująca zgodę i pokój. W takim też znaczeniu gołębica z arki Noego przyniosła ją na znak końca potopu. Sama gałązka pochodzi z drzewa oliwnego, które występuje w wielu miejscach na terenach Ziemi Świętej.

Nauczyciel przedstawia **zdjęcia** drzewa oliwnego, gałązki oliwnej, oliwy i oliwek (na tablicy multimedialnej lub wydrukowane – załącznik 3).

Najstarsze drzewa oliwne mogą mieć od 3000 do 4000 lat! Same oliwki są symbolem pokoju i obfitości, a olej z oliwek jest używany nie tylko w kuchni,

służył również do namaszczenia królów i proroków na znak wybrania. W Betlejem wiele chrześcijańskich rodzin tworzy własnoręcznie różańce, szopki czy figurki z drewna oliwnego.

Jako ciekawostkę i dodatek o gałązce oliwnej można wyświetlić **flagę ONZ** (załącznik 4).

Gałązka oliwna jako symbol pokoju i pojednania występuje także na fladze ONZ, czyli Organizacji Narodów Zjednoczonych, zrzeszającej aż 193 państwa z całego świata. ONZ koordynuje działania, które mają na celu zapewnienie pokoju, bezpieczeństwa i współpracy międzynarodowej oraz popierają i propagują przestrzeganie praw człowieka.

Zanim jako kołędnicy przekażemy nasz znak pokoju spotkanym przez nas mieszkańcom, parafianom czy pracownikom różnych instytucji, przekażemy go sobie nawzajem w naszej grupie.

Nauczyciel rozdaje każdemu uczniowi po jednej **karteczce** z wydrukowaną gałązką oliwną (załącznik 5). Zadaniem uczniów jest napisanie dobrego słowa, zdania nieznanego jeszcze osobie. Po wypełnieniu karteczek nauczyciel zbiera je i rozdaje uczniom losowo, następnie podsumowuje zajęcia.

- *Jakie słowa wypowiada kapłan po błogosławieństwie, np. na koniec Mszy świętej?*

Na zakończenie Eucharystii słyszymy słowa: „Idźcie w pokoju Chrystusa”. Sam Jezus po zmartwychwstaniu wita swoich uczniów słowami: „Pokój wam”. W czasie świąt Bożego Narodzenia słuchamy także słów Ewangelii o narodzeniu Jezusa, po którym aniołowie uwielbiali Boga słowami: „Chwała Bogu na wysokościach, a na ziemi pokój ludziom, w których sobie upodobał” (Łk 2, 14) – słowa „a pokój na ziemi” będziemy też powtarzać w kołędzie Gdy się Chrystus rodzi. Ten Boży pokój musimy pielęgnować w naszych sercach, by móc nieść go innym, a także pamiętać w naszych modlitwach o to, by zapanował zwłaszcza na terenach objętych lub zagrożonych wojną. Po dzisiejszych rozważaniach na temat pokoju na świecie, sytuacji w Ziemi

Świętej oraz znając symbol pokoju, jakim jest gałązka oliwna, wypełnimy jedno z naszych zadań, jakim jest modlitwa o pokój dla Ziemi Świętej.

5) ZAKOŃCZENIE – Wspólna modlitwa w intencji pokoju na zakończenie katechezy (ok. 5 min).

Jeśli przed katechezą lub po jej zakończeniu zostanie kilka minut, można zapoznać uczniów z piosenką Arki Noego pt. *Przebaczone winy, darowane długie*, w której pojawiają się słowa „*Hevenu shalom alehem*” – tłumaczy się je jako hebrajskie pozdrowienie, oznaczające „a pokój niech będzie z wami” lub też „przynosimy wam pokój”.

Link do piosenki: https://youtu.be/BqObjF4HZ4o?si=KufGBDkllddg3gF_j.

Magdalena Bylińska, archidiecezja lubelska

kod do załączników

Załącznik 1

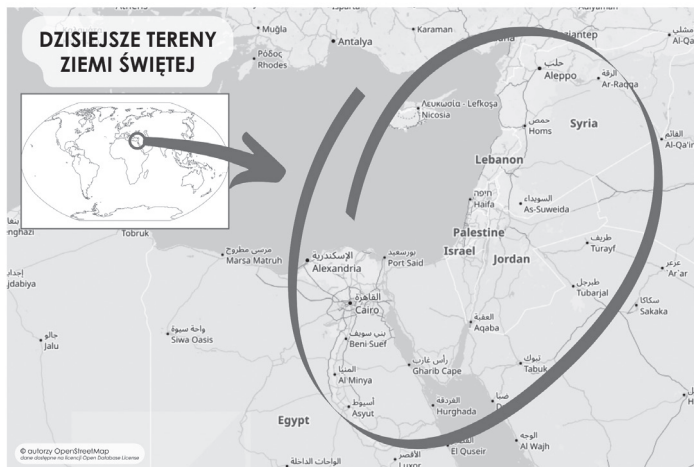
załącznik nr 1 do katechezy dla kl. IV-VI (KM 2026/2027)

JEZYK ANGIELSKI	PEACE	JEZYK IRLANDZKI	SÍOCHÁIN	JEZYK SUAHILI	AMANI
JEZYK NIEMIECKI	FRIEDEN	JEZYK WŁOSKI	PACE	JEZYK HOLENDESKI	VREDE
JEZYK ŁACIŃSKI	PAX	JEZYK HEBRAJSKI	SHALOM (שלום)	JEZYK ARABSKI	SALĀM (سلام)
JEZYK FRANCUSKI	PAIX	JEZYK TURECKI	BARIŞ	JEZYK WĘGIECKI	BÉKE
JEZYK HISZPAŃSKI	PAZ	JEZYK CHIŃSKI	HÉPING (和平)	JEZYK FIŃSKI	RAUHA

Załącznik 2

załącznik nr 1 do katechez dla kl. I-III i załącznik nr 2 do katechez dla kl. IV-VI (KM 2026/2027)

Załącznik 3

załącznik nr 3 do katechez dla kl. I-III oraz do katechez dla kl. IV-VI (KM 2026/2027)

Załącznik 4

załącznik nr 4 do katechezy dla kl. IV-VI (KM 2026/2027)

Załącznik 5

załącznik nr 5 do katechezy dla kl. IV-VI (KM 2026/2027)

Z KOLĘDĄ W DOMU

(SCENKA KOLĘDNICZA)

Gałązka pokoju

Występują: *Anioł 1, Anioł 2, Maryja, Józef, Robert (w czerwonej koszulce PDMD), Gospodarz 1 i Gospodarz 2.*

Do scenki potrzebne będą: *gwiazda kolędnicza, czerwona koszulka PDMD, stroje (Maryi, Józefa, Aniołów i Gospodarzy) oraz pamiątki kolędnicze (gałązka oliwna).*

Na początku scenki widownię witają Aniołowie (Anioł 1 i Anioł 2) stojący pośrodku, Gospodarz 1 stoi z prawej strony, Gospodarz 2 z lewej.

ANIOŁ 1

Witajcie, kochani, jesteśmy kolędnikami
i chcemy, byście dzisiaj świętowali z nami.
Zobaczcie tę krótką scenkę, którą dla was mamy,
dziś na misje w Ziemi Świętej ofiary zbieramy.

ANIOŁ 2

Przenieśmy się dzisiaj do Jerozolimy,
Maryję brzemienną z Józefem widzimy.
(*Wchodzą Maryja i Józef, kierując się w stronę Gospodarza 1).*)

JÓZEF

Witaj, gospodarzu, z daleka idziemy.
Czy nocleg w gospodzie twej milej znajdziemy?

GOSPODARZ 1

Niestety my miejsca już tutaj nie mamy.

JÓZEF

Dziękuję.

MARYJA

Może w drugiej gospodzie zapytamy?

*(Maryja i Józef idą do Gospodarza 2 po drugiej stronie,
następnie w drodze podchodzi do nich Robert, pielgrzym z Ameryki).*

ROBERT

Witajcie, jestem pielgrzymem, z Ameryki przybywam.

Spędzę tu trochę czasu, Robert się nazywam.

A wy kim jesteście? I dokąd zmierzacie?

MARYJA

Maryja i Józef.

ROBERT

Noclegu szukacie?

MARYJA

Tak, ostatnia gospoda już nam została.

JÓZEF

Oby chociaż Maryja nocleg otrzymała.

(Maryja, Józef i Robert podchodzą do Gospodarza 2).

Witaj, szukamy noclegu, dobry gospodarzu!

GOSPODARZ 2

Niestety nie ma miejsca.

ROBERT

Zapytam od razu,

bo ja rezerwację miałem, była zapłacona.

GOSPODARZ 2

A to zaraz, zaraz... to inna rozmowa.

Pan Robert?

ROBERT

Tak.

GOSPODARZ 2

Proszę, dla pana jest miejsce.

ROBERT

Ale... to ja oddam je tejże panience.

GOSPODARZ 2

Nie, nie, nie ma mowy!

ROBERT

Ale... ale... czemu?

GOSPODARZ 2

To nie porodówka, nie chcę mieć problemu!

ROBERT

Ale...

JÓZEF

Niech pan idzie, bardzo panu dziękujemy,
my od dwóch tysięcy lat tak wędrujemy.
Lecz nie ma powodu do złego nastroju,
otóż zrodzi się niedługo Pan, Księżę Pokoju!

MARYJA

Dziękujemy ci, pielgrzymie, za tę chęć pomocy,
uwierz mi, że dziś przed nami jest najświętsza z nocy.
(Wszyscy kolędnicy ustawiają się pośrodku sceny).

ANIOŁ 1

I tak właśnie jest co roku, Jezus miejsca szuka.
Do twojego serca także w tym roku zapukał.
Czy wpuściłeś go do życia? Jest miejsce dla Niego?
I czy znajdzie się tam miejsce także dla bliźniego?

ANIOŁ 2

Niechaj radość w waszych sercach przepięknych się zjawi,
a Pan Jezus, mały Książę, niech nam błogosławi!
On to jest największym przecież Misjonarzem,
gałązkę oliwną składamy wam w darze.
(Pokazuje widowni pamiątkę z gałązką).
To symbol pokoju, a także nadziei.
W modlitwach o pokój bądźmy zjednoczeni.

MARYJA

Módlcie się o pokój w Ziemi Świętej, proszę.

ROBERT

Ja do Boga co dzień o to modlitwy zanoszę.
Egipt, Syria, Liban, Izrael, Palestyna...
O naszych braciach w wierze nie wolno zapominać.

MARYJA

Za to dobro, które misjonarzom wy dzisiaj świadczycie,
niech udziela Bóg pokoju przez całe wasze życie.

*(Grupa śpiewa wybraną kolędę,
w tym czasie dwoje lub troje dzieci rozdaje widowni pamiątki kolędnicze.
Po śpiewie kolędy dzieci wracają do grupy i kłaniają się widowni).*

Klara Makarczyk,
diecezja warszawsko-praska

JASEŁKA

Szukając domu

Występują: *Dziecko z PDMD 1*

Dziecko z PDMD 2

Kobieta z dzieckiem na rękach

Mężczyzna

Matka

Ojciec

Tosia – najmłodsze dziecko

Krzyś – „środkowe” dziecko

Jan – najstarsze dziecko

Gospodarz 1, Gospodarz 2

Misjonarz

Potrzebne do przygotowania przedstawienia: koszulki PDMD w dowolnym kolorze (dla dzieci z PDMD), lalka-dziecko dla kobiety, stół wigilijny, choinka, opłatek, świeca Caritas, nagranie kolędy *Bóg się rodzi* lub wykonanie jej przez dodatkową osobę za sceną (w scenie V) + przygotowanie wybranej kolędy na koniec jasełek.

Scenografia: Scena I – kobieta i mężczyzna w drodze, uciekający przed wojną; scena II i IV – stół wigilijny, choinka, scena III i V przy kościele.

SCENA I

Kobieta z małym dzieckiem na rękach, będąca w drodze, dziecko z PDMD 1 stoi z boku jako narrator.

WYSTĘPUJĄ: **KOBIETA, MĘŻCZYŻNA i DZIECKO z PDMD 1.**

KOBIETA

Gdzie nam schronienia szukać, mój drogi,
ach, jakże bolą mnie dzisiaj nogi,

uciekać było trzeba z mieszkania
i mil tak wiele do pokonania.

DZIECKO z PDMD 1

Bo w Syrii wojna, każdy ucieka
ból i niepewność dręczy człowieka.
Dokąd iść, skąd pomoc brać i jedzenie?
Lecz u nas dziś Boże Narodzenie!
Spójrzmy na chwilę do polskich rodzin,
bo do Wigilii już kilka godzin!

SCENA II

Rodzina przygotowuje wieczerzę wigilijną (stół, choinka). Rodzice i Tosia szykują stół, Jan i Krzyś dekorują choinkę.

WYSTĘPUJĄ: CAŁA RODZINA: MATKA, OJCIEC, TOSIA, JAN I KRZYŚ.

MATKA

Jakże się cieszę na takie święta,
takich wspomniałych już nie pamiętam.

OJCIEC

Tosia od rana biega w podskokach,
że ta choinka taka wysoka.

MATKA

I cieszy mnie bardzo, że właśnie dzisiaj
spełni się wielkie marzenie Krzysia!
Wreszcie rowerek od nas dostanie!

OJCIEC

Ja też się cieszę z tego, kochanie!
Dzieci! Pomóżcie nam stół zastawić!

TOSIA

A pierwsza gwiazdka kiedy się zjawi?

OJCIEC

Pewnie niedługo! Lecz najpierw śledzie
na stole postaw, moje ty dziecię.
(Przytula Tosię).

SCENA III

Mężczyzna i kobieta z Syrii docierają do kościoła, z jednej strony kościoła stoją gospodarze.

WYSTĘPUJĄ: Kobieta, Mężczyzna, Człowiek 1 i Człowiek 2

MĘŻCZYŻNA

Muszę gdzieś znaleźć dla was schronienie,
dziś przecież Boże jest Narodzenie!
(Do siebie:) Może Pan Jezus nam dopomoże?
Bo sił brakuje... (Patrząc w górę, mówi:) Pomóż nam, Boże!

KOBIETA

Nie martw się, mężu, gdy walki przejdą,
to chrześcijanie do domów znów wejdą.
Skończą się kiedyś prześladowania.

MĘŻCZYŻNA

Ale gdzie znaleźć dziś coś do spania?

KOBIETA

Patrz, kościół tu jest! Nasz, katolicki!
Pan Jezus dzisiaj w pomocy bliski!

MĘŻCZYŻNA

(Rozgląda się od strony kościoła, przy której nie ma gospodarzy).
Ale zamknięte wszystkie drzwi tutaj.

KOBIETA

Tam, od zakrystii może zapukaj?
(Mężczyzna podchodzi do gospodarzy, kobieta zostaje z dzieckiem).

MĘŻCZYŻNA

Szczęść Boże, pomóżcie się schronić po drodze.
(Mówi, wskazując na kobietę z dzieckiem):
Z moją żoną i małym dzieckiem przychodzę.

GOSPODARZ 1

Co mnie obchodzi twoja rodzina?
Nie ma tu miejsca dla was i syna.

MĘŻCZYŻNA

Ale to kościół jest, widzę przecież!

GOSPODARZ 2

Kolejny, który te bzdury plecie!
Inne już tutaj mamy biznesy.
Krzyż tylko jeszcze niezdjęty z wieży,
a tam, jak widzisz, bardzo wysoko...

MĘŻCZYŻNA

Ale...

GOSPODARZ 1

Coś nie pasuje? Dla nas jest spoko!
Tanio kupiony, był niepotrzebny,
a teraz biznes mamy tu pewny.

MĘŻCZYZNA

Boże, dlaczego? Po co to wszystko?
Ech, koniec świata musi być blisko.
(*Kłeka, płacze, zasłania twarz dłońmi, następnie zwraca się do żony*):
Kochanie, schronienia tu nie dostaniemy,
chodź prędko, kawałek stąd odejdziemy.

KOBIETA

A co się stało? Czyżby kolejny
kościół dla wiernych już niedostępny?

MĘŻCZYZNA

To kiedyś minie, wierzę, kochanie,
że pokój także w Syrii nastanie.

SCENA IV

Rodzina z Polski zaczyna wieczerzę. Dziecko z PDMD 2 pojawia się na koniec sceny jako narrator.

WYSTĘPUJĄ: CAŁA RODZINA: MATKA, OJCIEC, TOSIA, KRZYŚ, JAN I DZIECKO z PDMD 2.

KRZYŚ

Jest pierwsza gwiazdka, więc zaczynamy
naszą wieczerzę! Proszę, siadajmy!

OJCIEC

Krzysiu, lecz najpierw modlitwa przecież!

KRZYŚ

Ojej, przepraszam...

OJCIEC

Kochani, wiecie,
że teraz lepiej nam się powodzi,

ale nie każda tak dobrze ma z rodzin.
Pomódlmy się za tych, których kochamy,
lecz także o których zapominamy.
W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego. Amen.

MATKA

(Zapala świecę Caritas).
Światło Chrystusa.

WSZYSCY

Bogu niech będą dzięki.

OJCIEC

Zanieśmy do Boga nasze modlitwy...

MATKA

By do nas wojna nie przyszła nigdy!

TOSIA

By wszystkie dzieci były radosne!

KRZYŚ

Bym był kolarzem, kiedy dorosnę!

JAN

Aby na świecie ustała trwoga,
by człowiek w drugim nie szukał wroga!

MATKA

Niech anioł czuwa nad rodzinami,
które, przejęte swymi troskami,
świąt nie obchodzą z braku mieszkania,
z braku jedzenia, przez prześladowania.

OJCIEC

Aby nie było strachu na świecie,
pokój niech niesie wszystkim to Dziecię.
Kościołów niechaj nie zamykają,
bo ludzie wszędzie Boga szukają.

MATKA

Kochani moi, miłość nie minie,
gdy wiara będzie żywa w rodzinie!

OJCIEC

Przyjmij modlitwy, prosimy, Panie,
te nasze prośby oraz wołanie,
i pobłogosław nam! Dziś prosimy
o dary wszelkie od Bożej Dzieciny.
(*Dziękuję się opłatkiem*).

DZIECKO z PDMD 2

Różne bywają dzisiaj zdarzenia,
wieczór to przecież jest zjednoczenia.
A kiedy człowiek o pomoc woła,
Bóg mu wysyła swego anioła.
On otrze łzy też wylane skrycie...

SCENA V

Rodzina z Syrii spotyka misjonarza przy kościele.

WYSTĘPUJĄ: *KOBIETA, MĘŻCZYZNA I MISJONARZ, następnie na koniec sceny pojawiają się wszyscy.*

MĘŻCZYZNA

(*Kłęczy i płacze*).
Pomóż nam, Boże, cóż to za życie...

MISJONARZ

(Wychodzi z kościoła).

Witajcie, kochani, czemu marzniecie?
Wejdźcie, ogrzejcie się, śliczne dziecię...
(Słysząc po cichu kolędę Bóg się rodzi).
Dziś przecież mamy cudowne święta!
Chodźcie, słyszycie? Piękna kolęda!
Pewnie nie znacie, nie z waszej wioski,
bo tę kolędę przywiozłem z Polski.

KOBIETA

Aż z tak daleka ksiądz tu przyjechał?
Przecież tu wojna niszczy człowieka.
Niech ksiądz ucieka do swego kraju.

MISJONARZ

Ucieczki nie są w moim zwyczaju.
Tu przyjechałem po to, by służyć
i by świątyni tej nie dać zburzyć!
Powiedźcie, proszę, skąd przybywacie?
I gdzie schronienia teraz szukacie?

MĘŻCZYŻNA

Nie wiemy, ojczy, domu szukamy,
w którym spokoju wreszcie zaznamy.

MISJONARZ

Kochani moi, jedno wam przyznam,
że najważniejsza przecież ojczyzna.
I tu swój dom przecież już macie.

MĘŻCZYŻNA

Ale zniszczony.

MISJONARZ

Wiem, uciekacie
właśnie dlatego, ale jest pomoc,
która przychodzi w tę świętą noc.
Proszę, zapraszam was na wieczerzę,
będzie wam dobrze tu, mocno wierzę.
Więc się nie bójcie, świętujcie z nami!
*(Wszyscy pozostali wchodzi na scenę,
cała grupa ustawia się w jednym rzędzie w stronę widowni).*
Bóg się dziś rodzi! Nie jesteśmy sami!
Także nad wami słońce zaświeci!
Z Papieskim Dziełem Misyjnym Dzieci
modlimy się za was, ofiary zbieramy,
bo bardzo mocno misje kochamy.

DZIECKO PDMD 1

I my to Dzieło reprezentujemy,
wspólnie do Boga modlitwy niesiemy.
Nie zapominaj, proszę, polski narodzie,
o naszych braciach na Bliskim Wschodzie!

DZIECKO PDMD 2

Modlitwę, ofiarę, gdy złożysz w darze,
też będziesz wtedy już misjonarzem!
Pomagaj z serca, z wielką radością!
A teraz śpiewaj z nami z wdzięcznością!
(Wspólne odśpiewanie wybranej kolędy, po kolędzie wspólny ukłon).

Klara Makarczyk,
diecezja warszawsko-praska

LITURGIA ROZESŁANIA KOŁĘDNIKÓW MISYJNYCH

... 26 GRUDNIA 2026 ROKU ...

Komentarz na wejście

Dziś, w drugi dzień świąt Bożego Narodzenia, Kościół stawia przed nami św. Szczepana, pierwszego męczennika, czyli świadka, który dla Jezusa oddał wszystko. Jego postać uczy nas, że wiara to nie tylko radosne świętowanie, ale przede wszystkim odwaga w dzieleniu się Dobrą Nowiną, nawet gdy jest to trudne.

W tę dzisiejszą uroczystość wpisuje się posłanie naszych kołędników misyjnych. W tym roku dzieci wyruszają do wielu domów, aby być „jedno w Chrystusie” z rówieśnikami z Ziemi Świętej. Nie niosą jedynie gwiazdy i śpiewu, ale przede wszystkim orędzie pokoju do miejsc, w których Jezus przyszedł na świat, a które dziś tak bardzo tego pokoju potrzebują. Módlmy się, aby ta Eucharystia umocniła naszą misyjną jedność.

Homilia (proponowane przemyślenia)

I. Świadek, czyli kto?

- Kto to jest męczennik? (Ten, kto oddaje życie za Jezusa).
- Św. Szczepan był pierwszym „superświadkiem”. Nie bał się mówić o Bożej miłości.
- Dziś kołędnicy też są świadkami. Może nikt nie rzuca w nich kamieniami, ale czasem ktoś nie otworzy im drzwi albo się z nich zaśmieje. Stawianie czoła takim sytuacjom wymaga odwagi!

2. Geografia zbawienia – idziemy do domu Jezusa

- Co to jest Ziemia Święta? (Ziemia, gdzie narodził się i żył Jezus).
- W tym roku nasze myśli biegną do Ziemi Świętej. To nie tylko jeden kraj, to cała „mapa Jezusa”: Betlejem, gdzie się urodził; Egipt, gdzie uciekał jako dziecko przed niebezpieczeństwem; Nazaret, gdzie dorastał.
- Dzieci w tamtych stronach – w Syrii, Jordanii czy Libanie – to nasi bracia i siostry. Jesteśmy z nimi „jedno w Chrystusie”. Papież Leon XIV przypomina nam, że każdy z nas jest ogniwem w długim łańcuchu miłości.

3. Misja: pokój (shalom/salam)

- Uczymy się zawołań, jakimi ludzie witają się w świecie, np.: „Pax!” (j. łaciński); „Shalom!” (j. hebrajski), „Salam alejkum!” (j. arabski).
- Najważniejszym „prezenterem”, jaki kolędnicy niosą w tym roku, jest modlitwa o pokój.
- Jezus przyszedł, aby uwolnić człowieka od lęku i nienawiści. Kolędnicy, idąc od domu do domu, stają się „budowniczymi mostów” między naszą parafią a dziećmi z Ziemi Świętej, które marzą o spokojnym śnie.

Modlitwa wiernych

Przez wstawienictwo św. Szczepana, zjednoczeni w jednej misji, prosimy Boga o pokój dla świata i ludzkich serc.

1. **Za Kościół święty**, aby był dla wszystkich narodów znakiem jedności i nadziei. *Ciebie prosimy...*
2. **Za dzieci w Ziemi Świętej**, aby Pan Jezus, który sam doświadczył losu uchodźcy w Egipcie, chronił je przed nienawiścią i obdarzył bezpiecznym dzieciństwem. *Ciebie prosimy...*

3. **Za rządzącymi państwami**, aby ich decyzje zawsze służyły budowaniu sprawiedliwego pokoju, szczególnie tam, gdzie ziemia jest naznaczona cierpieniem. *Ciebie prosimy...*
4. **Za naszych kołędników misyjnych**, aby Duch Święty dawał im radość z pełnionej posługi, a spotkani ludzie przyjmowali ich z otwartym sercem. *Ciebie prosimy...*
5. **Za naszą wspólnotę parafialną**, abyśmy potrafili dzielić się tym, co mamy, pamiętając, że każdy dar jest aktem misyjnej komunii. *Ciebie prosimy...*

Boże, nasz Ojcie, przez wstawiennictwo św. Szczepana wysłuchaj naszych prośb i spraw, aby kołędnicy niosący pokój dzieciom w Ziemi Świętej byli „jedno w Chrystusie” i zawsze żyli zgodnie z wyznawaną wiarą. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

Procesja z darami

Wraz z darami eucharystycznymi przynosimy symbole naszej tegorocznej drogi:

- **puste naczynie (lub białą flagę)** – symbol naszej modlitwy o pokój w Ziemi Świętej, oddajemy Bogu brak spokoju w tamtych regionach, prosząc, by On sam go wypełnił swoją obecnością;
- **gwiazdę kołędniczą** – wykonaną przez dzieci, by przypominać, że to Jezus jest jedynym Światłem, które rozprasza ciemności wojny i podziałów;
- **skarbonkę misyjną** – owoc naszych wyrzeczeń, który pomoże dzieciom w Ziemi Świętej w leczeniu, nauce i odbudowie ich domów;
- **chleb i wino** – dary, które za chwilę staną się Ciałem i Krwią Chrystusa – fundamentem naszej jedności w misji.

ks. Przemysław Robaszkiewicz
PDM, Warszawa

MODLITWA POŚLANIA KOŁĘDNIKÓW

KAPŁAN:

Wspomożenie nasze w imieniu Pana.

WIERNI:

Który stworzył niebo i ziemię.

KAPŁAN:

Módlmy się.

Prosimy Cię, Panie Boże, pobłogosław te dzieci, które w imieniu Ojca Świętego i całego Kościoła jako kolędnicy misyjni pragną z radością głosić wieść o narodzeniu Twojego Syna. Niech idą bezpiecznie w Twoje Imię, głosząc radość z narodzenia Jezusa.

Niech zanosą Twoje błogosławieństwo do wszystkich domów naszej parafii, a dla tych, którzy je przyjmą, niech stanie się ono źródłem otwarcia na ludzi nieznających Ewangelii. Niech uwrażliwiają serca na potrzeby dzieci, które doświadczają trudności, nędzy duchowej i materialnej.

Niech to kolędowanie misyjne zbliży nas wszystkich do Chrystusa i przez to przyczyni się do poznania Twojej miłości i Twego pokoju przez dzieci mieszkające w Ziemi Świętej.

Prosimy Cię o to przez Twojego Syna, Jezusa Chrystusa, który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, Bóg przez wszystkie wieki wieków.

WIERNI:

Amen.

KAPŁAN:

Idźcie w pokoju Chrystusa!

WIERNI:

Bogu niech będą dzięki.

OBRZĘD PRZYJĘCIA DO PAPIESKIEGO DZIEŁA MISYJNEGO DZIECI

CELEBRANS:

Drogie dzieci! Przez pewien czas przygotowywałyście się, aby zostać małymi misjonarzami i w pełny i konkretny sposób uczestniczyć w misyjnej działalności Kościoła. Papieskie Dzieło Misyjne Dzieci, którego szeregi dzisiaj powiększycie, obejmuje swą troską dzieci z terenów misyjnych, które jeszcze nie znają Pana Jezusa i cierpią z powodu różnego rodzaju niesprawiedliwości. Otacza swoją pomocą modlitewną i materialną również misjonarzy.

Dzisiaj, w obecności rodziców, rodzeństwa i wszystkich tu zgromadzonych powiedzcie, czy chcecie z własnej woli i z ochotą podjąć się zadań, które stawia przed wami wasze misyjne dzieło?

DZIECI:

Chcemy.

CELEBRANS:

Czy chcecie swoją codzienną modlitwą i zaangażowaniem pomagać dzieciom i misjonarzom na całym świecie?

DZIECI:

Chcemy.

CELEBRANS:

Czy chcecie swoje dobre uczynki ofiarować w intencji dzieci świata i misjonarzy, którzy im głoszą Pana Jezusa?

DZIECI:

Chcemy.

CELEBRANS:

Czy chcecie dzielić się waszymi drobnymi oszczędnościami z dziećmi, które tego potrzebują, bo często są głodne, chore, bezdomne, opuszczone lub sprzedawane w niewolę?

DZIECI:

Chcemy.

CELEBRANS:

Czy chcecie coraz więcej dowiadywać się o pracy misjonarzy i życiu waszych rówieśników przez formację w Ognisku Misyjnym i czytanie czasopisma „Świat Misyjny”?

DZIECI:

Chcemy.

CELEBRANS:

Drogie dzieci, Pan Jezus, któremu pragniecie służyć poprzez niesienie pomocy misjonarzom i dzieciom z krajów misyjnych, niech umocni wasze dobre postanowienia i udzieli wam łaski do wytrwania w nich.

WIERNI:

Amen.

CELEBRANS:

Każdy ochrzczony jest ukochany, a ukochany jest posłany. Nikt, kto jest świadkiem Pana Jezusa i działa w Jego Imię, nigdy nie jest sam! Jezus jest z nami przez wszystkie dni aż do skończenia świata. Żebyście zawsze o tym pamiętali, otrzymacie za chwilę krzyżyki misyjne, które najpierw poświęcimy.

Poświęcenie i wręczenie krzyżyków misyjnych PDMD

CELEBRANS:

Wspomożenie nasze w imieniu Pana.

WIERNI:

Który stworzył niebo i ziemię.

CELEBRANS:

Módlmy się.

Prosimy Cię, Panie, wszechmogący Boże, abyś pobłogosławił te misyjne krzyżyki. Niech będą umocnieniem w wierze dla tych, którzy będą je nosić. Niech pomagają im czynić dobro, bronią przed złem i przypominają o misyjnym powołaniu i zobowiązaniu. Przez Chrystusa, Pana naszego.

WIERNI:

Amen.

CELEBRANS skrapia krzyżyki wodą święconą, a następnie mówi do dzieci (lub każdego dziecka z osobna):

Mały misjonarzu, Pan Jezus wybrał cię do współpracy w głoszeniu Ewangelii i w pomocy misjom i misjonarzom. On cię nigdy nie opuści i zawsze będzie cię wspierał w tym dziele. Przyjmij ten krzyżyk, który jest znakiem zbawienia, niech on ci przypomina, że wszędzie, dokąd pójdziesz, masz być świadkiem Jezusa Chrystusa, który z Bogiem Ojcem żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, Bóg przez wszystkie wieki wieków.

DZIECKO/DZIECI:

Amen.

CELEBRANS:

Kochani mali misjonarze, należycie od teraz do Papieskiego Dzieła Misyjnego Dzieci i jako współpracownicy samego papieża będziecie pomagać misjom i misjonarzom, modlić się za nich codziennie i opowiadać o dziele misyjnym Kościoła w waszych rodzinach i szkołach.

Pan Jezus jest i zawsze będzie z wami, żeby was wspierać. Ja, w Jego Imię i w imieniu Kościoła, posyłam was, abyście byli Chrystusowymi świadkami każdego dnia, w każdej chwili i w każdej sytuacji. Niech towarzyszy wam Boże błogosławieństwo.

BŁOGOSŁAWIEŃSTWO UROCZYSTE LUB FORMA SKRÓCONA

Błogosławieństwo uroczyste

CELEBRANS:

Pan z wami.

WIERNI:

I z duchem twoim.

CELEBRANS (*wyciąga dłonie nad dziećmi*):

Bóg, który oparł waszą wiarę na świadectwie Apostołów, niech was błogosławi za ich wstawiennictwem.

WIERNI:

Amen.

CELEBRANS:

Niech Bóg sprawi, abyście kierowani nauką i przykładem Apostołów stali się dla wszystkich świadkami prawdy.

WIERNI:

Amen.

CELEBRANS:

Święci Apostołowie, którzy przekazali nam wiarę, niech wam pomogą dojść do wiecznej ojczyzny.

WIERNI:

Amen.

CELEBRANS:

Niech was błogosławi Bóg wszechmogący, Ojciec i Syn, i Duch Święty.

WIERNI:

Amen.

CELEBRANS:

Idźcie w pokoju Chrystusa.

WIERNI:

Bogu niech będą dzięki.

Forma skrócona

CELEBRANS:

Pan z wami.

WIERNI:

I z duchem twoim.

CELEBRANS (*wyciąga dłonie nad dziećmi*):

Bóg w Trójcy Jedyny niech wspomaga rodziców, dziadków, opiekunów tych dzieci i zebranych tutaj wiernych, aby swoją modlitwą, słowem i świadectwem życia pomagali wytrwać im w powziętych postanowieniach, a przez to stali się radością i nadzieją Kościoła misyjnego.

WIERNI:

Amen.

CELEBRANS:

Niech was błogosławi Bóg wszechmogący, Ojciec i Syn, i Duch Święty.

WIERNI:

Amen.

CELEBRANS:

Idźcie w pokoju Chrystusa.

WIERNI:

Bogu niech będą dzięki.

✠ Śpiew na zakończenie
Np. *Idźcie na cały świat*

PODSUMOWANIE FINANSOWE AKCJI

KOLEŃNICY MISYJNI DZIECIOM NA SRI LANCE

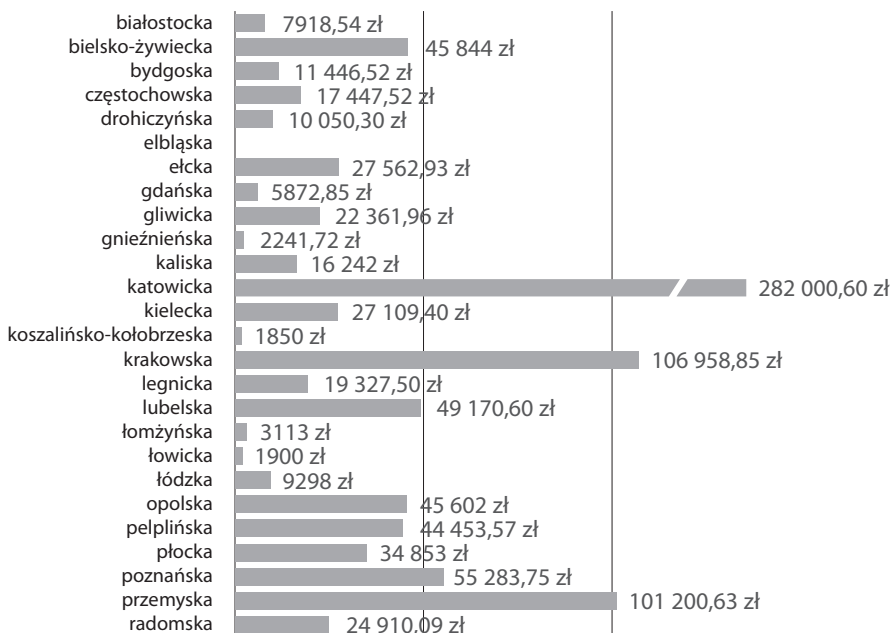
Dla dzieci na Sri Lance polscy kołędnicy misyjni zebrali **1 437 241,52 zł** (środki wpłacone do 31 stycznia 2026 r.).

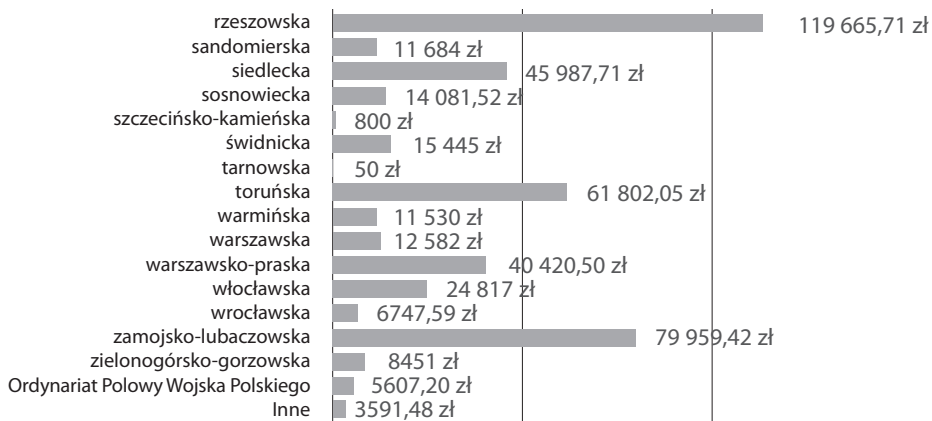
Kwota ta została przekazana do Sekretariatu Generalnego PDMD w Rzymie, a za jego pośrednictwem – do najbardziej potrzebujących dzieci.

Dzięki tym środkom finansowym zostaną zrealizowane projekty dotyczące edukacji oraz ochrony życia i zdrowia dzieci ze Sri Lanki oraz innych części świata.

DZIĘKUJEMY!

KWOTA

TAK KOŁĘDOWALIŚMY DLA DZIECI NA SRI LANCE 2025/2026

Ostatnie strony w tej publikacji to oczywiście relacje z Waszej działalności! Poniżej zamieszczamy te, które spełniły formalne wymogi i dzięki temu możemy je archiwizować i publikować w naszych materiałach i mediach społecznościowych.

Zachęcamy wszystkich opiekunów grup, aby w swoich relacjach załączali wypowiedzi uczestników – zarówno kołędujących dzieci, jak i ich rodziców, organizatorów czy też domowników przyjmujących grupy. To dla nas żywe świadectwo misyjnego działania oraz przykład dla kolejnych pokoleń, jak akcję Kolędnicy Misyjni przeżywają osoby z różnych perspektyw.

Szczegóły na temat tego, jakie informacje i dokumenty przesłać, w jakim terminie i na jaki adres, znajdują się w rozdziale „Zakończenie akcji”, w podpunkcie „Przesłanie relacji z kołędowania” na s. 16.

Zobaczcie, jak kołędowaliśmy w roku 2025/2026 dla dzieci na Sri Lance! Zostawiamy Was z relacjami i wspomnieniami naszych kołędników i ich opiekunów.

Kolędnicy misyjni odwiedzali rodziny naszej parafii w dniach 26–27 grudnia 2025 r. Ruszyliśmy w dwóch grupach po różnych miejscowościach. Spotkaliśmy się z życzliwością i otwartością serc dla nas i dzieci misyjnych ze Sri Lanki. Kolędnicy przedstawili w domach krótkie scenki, zostawiając pamiątki kołędowania – liść betelu. Kolęda misyjna sprawiła wszystkim wiele radości. W dniu 6 stycznia spotkamy się na Mszy świętej, podczas której kolędnicy wezmą czynny udział w liturgii, a następnie wyruszymy w Orszaku Trzech Króli, który jest organizowany w naszej miejscowości

Bargłów Kościelny. Natomiast 10 stycznia wybieramy się do Ełku na spotkanie opłatkowe kolędników misyjnych z ks. biskupem Jerzym Mazurem.

kolędnicy misyjni z opiekunami: ks. Kamilem Borysem, p. Renatą Sujatą, p. Aleksandrą Zalewską. p. Joanną Zalewską i p. Janem Grygą z Parafii pw. Krzyża Świętego w Bargłowie Kościelnym, diecezja ełcka

W tym roku dołączyłam do koła misyjnego w Szkole Podstawowej nr 2 im. ks. Jana Twardowskiego i po raz pierwszy wzięłam udział w kolędowaniu misyjnym. Z dużą ciekawością czekałam na to wydarzenie i okazało się ono bardzo interesujące. Dowiedziałam się, w jakich warunkach żyją dzieci na Sri Lance, skąd pochodzi m.in. cynamon oraz herbata. Doświadczyłam, czym jest kolędowanie i jak wielką radością jest dzielenie się z innymi wiarą oraz opowiadanie o Panu Jezusie.

Maryia Stanchyts ze SP nr 2 im. ks. Jana Twardowskiego w Białymstoku, archidiecezja białostocka

Ognisko Misyjne Papieskiego Dzieła Misyjnego Dzieci przy Szkole Podstawowej w Zespole Szkół w Boniewie działa od września 2014 r. Nasza szkoła znajduje się na terenie Parafii Nawiedzenia Najświętszej Maryi Panny w Boniewie. W tym roku trud kolędowania misyjnego podjęliśmy już po raz 12. Kolędnicy misyjni to mali misjonarze, którzy idąc od domu do domu, przypominają wszystkim, że narodził się Chrystus, oraz opowiadają o życiu dzieci w różnych częściach świata. Ksiądz proboszcz zapowiedział wcześniej naszą akcję, prosząc, aby zgłaszały się rodziny, które chciałyby przyjąć małych kolędników i swoją ofiarą wesprzeć dzieci ze Sri Lanki. Kolędowanie poprzedził cykl spotkań, na których poznawaliśmy państwo Sri Lanka i problemy ekonomiczne jego mieszkańców. Następnie pani opiekun przydzieliła nam role do scenki *Z kolędą w domu*, którą prezentowaliśmy w czasie naszych odwiedzin. Stroje i rekwizyty pomogli nam przygotować nasi rodzice.

W drugim dniu świąt Bożego Narodzenia, 26 grudnia, uczestniczyliśmy we Mszy św., która zakończyła się uroczystym błogosławieństwem i rozesłaniem. Już wtedy po Mszy św. wierni mogli wesprzeć naszą akcję, składając ofiary do puszek. Kolędowaliśmy na terenie naszej miejscowości 29 grudnia, odwiedzając domy i urzędy państwowe. Podczas tej wędrówki doświadczaliśmy uczucia zimna, jednak radość z dzielenia się wiarą i dobrem z innymi była o wiele większa.

Tradycyjnie kolędowaliśmy również w sąsiedniej parafii Lubomin, w niedzielę 28 grudnia byliśmy na Mszy św. Te dni, chociaż były wolne od szkoły, to dla nas okazały się dość pracowite, ale było warto.

W święto Trzech Króli dziękowaliśmy Panu Bogu i ludziom, podsumowując naszą akcję na Mszy św. Zwieńczeniem jednak całego przedsięwzięcia było spotkanie integracyjne wszystkich grup kolędniczych z naszej diecezji z księdzem biskupem i wspólna zabawa na balu kolędników. Odbył się on 17 stycznia tego roku. Było naprawdę fajnie. Bawiliśmy się, mieliśmy poczęstunek, ale również pomodliliśmy się w intencji dzieci na misjach z księdzem biskupem i innymi księżmi.

Jesteśmy wdzięczni wszystkim spotkanym ludziom za miłe i serdeczne przyjęcie oraz bardzo dużą ilość słodczy, które były przyjemnym wynagrodzeniem naszego trudu. Przy życzliwym poparciu i pomocy księdza proboszcza będziemy kontynuować naszą działalność.

kolędnicy misyjni z p. katechetką Elżbietą Woźniak z Parafii pw. Nawiedzenia NMP w Boniewie, diecezja włocławska

W dniach 3 i 4 stycznia br. kolędnicy misyjni odwiedzili parafian Dzierżążna, Borowa i Sitna, aby po raz 23. ogłaszać radosną nowinę o narodzeniu Pana Jezusa oraz wesprzeć swoich rówieśników na misjach. 26 grudnia 2025 r. zostali uroczystie rozesłani i pobłogosławieni podczas Mszy św. przez ks. proboszcza Grzegorza Fąferko.

W pięciu grupach ze scenką kolędniczą i śpiewem kolęd zawitali do ponad 200 rodzin. W kolędowanie zaangażowało się 26 dzieci, którym

towarzyszyło dziewięciu opiekunów. Nie było łatwo – obfite opady śniegu, silny wiatr i niska temperatura nie sprzyjały wędrowce. Mimo to wszyscy wytrwali i dali piękne świadectwo wiary oraz zaangażowania.

Trud kolędowania został w tym roku ofiarowany za dzieci żyjące w trudnej sytuacji na Sri Lance – dotknięte skutkami wojny, tsunami i powodzi. Kolędnicy pozostawiali w domach pamiątkę przypominającą kształtem liść betelu i żegnali się rytmem piosenki ze Sri Lanki.

Dzieci pytane o refleksję po kolędowaniu stwierdziły, że najbardziej wzruszały ich osoby starsze czy samotne, które z wielką życzliwością ich przyjmowały i bardzo na nich czekały. Dziękujemy wszystkim kolędnikom, opiekunom i rodzinom, które otworzyły swoje drzwi i serca.

kolędnicy misyjni z p. Elżbietą Serkowską z Zespołu Kształcenia i Wychowania w Dzierżążnie oraz Parafii pw. Chrystusa Króla Wszechświata w Borowie, diecezja pelplińska

27 grudnia 2025 r. po świętach Bożego Narodzenia kolędnicy misyjni z naszej parafii wzięli udział w akcji kolędowania na rzecz dzieci ze Sri Lanki. Dzień wcześniej dzieci na Mszy świętej zostały uroczystie rozesłane w kościele, co było dla nich bardzo radosnym i ważnym przeżyciem.

Kolędnicy, chodząc od domu do domu na terenie parafii, przedstawiali krótką scenkę kolędniczą, przybliżającą sytuację i potrzeby dzieci ze Sri Lanki. Pomimo zimowej aury i chłodu dzieci z wielkim zaangażowaniem i radością podejmowały trud kolędowania.

Szczególną radość sprawiało im to, że wiele osób przyjmowało kolędników ze wzruszeniem, życzliwością i otwartym sercem. Dzieci czuły, że ich trud jest doceniany i że niosą innym radość oraz ważne misyjne przesłanie. Zdarzały się także sytuacje, gdy niektórzy mieszkańcy nie otwierali drzwi, co było dla dzieci przykre, jednak nie zniechęciło ich do dalszego kolędowania.

Pięknym zwieńczeniem wspólnego wysiłku było spotkanie przy ciepłym posiłku – pizzy, które sprawiło dzieciom wiele radości i było okazją do

rozmów oraz podsumowania przeżyć. Kolędnicy jednogłośnie podkreślali, że był to czas pełen dobra, wspólnoty i wzruszeń. Dzieci z radością zadeklarowały, że chcą w przyszłym roku ponownie wziąć udział w kolędowaniu jako kolędnicy misyjni.

kolędnicy misyjni z p. Anną Kowalską z ZSP nr 3 i Parafii pw. MB Fatimskiej w Brodnicy, diecezja toruńska

W tym roku dzieci z klasy 1b z Zespołu Szkół w Bystrzejowicach Pierwszych po raz pierwszy włączyły się w akcję Kolędnicy Misyjni. Odwiedziliśmy Parafię Miłosierdzia Bożego w Wierchowiskach 4 stycznia 2026 r. oraz Parafię św. Józefa i św. Antoniego w Kawęczynie 11 stycznia 2026 r. Było to dla nas niezapomniane i radosne przeżycie. Co chwilę wspominamy Lankijczyków oraz ich malowniczy kraj podczas naszych lekcji w szkole. Dzięki uprzejmości pani dyrektor wystąpiliśmy także przed społecznością szkolną, przybliżając sytuację dzieci na Sri Lance. Cieszymy się, że mieliśmy możliwość uczestniczenia w tej pięknej inicjatywie.

kolędnicy misyjni z paniami Małgorzatą Danilczuk i Katarzyną Prucnal z ZS w Bystrzejowicach Pierwszych, archidiecezja lubelska

Po raz drugi na misyjny szlak kolędowania wyruszyły dzieci pierwszokomunijne z Chodcza. Uroczyste rozesłanie kolędników przez księdza proboszcza Grzegorza Szczepaniaka odbyło się podczas ostatniej Mszy świętej oratornej. Dzieci zostały pobłogosławione i posłane na swoją misję głoszenia Ewangelii o Bożym Narodzeniu.

Kolędnicy zostali hojnie obdarowani słodyczami i ofiarami złożonymi do misyjnej skarbonki. Dziękujemy serdecznie ofiarodawcom, dzieciom, rodzicom oraz tym, którzy pomagali w kolędowaniu.

kolędnicy misyjni z paniami Ewą Rybińską i Beatą Rykowską ze SP i Parafii pw. św. Dominika w Chodczu, diecezja włocławska

W tym roku po raz drugi dzieci z Parafii pw. św. Jana Chrzciciela i św. Szczepana Męczennika w Choroszczy zaangażowały się w misyjne kolędowanie. Kolędowaliśmy w kościele w domach prywatnych, a także na spotkaniu KŻR w miejscowości Barszczewo. Zakończyliśmy w Parafii pw. św. Jana Ewangelisty i apostoła w Knyszynie, gdzie zaprosił kolędników proboszcz ks. Adam Wiński. Wszystko udało się dzięki pomocy ks. Marcina Pyłko (wikary z parafii w Choroszczy), który grał na gitarze, czuwał nad śpiewem i moim stresem.

p. Anna Baszeń i kolędnicy misyjni z Parafii pw. św. Jana Chrzciciela i św. Szczepana Męczennika w Choroszczy, archidiecezja białostocka

W tym roku również braliśmy udział w akcji Kolędnicy Misyjni. Kolędowaliśmy po miejscowości Czaniec, przebrani w kolorowe stroje. Byliśmy bardzo radośni i śpiewaliśmy kolędy, chodząc od domu do domu. Ludzie przyjmowali nas bardzo serdecznie – częstowali ciasteczkami i słodyczami, uśmiechali się do nas i wrzucali pieniądze do puszek. Zbieraliśmy ofiary dla dzieci ze Sri Lanki, aby pomóc im w codziennym życiu. Cieszyliśmy się, że mogliśmy zrobić coś dobrego i pomóc innym dzieciom.

Akcja Kolędnicy Misyjni była dla nas wspaniałym przeżyciem. Razem z kolegami i koleżankami kolędowaliśmy po Czańcu, śpiewając kolędy i niosąc radość mieszkańcom. Byliśmy przebrani i bardzo podekscytowani. Chociaż było dość zimno, nie zrażaliśmy się tym i kolędowaliśmy z uśmiechem. Zbieraliśmy pieniądze dla dzieci ze Sri Lanki, które potrzebują pomocy. Spotkaliśmy wielu życzliwych ludzi, którzy chętnie nas wspierali. Dzięki tej akcji nauczyliśmy się, że pomaganie innym daje dużo radości.

kolędnicy misyjni z s. Gracjaną Pawełczak i p. Agnieszką Denik z Parafii pw. św. Bartłomieja w Czańcu, diecezja bielsko-żywiecka

W drugi dzień świąt Bożego Narodzenia podczas Mszy św. zostaliśmy uroczystie pobłogosławieni przez księdza proboszcza i posłani, by nieść mieszkańcom naszej parafii dobrą nowinę o narodzeniu Pana Jezusa. 26 grudnia to czas naszego kolędowania, wyruszyliśmy więc z radością w drogę, choć było baaaardzo ślisko. Podczas naszej wędrówki jak zawsze doświadczyliśmy wiele dobroci od tych, którzy nas przyjęli. Każde spotkanie było dla nas okazją do krótkiej modlitwy oraz złożenia świątecznych życzeń. Otrzymaliśmy oprócz ofiar na rzecz dzieci ze Sri Lanki mnóstwo słodyczy, zostaliśmy nawet zaproszeni na pyszną kolację. 6 stycznia w uroczystość Objawienia Pańskiego uczestniczyliśmy we Mszy św., podczas której prowadziliśmy modlitwę wiernych, składaliśmy dary w procesji, na koniec jeszcze raz wystąpiliśmy ze scenką kolędniczą, dzięki czemu udało nam się jeszcze zebrać potrzebne na misje ofiary. Dziękujemy parafianom za gościnność i hojność. Kolędowanie misyjne to piękna lekcja otwartości na innych, wrażliwości i solidarności z rówieśnikami ze Sri Lanki. Niech dobro okazane misjom przyniesie obfite owoce.

kolędnicy misyjni z p. Moniką Fidecką i p. Agnieszką Woźniakowską z Parafii św. Anny w Długiej Kościelnej, diecezja warszawsko-praska

Po raz pierwszy w naszej parafii mieliśmy możliwość włączenia się w akcję Papieskiego Dzieła Misyjnego dla Dzieci – Kolędnicy Misyjni.

Na apel zaangażowania się w to dzieło odpowiedziało ostatecznie 14 dzieci w wieku od 6 do 13 lat. Ze względu na debiut tej akcji w naszej parafii zdecydowaliśmy, że będziemy kolędować w instytucjach na terenie naszego miasta oraz w Sanktuarium św. Jana z Dukli po Mszach świętych.

Dzieci oczywiście odpowiednio wcześniej zapoznały się z tegorocznym projektem Kolędników Misyjnych, poznając kulturę, zwyczaje, religię i życie codzienne mieszkańców Sri Lanki. Następnie uczyły się swoich ról zgodnie z nadesłanym scenariuszem misyjnych materiałów liturgicznych oraz ćwiczyły je na cotygodniowych próbach.

Na uwagę zasługuje nieoceniona rola rodziców dzieci, którzy od samego początku zaangażowali się w tę akcję, wspierając ją bardzo konkretnie poprzez: towarzyszenie swoim dzieciom, przygotowanie strojów oraz rekwizytów, a także przygotowanie upominków dla wszystkich uczestników kolędowania misyjnych – do liścia betelu zostały dołączone w specjalnym woreczku liście herbaty oraz kora cynamonu.

Msza rozesłania miała miejsce w Sanktuarium św. Jana z Dukli w Dukli 28 grudnia 2025 r. w Święto Młodzianków. Na terenie miasta Dukla kolędowaliśmy 5 stycznia i ze scenką misyjną występowaliśmy w następujących instytucjach: przedszkolu, Urzędzie Miasta i Gminy, Klubie Seniora oraz Środowiskowym Domu Samopomocy. Wszędzie spotkaliśmy się z miłym i serdecznym przyjęciem. Dzień później, 6 stycznia kolędowaliśmy w Sanktuarium św. Jana z Dukli po każdej Mszy świętej (pięć razy) oraz braliśmy udział w organizowanym tego dnia Orszaku Trzech Króli.

Podsumowując, czas przygotowania do akcji Kolędnicy Misyjni i samo kolędowanie, oprócz wymiernych korzyści materialnych, przyniosło wiele radości samym kolędnikom, a także wszystkim, do których dzieci udały się z radosną nowiną o narodzeniu Pana Jezusa z błogosławieństwem misyjnym. O tym, że wydarzenie to przyniosło błogosławieństwo, świadczy fakt, że dzieci już po zakończeniu kolędowania z nostalgią zapytały: „To już koniec?”.

kolędnicy misyjni z o. Kalikstem Piotrowskim, p. Wioletta Marchel i p. Ewelina Niziołek z Parafii pw. św. Jana z Dukli w Dukli, archidiecezja przemyska

26 grudnia, w drugi dzień świąt Bożego Narodzenia, rozpoczęła się ogólnopolska akcja Kolędnicy Misyjni Dzieciom ze Sri Lanki – kraju, w którym wiele dzieci zmaga się z ubóstwem i brakiem dostępu do edukacji.

Dzieci z naszej parafii włączyły się w akcję Papieskiego Dzieła Misyjnego i kultywując tradycję kolędowania, zbierały środki na wsparcie rówieśników w kraju misyjnym.

Składamy serdeczne podziękowania wszystkim mieszkańcom Dzierżążna oraz Osiedla Kwiatowego i Osiedla Słonecznego w Morzeszczynie, którzy otworzyli swoje drzwi i serca dla kolędników misyjnych.

Dziękujemy za życzliwe przyjęcie, dobre słowo, wsparcie finansowe akcji dla dzieci na Sri Lance oraz ofiarowane słodycze. Kolędnicy misyjni, chodząc od domu do domu, zebrali ofiary, które następnie wpłacono na konto Papieskiego Dzieła Misyjnego, aby dzieciom na Sri Lance dać szansę na edukację, leczenie i godne dzieciństwo.

kolędnicy misyjni z p. Aurelią Kosecką-Zawiszewską z Parafii pw. św. Jakuba Starszego w Dzierżążnie, diecezja pelplińska

W niedzielę w naszej parafii odbyło się kolędowanie w formie koncertu kolęd. Braliśmy w nim udział my, dzieci z oratorium, oraz schola parafialna. Bardzo się cieszyliśmy, że mogliśmy wspólnie śpiewać kolędy dla Pana Jezusa i dla wszystkich parafian.

Przygotowywaliśmy się do tego wydarzenia przez kilka tygodni. Na próbach uczyliśmy się słów, melodii i staraliśmy się śpiewać jak najpiękniej. Nie zawsze było łatwo, ale pomagaliśmy sobie nawzajem i dobrze się przy tym bawiliśmy.

Podczas koncertu zaśpiewaliśmy znane kolędy, takie jak *Cicha noc*, *Dzisiaj w Betlejem* oraz kilka mniej znanych, ale bardzo radosnych pastorałek. Kościół był pełen ludzi, a my trochę się stresowaliśmy, ale kiedy zaczęliśmy śpiewać, poczuliśmy radość i spokój.

Parafianie słuchali nas z uśmiechami na twarzach, a po koncercie nagrodzili nas gromkimi brawami. Było nam bardzo miło i poczuliśmy dumę, że mogliśmy w taki sposób uczcić Boże Narodzenie. To kolędowanie na długo zostanie w naszej pamięci. Cieszymy się, że mogliśmy wspólnie śpiewać, być razem i dzielić się radością z innymi.

kolędnicy misyjni z ks. Marcinem Jasionowskim i paniami Żanetą Bienasz i Svetlaną Sznajder z Parafii pw. św. Tomasza apostoła w Elku, diecezja elcka

W Parafii św. Maksymiliana Marii Kolbego w Gąsocinie (diecezja płocka) z radością przyjęliśmy nowych członków naszej grupy kolędniczej oraz zachęceni sukcesem poprzedniego roku, poszerzyliśmy terytorium naszego kolędowania. Nie wystraszyliśmy się siarczystego mrozu i zwiększyliśmy liczbę dni, w których odwiedzaliśmy domy naszych parafian. Byliśmy gotowi nieść dobrą nowinę o Bożym Narodzeniu już 26 grudnia, kiedy to miało miejsce uroczyste rozesłanie i otrzymaliśmy specjalne błogosławieństwo od naszego księdza proboszcza Ireneusza Cielickiego. W każdym odwiedzanym domu zostawialiśmy na pamiątkę symbol kraju, dla którego podjęliśmy nasz trud – liście herbaty ze Sri Lanki. Kilkadziesiąt rodzin otworzyło dla nas swoje domy i swoje serca. Po ubiegłym roku, kiedy to utworzyliśmy w naszej parafii grupę kolędników misyjnych, wiele osób bardzo na nas czekało. Niektórzy przygotowali nawet specjalny poczęstunek! Po tegorocznym kolędowaniu grono sympatyków Papieskiego Dzieła Misyjnego Dzieci w naszej parafii znacznie się poszerzyło, co bardzo nas cieszy i powoduje, że nasza grupa już planuje przyszłoroczne kolędowanie i z zaciekawieniem oczekuje na informację, jaki kraj będziemy wspierać naszą modlitwą i ofiarami.

kolędnicy misyjni z p. Jowitą Rutkowską z Parafii pw. św. Maksymiliana Kolbego w Gąsocinie, diecezja płocka

6 stycznia, w święto Trzech Króli, odbyła się akcja Kolędnicy Misyjni. Wydarzenie w Bojkowie miało miejsce po raz 17. i zgromadziło dzieci, młodzież oraz dorosłych. Młodzi wykonawcy związani z Parafią Bojków, Szkołą Podstawową nr 8 oraz Radą Dzielnicy Bojków, kultywując tradycję kolędowania, zbierali fundusze na wsparcie swoich rówieśników na misjach. Tegoroczna edycja kolędowania była przeznaczona dla dzieci na Sri Lance, wyspie w Azji Południowej, dawniej znanej jako Cejlon.

Sytuację dzieci w tym kraju przybliżył alumn Chrismal Appuhami, który od roku mieszka w Bojkowie: „Największym skarbem mojego kraju są dzieci. (...) Mimo trudności w nauce i codziennym życiu są otwarte, pełne entuzjazmu i gotowe dzielić się tym, co mają. (...) Proszę, pamiętajcie o dzieciach w Sri Lance. (...) Każda pomoc daje im szansę na edukację, leczenie i godne dzieciństwo. (...) Dzięki tej akcji kolędowania uczymy się solidarności, empatii i misyjnego ducha, pokazując, że dobre serce i pomoc bliźniemu mogą zmieniać świat już od najmłodszych lat. (...) Razem stworzymy wspólnotę, która przekracza granice i języki”.

Dzieci zaśpiewały kolędę w języku syngaleskim: „Dzaja dzaja dzaja siri, Dzaja mangala siri, Mangala aasiri at weewa, Melolata me nattal dine”. To był wyjątkowy dzień, który łączył świąteczną radość z nauką dzielenia się dobrem.

kolędnicy misyjni z paniami Kornelią i Kamilą Hyrami oraz p. Krzysztofem Kruszyńskim ze SP nr 8 i Parafii pw. Narodzenia NMP w Gliwicach-Bojkowie, diecezja gliwicka

Wielka radość i wdzięczność przepełnia moje serce po zakończeniu i podsumowaniu tegorocznego kolędowania. Jestem katechetką i od 20 lat opiekuję się kolędnikami misyjnymi z Parafii pw. św. Mateusza Apostoła w Górze. Wstępne przygotowania odbywały się w salce katechetycznej i w szkole. Od samego początku doświadczam wsparcia od: księdza proboszcza, rodziców, dyrekcji szkoły w Górze, a przede wszystkim od parafian. W tym roku kolędnikami misyjnym były dzieci od klasy 4 do przedszkola. Każde z dzieci wcieliło się w postać, którą przedstawiało w scenie kolędowania. Zapytałam kolędników, dlaczego angażują się w taką akcję i co im daje kolędowanie. Maja, Sara i Lili powiedziały: „Lubimy pomagać i dzielić się tym, co mamy, doceniamy to, że mieszkamy w Polsce”. Ksawery, który kolędował trzeci raz, powiedział: „Dzięki kolędowaniu nie boję się występować, pokonałem strach i treść”. Jasiu i Hubert powiedzieli, że się nauczyli i dowiedzieli wielu

ciekawych rzeczy o życiu ludzi na Sri Lance. W swoich wypowiedziach zwrócili uwagę na serdeczne i gościnne przyjmowanie kolędników przez ludzi. Podczas czterodniowej wędrówki dwóch kolędników zachorowało, ale pozostali powiedzieli: „Pani Ulu, damy radę, podzielimy role i idziemy”. Na koniec kolędowania usłyszałam pytanie: „Ciekawe, na jaki cel będziemy kolędować w przyszłym roku?”.

p. Urszula Knut i kolędnicy misyjni z Parafii pw. św. Mateusza Apostoła w Górze, archidiecezja gdańska

Kolędujemy po domach już od kilkunastu lat. I tym razem włączyliśmy się w akcję Kolędnicy Misyjni. Zawsze już na początku towarzyszy nam dreszczyk emocji, komu będziemy pomagać, jakie będziemy przygotowywać stroje, jaki będzie tekst scenki, jak będą wyglądały puszki, do których będziemy zbierali ofiary. Spotkania rozpoczęliśmy pod koniec listopada, poznaliśmy historię Sri Lanki, panujące tam zwyczaje i sytuację tamtejszych rodzin, rozdzieliliśmy role, przejrzelśmy stroje. Podzieliliśmy się na dwie grupy: młodszą (dzieci przedszkolne i z klas 1–3) i starszą (dzieci z klas 4–7). A potem próby, próby, próby... Rozesłanie kolędników odbyło się 26 grudnia. Kolędowaliśmy 27, 28 i 29 grudnia. Finałem kolędowania był udział w Orszaku Trzech Króli. Ciepło wspominamy ten czas, choć towarzyszył nam chłód zimy. Ludzie dobrze nas przyjmowali, czasem z łezką w oku. Przynosiliśmy im radość Bożego Narodzenia i Boże błogosławieństwo, poprzez odegranie scenki opowiadaliśmy im o sytuacji dzieci i rodzin na Sri Lance, razem śpiewaliśmy kolędy. Odwiedzaliśmy nie tylko domy naszych parafian, ale też sklepy i instytucje. Dziękujemy wszystkim, którzy wsparli to dzieło, i już czekamy na kolejny raz.

kolędnicy misyjni z paniami Agnieszką Wesołowską i Ewą Szulim z Parafii pw. NMP Matki Łaski Bożej w Halinowie, diecezja warszawsko-praska

Jesteśmy z Parafii pw. św. Antoniego Padewskiego z Huszlewa. Rozesłanie odbyło się w drugi dzień świąt na Mszy świętej o godz. 12. Otrzymaliśmy błogosławieństwo od naszych kapłanów.

Kolędowaliśmy w dwóch grupach, niosąc radość z narodzenia Pana Jezusa, i zbieraliśmy ofiary dla dzieci z Sri Lanki, wręczając pamiątkę kolędowania – liście betelu. Jedna grupa odwiedziła księdza proboszcza Zbigniewa Rozmysła, nasze domy, Urząd Gminy, aptekę, bank, sklepy, Dom Opieki w Warszawie, a inicjatorem był ks. Wikary Aleksander Lis. Druga grupa kolędowała podczas wieczoru kolęd zorganizowanym przez KGW Liwczanki.

Bardzo dziękujemy rodzicom za ciepłe obiady oraz podwózkę, gdy była taka potrzeba. Dziękujemy również tym, którzy przyjęli nas, obdarowując słodyczami i owocami. Z serca wszystkich błogosławimy. Bądźcie szczęśliwi. Narodził się Jezus w naszych sercach, nieśmy Go do naszych domów i na krańce świata.

kolędnicy misyjni z paniami Wiesławą Głuchowską i Katarzyną Mackiewicz z Parafii pw. św. Antoniego Padewskiego w Huszlewie, diecezja siedlecka

Uczniowie ze Szkoły Podstawowej z Jasienicy Rosielnej przyłączają się do akcji Kolędnicy Misyjni już od kilkunastu lat. Udział w akcji budzi zawsze na początku obawy, ponieważ wymaga wielu przygotowań, strojów, prób, nauki ról, a później siły na kilka godzin chodzenia od domu do domu i odwagi, by z uśmiechem, głośno przekazywać naszą misję.

Wyzwanie, by zrealizować tę akcję, podjęło siedmioro uczniów klasy 6: Kacper, Hania, Diana, Klara, Anastazja, Partycja i Felicja, którzy już teraz zadeklarowali swój udział na przyszły rok. Chodząc po kolei, dom za domem, pięknie recytując wierszyki i śpiewając kolędy, przynosili ludziom wzruszenie, radość, a sami nabierali mnóstwo cukierków, uśmiechów,

pochwał i ogromną satysfakcję z czynienia dobra. Jestem z nich bardzo dumna.

p. Bernadetta Wołoszyn i kolędnicy misyjni ze SP im. św. Jana Pawła II i Parafii pw. Niepokalanego Poczęcia NMP w Jasienicy Rosielnej, archidiecezja przemyska

W tym roku kolędowałem misyjnie razem z moim starszym bratem i byłem jednym z Trzech Króli. Bardzo podobało mi się noszenie korony i chodzenie od domu do domu z kolędą. Czułem się ważny i dumny, że mogę pomagać innym dzieciom. Najbardziej cieszy mnie to, że kolędowaliśmy dla dzieci ze Sri Lanki i że mogliśmy zrobić dla nich coś dobrego.

Igor, 8 lat, z Parafii pw. Narodzenia NMP w Jaworznie-Długoszynie, diecezja sosnowiecka

To już trzeci raz, kiedy chodzę kolędować misyjnie, i bardzo się z tego cieszę. Naszą opiekunką jest babcia, która jest też katechetką i od dawna pomaga organizować akcję Kolędnicy Misyjni. Lubię śpiewać kolędy z kolegami i koleżankami, bo wtedy jest wesoło i ludzie się do nas uśmiechają. W tym roku kolędowaliśmy dla dzieci ze Sri Lanki i było mi bardzo miło, że mogliśmy im pomóc. Fajnie jest wiedzieć, że robimy coś dobrego, dlatego na pewno pójdę kolędować też w przyszłym roku.

Wiktor, 9 lat, z Parafii pw. Narodzenia NMP w Jaworznie-Długoszynie, diecezja sosnowiecka

Kolęduję już czwarty raz. W grupie było nas pięć osób, śpiewaliśmy kolędy, mówiliśmy wierszyki i składaliśmy życzenia. W jednym dniu byliśmy w około 15 domach i choć byłam zmęczona, to się cieszyłam z kolędowania.

Martynka, kl. 4, z Parafii pw. Narodzenia NMP w Jaworznie-Długoszynie, diecezja sosnowiecka

Kolędowałam pierwszy raz. Podobało mi się spotkanie z księdzem biskupem, razem śpiewaliśmy kolędy. Byliśmy też we wspólnocie Betlejem w Jaworznie. Bardzo mi się podobało kolędowanie, zrobiliśmy dobry uczynek, zbierając pieniądze dla dzieci ze Sri Lanki. Już nie mogę doczekać się następnego kolędowania.

Emilka, 9 lat, z Parafii pw. Narodzenia NMP w Jaworznie-Długoszyne, diecezja sosnowiecka

Kolęduję, odkąd miałam 7 lat. W tym roku kolędowaliśmy dla dzieci ze Sri Lanki. Przygotowania zaczęliśmy już na początku grudnia. W drugi dzień świąt Bożego Narodzenia poszliśmy na Mszę świętą, aby ksiądz nas pobłogosławił. Ja pierwszy raz kolędowałam z moją mamą, od tamtego czasu co roku jest naszym opiekunem. Bardzo mi się podoba chodzenie z kolędnikami.

Karina, kl. 5, z Parafii pw. Narodzenia NMP w Jaworznie-Długoszyne, diecezja sosnowiecka

4 stycznia 2026 r. w Parafii w Jedliczu odbyło się papieskie kolędowanie misyjne dzieci, którego celem było głoszenie radości z narodzenia Jezusa oraz wsparcie dzieci ze Sri Lanki. W wydarzeniu wzięły udział dzieci ze scholi parafialnej wraz z rodzicami, którzy aktywnie zaangażowali się w przygotowanie i przebieg kolędowania.

Kolędowanie objęło rejony: Długie, Poręby, ul. 1000-lecia w Jedliczu oraz Męcinkę. Dzieci, przebrane za postacie biblijne, aniołów, pasterzy i misjonarzy, odwiedzały domy, śpiewając kolędy, przedstawiając krótkie scenki oraz składając mieszkańcom świąteczne życzenia.

5 stycznia 2026 r. w ramach drugiego dnia po kolędowaniu misyjnym schola parafialna odwiedziła Samorządowy Dom Pomocy Społecznej

w Jedliczu. Dzieci zaprezentowały program słowno-muzyczny, obejmujący kolędy, pastorałki oraz krótkie teksty o tematyce bożonarodzeniowej.

Występ przyniósł mieszkańcom DPS-u wiele radości, co szczególnie widoczne było w uśmiechach osób chorych i starszych. Obecność dzieci stała się dla nich źródłem wzruszenia, nadziei i duchowego umocnienia. Spotkanie zakończyło się wspólnym kolędowaniem oraz serdecznymi podziękowaniami.

Papieskie kolędowanie misyjne dzieci w Jedliczu było pięknym świadectwem wiary, zaangażowania i wrażliwości na potrzeby innych. Dzięki wspólnemu wysiłkowi dzieci, rodziców oraz opiekunów scholi udało się nie tylko zebrać środki na pomoc dzieciom ze Sri Lanki, ale przede wszystkim rozbudzić ducha misyjnego i przynieść radość wielu osobom.

Serdeczne podziękowania kierujemy do wszystkich mieszkańców odwiedzonych rejonów za otwarte domy, życzliwość i złożone ofiary. Niech dobro, które dokonało się w tych dniach, przynosi obfite owoce w sercach uczestników i tych, którym została okazana pomoc.

kolędnicy misyjni z p. Kamilą Uliasz i ks. Krzysztofem Jasińskim z Parafii pw. św. Antoniego Padewskiego w Jedliczu, archidiecezja przemyska

Było to moje pierwsze kolędowanie. Miałam rolę misjonarza, mój strój był barwny, wygodny i przede wszystkim ciepły. Z moją grupą odwiedzaliśmy domy w Jedliczu. Zauważyłam, że spora liczba osób była przygotowana na przyjęcie kolędników misyjnych, bo przygotowali dla nas cukierki i inne smakołyki. Niektórzy wypatrywali nas w oknie i zapraszali do swoich domów. Jestem bardzo zadowolona z kolędowania.

Maja z Parafii pw. św. Antoniego Padewskiego w Jedliczu, archidiecezja przemyska

Przebrana za anioła, razem z moją grupą chodziłam po Porębach. Zdecydowana większość mieszkańców witała nas miło i z wielką radością,

przyjmowali nas do swoich domów. Czasami zdarzało się, że domownicy nie wpuszczali nas. Mieszkańcy, którzy otwierali domy, nie tylko nas miło przyjmowali, ale również częstowali słodkościami.

Lena z Parafii pw. św. Antoniego Padewskiego w Jedliczu, archidiecezja przemyska

Kolęda misyjna bardzo mi się podobała. Był to dobrze spędzony czas z rodziną. Ludzie byli dla nas gościnni i uprzejmi. Cieszę się, że mogłam w ten sposób pomóc dzieciom ze Sri Lanki. Nadal chciałabym pomagać potrzebującym dzieciom.

Weronika z Parafii pw. św. Antoniego Padewskiego w Jedliczu, archidiecezja przemyska

Ogólnie było bardzo dobrze, ludzie przyjmowali nas z życzliwością. Trzy osoby posłuchały księdza proboszcza i dali nam owoce, a nie słodycze, w tym żona pana burmistrza. Dziękuję bardzo wszystkim, którzy nas wpuścili.

Ola z Parafii pw. św. Antoniego Padewskiego w Jedliczu, archidiecezja przemyska

Przebrana byłam za misjonarza i chodziłam po Długiem. Mieszkańcy z ciepłym sercem zapraszali nas do swoich domów i częstowali słodkościami. Lecz nie zawsze było tak kolorowo. Niektórzy nam nie otwierali, ale od razu szliśmy do kolejnych domów. Atmosfera była radosna i zabawna.

Amelka z Parafii pw. św. Antoniego Padewskiego w Jedliczu, archidiecezja przemyska

Czas kolędowania był dla mnie radością. Byłam przebrana za anioła i chodziłam po ul. 1000-lecia w Jedliczu oraz Męcince. Wspólnie prezentowaliśmy

scenkę i śpiewaliśmy kolędy. Ludzie częstowali nas słodyczami, w jednym domu poczęstowano nas owocami.

Hania z Parafii pw. św. Antoniego Padewskiego w Jedliczu, archidiecezja przemyska

Udział w kolędzie misyjnej był dla mnie przede wszystkim czasem wspólnego radowania się z narodzin Zbawiciela. Każde życzliwe przyjęcie tę radość potęgowało i umacniało nas w przekonaniu, aby iść dalej i nie poprzestawać. Dziękuję mieszkańcom Długoego oraz Rodzinie z ul. Obrońców Wolności za serdeczne przyjęcie, każdy uśmiech, dobre słowo oraz hojność. Wszystkim, do których nie zdążyliśmy przybyć, życzę błogosławieństwa Bożego, roku 2026 pełnego radości i wielkiej wdzięczności.

p. Elżbieta z Parafii pw. św. Antoniego Padewskiego w Jedliczu, archidiecezja przemyska

Kolęda misyjna pokazała, że mimo zmieniających się czasów w naszej wspólnocie parafialnej drzemie ogromny potencjał do niesienia dobra. Nasze dzieci z wielkim zapałem niosły radosną nowinę o narodzeniu Jezusa, a zebrane fundusze pomogą ich rówieśnikom na Sri Lance. Najważniejszym owocem jest nie tylko zebrana kwota w skarbonce, ale także uśmiech na twarzach odwiedzanych osób i poczucie misji u najmłodszych.

p. Magdalena z Parafii pw. św. Antoniego Padewskiego w Jedliczu, archidiecezja przemyska

Mieliśmy świetną grupę: Józef, Maryja z Dzieciątkiem, pasterz, misjonarz, trzy aniołki i gitarzystka. Kolędę rozpoczynaliśmy pieśnią *Jezusa narodzonego*, którą również śpiewaliśmy w trakcie drogi, dzięki czemu było nas zapewne słychać w Porębach po godz. 15. Każdy z nas mówił kilka słów,

składaliśmy życzenia i kolędę kończyliśmy śpiewem pastorałki *Od serca do ucha*. Usłyszeliśmy wiele pozytywnych zdań, życzliwych opinii, ciepłych słów i życzeń na Nowy Rok, za co jeszcze raz dziękujemy. Cieszy fakt, że mieszkańcy odpowiedzieli na kolędę i wsparli tak dobry cel, aby nieść pomoc tym, którzy jej potrzebują. Należy tutaj pochwalić dzieci i młodzież z naszej parafialnej scholi, które tak dzielnie kolędowały! Ze względu na ograniczony czas nie mogliśmy odwiedzić wszystkich mieszkańców. Wszystkim życzymy, aby narodzony Chrystus przyszedł tam, gdzie jest najtrudniej, aby narodził się w nas.

p. Damian z Parafii pw. św. Antoniego Padewskiego w Jedliczu, archidiecezja przemyska

W tym roku wyruszyliśmy na pomoc dzieciom na Sir Lance. Przygotowanie rozpoczęliśmy pod koniec listopada, a na Mszy św. 26 grudnia 2025 r. ks. Dawid udzielił nam uroczystego błogosławieństwa i rozesłania. Od 27 grudnia rozpoczęliśmy aktywne kolędowanie przez kolejne soboty i niedziele. Zakończenie kolędowania odbyło się 25 stycznia 2026 r. w naszej Kaplicy św. Izydora w Zbęczach, gdzie przedstawiliśmy scenę kolędniczą. W sobotę 17 stycznia 2026 r. udaliśmy się wszyscy do Poznania na Misyjny Dzień Dzieci. Tam uczestniczyliśmy we Mszy św., którą odprawił ksiądz biskup Zbigniew Zieliński. Po Mszy św. odbyło się wspólne spotkanie wszystkich grup z archidiecezji poznańskiej, a poczęstunkiem były drożdżówki i ciepła herbata oraz przemiłe rozmowy.

Aby świętowaniu nie było końca, w drodze powrotnej wstąpiliśmy do McDonalda. Wspominając nasze kolędowanie, pamiętamy, że pogoda nam nie zawsze dopisywała, ale nie zrażaliśmy się tym wcale, lecz z zapałem i uśmiechem na twarzach szliśmy od domu do domu. Parafianie nas bardzo serdecznie i gościnnie przyjmowali, doświadczaliśmy dużo ludzkiej radości, ciepła i dobroci. Wspólna modlitwa i śpiewanie kolęd przyniosło osobom samotnym i starszym wiele radości i wzbudziło w ich sercach głęboką nadzieję. Bardzo chcemy podziękować Panu Bogu za ten święty

i błogosławiony czas. Kolędowanie uświadomiło nam, że Kościół nie kończy się w parafii, ale mamy braci i siostry na krańcach świata, a my, uczniowie-misjonarze, jesteśmy odpowiedzialni, by wszyscy usłyszeli o Chrystusie i żyli w warunkach pozwalającym im na wzrost, rozwój i życie godne dziecka Bożego. Bardzo cieszymy się z naszej wspólnej misji i zapewniamy, że za rok znów będziemy kolędować, aby wspomóc innych braci i siostry w odległych zakątkach świata.

kolędnicy misyjni z paniami Anną Józefiak i Marzeną Leonarczyk z Parafii pw. św. Kazimierza w Jerce, archidiecezja poznańska

Czas przygotowywania jasełek w akcji Kolędnicy Misyjni to czas dla naszego Koła Misyjnego, jak pewnie dla innych Kół i Ognisk Misyjnych, szczególnie. Dużo pomysłów, radosnego oczekiwania, ale też niepokoju, czy wszystko się uda. Od czasu po pandemii koronawirusa kolędujemy w kościele parafialnym ojców oblatów w czasie niedzielnej Mszy świętej dla dzieci.

Bardzo nas to cieszy, bo na tej Mszy jest mnóstwo dzieci z rodzicami, które bardzo przeżywają nasze jasełka. W naszym Kole Misyjnym jest w tym roku chłopiec, którego tata pochodzi ze Sri Lanki, a babcia, która tam dalej mieszka, jest chrześcijanką. Cieszymy się, że jest z nami i że w tym roku wspieraliśmy właśnie dzieci ze Sri Lanki.

kolędnicy misyjni z paniami Bożeną Biernacką-Orszulik i Barbarą Dobosz z Ogniska Misyjnego przy Parafii pw. Najświętszego Serca Pana Jezusa w Katowicach-Koszutce, archidiecezja katowicka

Jak co roku od wielu lat w naszej parafii zorganizowaliśmy misyjne kolędowanie. W tym roku były dwie grupy dziecięco-młodzieżowe. W sumie 22 osoby, no i nasza orkiestra, czyli skrzypaczka Magda oraz gitarzystka Emilka.

W niedzielę 4 stycznia 2026 r. przedstawiliśmy nasz program kolędniczy po kilku Mszach św. w Bazylice św. Ludwika, a 6 stycznia, w uroczystość

Objawienia Pańskiego, w Światowym Dniu Misyjnym Dzieci, w Kaplicy NSPJ w Panewnikach. Wielu ludzi chętnie zostało po Mszach świętych, wysłuchało naszego kolędowania i dołączało do wspólnego śpiewania kolęd.

W poniedziałek 5 stycznia odwiedziliśmy podopiecznych dziennego DPS-u w Piotrowicach, gdzie sprawiliśmy starszym osobom wiele radości i wywołaliśmy ogromne wzruszenie naszym kolędowaniem. Po południu wyruszyliśmy do rodzin, które nas zaprosiły. Tam byliśmy przyjęci bardzo serdecznie.

Kolędowanie zawsze przynosi niezapomniane przeżycia, radość ze wspólnie spędzonego czasu i poczucie, że możemy pomagać naszym rówieśnikom ze Sri Lanki.

s. M. Dącja Grolik z kolędnikami misyjnymi z Parafii pw. św. Ludwika w Katowicach-Panewnikach, archidiecezja katowicka

6 oraz 11 stycznia w Parafii św. Tomasza Apostoła w Kietrze odbyło się kolędowanie misyjne na rzecz dzieci ze Sri Lanki. Grupa około 15 osób, pod opieką dwóch opiekunek, z radością i zaangażowaniem włączyła się w to dzieło po każdej Mszy świętej.

Mimo niesprzyjającej, zimowej aury panował w nas duch ciepła, jedności i prawdziwej radości. Śpiew kolęd stawał się modlitwą, a wspólne świadectwo wiary przypominało, że misje zaczynają się od otwartego serca. Spotkaliśmy się z życzliwością parafian, którzy hojnie odpowiadali na nasze zaproszenie do pomocy, okazując wielką ofiarność i wrażliwość na potrzeby dzieci z dalekiej Sri Lanki.

To doświadczenie było nie tylko formą wsparcia materialnego, ale przede wszystkim czasem wspólnej modlitwy, budowania relacji i umacniania misyjnej świadomości. Kolędowanie pozostawiło w nas wdzięczność, radość oraz przekonanie, że nawet w chłodzie i trudzie można nieść innym światło, nadzieję i miłość.

kolędnicy misyjni z p. Katarzyną Sachą i s. Dorotą Ostolską FMM z Parafii pw. św. Tomasza Apostoła w Kietrze, diecezja polska

W dniach od 5 do 14 stycznia 2026 r. uczniowie naszej szkoły w Kodniu po raz trzeci wzięli udział w kolędowaniu misyjnym dla dzieci na Sri Lance. Kolędowało 14 uczniów z różnych klas – od 3 do 6 – oraz towarzyszyło nam czterech rodziców.

W okresie przedświątecznym, od połowy grudnia spotykaliśmy się po lekcjach w szkole z s. Anną z bezhabitowego Zgromadzenia Sióstr Córek Serca Maryi, aby przygotować program artystyczny i materiały do gazetki na temat klimatu, strojów, uprawy herbaty i cynamonu oraz życia dzieci na tej wyspie.

W ZPO, czyli w naszej szkole i w przedszkolu, kolędowaliśmy 5 stycznia. Po kolędowaniu był quiz na temat akcji Kolędnicy Misyjni oraz na temat Sri Lanki. Było bardzo wesoło, wiele się nauczyliśmy, na koniec wspólnie zaśpiewaliśmy kolędę. Zostaliśmy wyjątkowo serdecznie odebrani przez społeczność szkolną.

W przedszkolu czekało na nas około 80 dzieci z paniami wychowawczyniami, aby pokolędować razem dla innych dzieci. Na koniec było wspólne zdjęcie i słodki poczęstunek.

W Kościele Świętej Anny kolędowaliśmy 6 stycznia po Mszy świętej, następnie wyruszyliśmy w Orszaku Trzech Króli. Był to pierwszy Orszak Trzech Króli w Kodniu. Zakończyliśmy go w klasztorze ojców oblatów. Koło Gospodyń, z panią Apteczkową, przygotowało dla wszystkich poczęstunek: barszcz czerwony, ciepłe kakao, szczerbaki oraz słodczyce.

Nie zabrakło nas 10 stycznia w Centrum Kultury i Sportu w Kodniu na spotkaniu opłatkowym dla grup AA z diecezji siedleckiej. Było bardzo dużo ludzi, przybył na to spotkanie ksiądz biskup Kazimierz Gurda. Otrzymaliśmy wielkie brawa, orzeszki i wafelki.

Siostra Anna zorganizowała nam wycieczkę do Siedlec na diecezjalny zjazd kolędników misyjnych 14 stycznia, gdzie zaprezentowaliśmy się przed księdzem biskupem, księżmi oraz innymi grupami kolędników misyjnych,

a następnie uczestniczyliśmy we Mszy świętej. Był to piękny czas dzielenia się radością, wiarą i kolędą z innymi.

kolędnicy misyjni ze SP w ZPO oraz Parafii pw. św. Anny w Kodniu: Kornelia, Zosia, Franek, Amelka, Eliza, Daniel z s. Anną Rogulską, diecezja siedlecka

Do kolędowania zaczęliśmy się przygotować z początkiem Adwentu. Zebrało się kilkanaście dzieciaków, które utworzyły dwie grupy kolędnicze. Uroczyste posłanie kolędników odbyło się po świętach, w Niedzielę Świętej Rodziny w Kaplicy św. Mikołaja z Tolentino. Po Mszy wyruszyliśmy z kolędą po domach. W sumie kolędowaliśmy przez dwie niedziele. Odwiedzanie mieszkańców przynosi dużo radości, ale nie mniej radosne są wspólne kolędowania przy kościołach. Tak było i tym razem. Kolędujemy, ciesząc się z prawdy o naszym Zbawicielu, i jednocześnie wspieramy misje, pomagając dzieciom ze Sri Lanki.

W uroczystość Objawienia Pańskiego tradycyjnie obecni jesteśmy w kościele parafialnym, gdzie i tu, po bardzo uroczystej Mszy, kolędujemy z wiarą i entuzjazmem przy żywej szopce.

p. Aneta Foryś z kolędnikami misyjnymi z Parafii pw. MB Dobrej Rady w Krakowie-Prokocimiu, archidiecezja krakowska

Od prawie czterech lat jestem w parafialnym wolontariacie misyjnym. Należą do niego również moje koleżanki i koledzy ze szkoły. To naprawdę miłe, kiedy możemy pomóc naszym rówieśnikom z innego kontynentu. Wszyscy chętnie uczestniczymy w różnych spotkaniach, których celem jest zebranie pieniędzy na misje. Warto też pamiętać, że są one symbolem wielkich serc ludzi, którzy angażują się w pomoc misjonarzom i tym, którzy są w potrzebie. W tym roku przygotowaliśmy jasełka na rzecz dzieci ze Sri Lanki. Jest to wyspa leżąca w Azji Południowej. Występuje tam wiele upraw

cynamonu czy herbaty. To właśnie stamtąd pochodzi herbata cejlońska. Jej nazwa jest związana z regionem Sri Lanki, z Cejlonem. Mimo to większość ludności kraju jest uboga. Zdarzają się tam też różne kataklizmy, na przykład tsunami. Ale mimo złych warunków Lankijczycy się nie poddają i z godnością przyjmują wszelkie trudności. Ucieszyliśmy się więc, kiedy zobaczyliśmy, że wiele osób ofiaruje swoje datki do skarbonki, aby pomóc. Gdyby nie oni, nic by się nie udało. To potwierdza prawdziwość tezy, że współpraca czyni cuda. Myślę, że wyrazy uznania należą się też pani Małgosi Krawczyk (opiekunka wolontariatu), która zorganizowała całe wydarzenie. Wierzę, że za rok również uda nam się pomóc potrzebującym, ale pamiętajmy, że pomagać można cały rok, nie tylko od święta.

Ewa Trybulec z wolontariatu misyjnego przy Parafii pw. św. Stanisława Biskupa i Męczennika w Krakowie-Toniach, archidiecezja krakowska

Kolędnicy misyjni 2025/2026 z Parafii Świętego Jana Kantego kolędujący dla Sri Lanki odwiedzali rodziny naszej parafii, opowiadając o życiu dzieci na Sri Lance. W ten sposób uświadamiali wszystkim, którzy ich przyjęli, że Kościół nie kończy się w parafii, ale że mamy braci i siostry na krańcach świata. I my jesteśmy odpowiedzialni, by usłyszeli o Jezusie Chrystusie i aby żyli w warunkach pozwalających im na wzrost i życie godne dziecka Bożego.

My, młodzież i dzieci w liczbie dziewięciu osób z opiekunami, odwiedzaliśmy domy tych, którzy nas zaprosili: księdza proboszcza, od którego otrzymaliśmy specjalne błogosławieństwo na drogę misyjnego pielgrzymowania, siostry misjonarki Świętej Rodziny, Dom Kombatanta, Dom Dziennego Pobytu Seniora, Urząd Miasta i Powiatu, Wojowników Maryi i Członków Żywego Różańca. Piękne były spotkania w rodzinach. Widok młodzieży radosnej, rozśpiewanej, z siostrą zakonną dawał wiele do myślenia. W tych dniach nasi kolędnicy jako ludzie Boga przemierzali ulice naszego miasta, głosząc radosną nowinę, że Jezus jest rzeczywiście wśród nas. Oni właśnie byli tego świadkami. Kolędnicy nie musieli nic mówić, oni sami byli świadkami.

Wieczorem przechodziła obok nas ulicą starsza kobieta, rozplakała się z radości na widok kolędników, szukała czegoś w kieszeni, po czym wyjęła wszystko, co miała, i wrzuciła do skarbonki. Jak uboga wdowa. Wszyscy przyjmowali nas radośnie, często ze wzruszeniem, obdarzając słodkościami i hojnymi ofiarami. Jesteśmy wdzięczni za gościnność i dobre słowa. Dziękujemy, że zapraszaliście do swoich domów krewnych i znajomych na wspólne kolędowanie. Dziękujemy rodzinie misyjnej za organizację spotkania kolędniczego w wieżowcach, na klatkach schodowych. Razem z wami i waszym wielkim zaangażowaniem możemy wiele uczynić dla tych najmniejszych. Bilans tegorocznego kolędowania przerósł nasze oczekiwania.

Na zakończenie kolędowania otrzymaliśmy zaproszenie do Katedry Warszawsko-Praskiej na koncert kolęd, który był poświęcony dzieciom na Sri Lance. Jest to dla nas wielkie wyróżnienie i wielka radość. Ofiary zebrane przejęły PDM. Uczestnicy tego koncertu przyjęli nas z wielkimi owacjami. Wielkie gratulacje należą się naszej młodzieży kolędniczej. Jestem z nich dumna. Myślę, że Parafia św. Jana Kantego również może być dumna z takich dzieci i młodzieży.

s. Kryspina Janecka MSF z kolędnikami misyjnymi z Parafii pw. św. Jana Kantego w Legionowie, diecezja warszawsko-praska

Już po raz czwarty s. Kryspina Janecka zorganizowała w naszej parafii kolędowanie misyjne. W tym roku uczestniczyła w nim również cała nasza rodzina. Gdy otrzymaliśmy zaproszenie do udziału naszych córeczek Łucyjki i Hani, zastanawialiśmy się, czy dzieci zechcą kolędować po domach. Początkowo podchodziły do tego pomysłu z rezerwą, jednak wystarczyła pierwsza próba i przydzielenie ról, by ich nastawienie całkowicie się zmieniło. Łucyjka wcieliła się w postać Maryi, a Hania została dziewczynką ze Sri Lanki.

Już od pierwszych dni okazało się, że kolędowanie stanie się również naszym, rodzicielskim zaangażowaniem. Wspólnie pomagaliśmy w przewożeniu kolędników i towarzyszyliśmy im podczas wizyt w domach. Z każdą

kolejną wizytą coraz mocniej przeżywaliśmy to, co się działo. Treści misyjne połączone z kolędami i pastorałkami tworzyły wyjątkowy, rodzinny klimat, który poruszał zarówno gospodarzy, jak i nas samych. Spotykaliśmy się z ogromną życzliwością i otwartością – widać było, że wiele rodzin z radością oczekiwało naszej wizyty. Podczas kolędowania, odwiedzając domy, za każdym razem zbierane były także ofiary na cele misyjne. Spotykaliśmy się przy tym z dużą ofiarnością i hojnością, za którą jesteśmy bardzo wdzięczni.

Czas kolędowania stał się dla naszej rodziny okresem intensywnego zaangażowania. Z Bożą pomocą udało się pogodzić obowiązki zawodowe z posługą i uczestniczyć niemal we wszystkich dniach kolędowania. Nie zabrakło jednak trudnych doświadczeń. W ostatni dzień roku 2025 nasz samochód uległ uszkodzeniu – pękła tylna szyba, co wiązało się z dodatkowymi nerwami oraz koniecznością szybkiej organizacji naprawy. Zastanawialiśmy się, dlaczego takie sytuacje spotykają nas właśnie w tym czasie. Często mówi się, że gdy podejmuje się dzieła dobra, pojawiają się też przeciwności, które mają zniechęcić. My jednak postanowiliśmy się nie poddawać i kolędować dalej.

Kolejna trudność pojawiła się w dzień ostatniego kolędowania, zaplanowanego na sobotę 10 stycznia 2026 r. w Parafii katedralnej św. Floriana i św. Michała Archaniola w Warszawie. Tego dnia doszło do kolizji drogowej, która postawiła pod znakiem zapytania nasz wyjazd. Na szczęście, mimo uszkodzeń, samochód nadawał się do jazdy i udało nam się dotrzeć na finałowe kolędowanie.

Kolędowanie w katedrze miało dla nas szczególny wymiar. Towarzyszył nam stres – zarówno dzieciom, jak i nam, dorosłym – jednak już po rozpoczęciu występu napięcie ustąpiło miejsca skupieniu i radości wspólnego śpiewu. Widać było zasłuchanie zgromadzonych, ich otwartość oraz chęć wspólnego kolędowania. Panowała wyjątkowa atmosfera modlitwy i jedności. To kolędowanie zostało również uwiecznione dzięki transmisji na antenie Radia Warszawa oraz na zdjęciach opublikowanych w mediach społecznościowych. Mieliliśmy świadomość, że jesteśmy częścią czegoś większego i ważnego. Ten wieczór na długo pozostanie w naszej pamięci.

Z perspektywy czasu widzimy, że kolędowanie misyjne było dla naszej rodziny czasem wspólnej drogi, zaufania Bogu mimo trudności oraz doświadczania, że warto podejmować dobro razem. Stało się ono nie tylko formą wsparcia misji, ale także źródłem umocnienia wiary i rodzinnej jedności.

Przemysław i Justyna Bałdygowie z Parafii pw. św. Jana Kantego w Legionowie, diecezja warszawsko-praska

Już po raz kolejny gościliśmy kolędników misyjnych w naszej blokowej społeczności przy ul. Mickiewicza. Wiadomość o zaplanowanej wizycie barwnego orszaku kolędników przekazywaliśmy sobie tzw. pocztą pantoflową, a raczej sąsiedzką. Już na tym etapie kształtowała się pewna niewidzialna więź, kto chce uczestniczyć wraz z rozśpiewanymi dziećmi i młodzieżą w szerzeniu radości z narodzenia Pańskiego. Występ, wypełniony pięknym śpiewem i inscenizacją, a także kolędami z dalekich krajów, był pretekstem do wspólnego świętowania. Miejsce – klatka schodowa zrzeszyła na ten moment sąsiadów, którzy na co dzień śpieszą się do pracy, codziennych obowiązków. Kilka osób zainteresowanych tym niecodziennym wydarzeniem przyłączało się do śpiewów kolędników, z zaciekawieniem słuchając barwnych opowieści o egzotycznej Sri Lance. Inni przechodzili obojętnie, ale nam to nie przeszkadzało. W takich momentach w sercu chrześcijanina rodzi się duma z obranej drogi, duma z przynależności do wspólnoty Chrystusowej, dająca świadectwo wielkiej radości i łasce płynącej od nowo narodzonego Boga-Człowieka.

Po pożegnaniu misyjnych kolędników rozmowy sąsiedzkie nie ustały, zacieśniając tym samym więzi, które już nie są tak powszechne w społeczności miejskiej. Uściski i życzenia noworoczne, poznawanie imion osób, z którymi stale się mijamy, tak niewiele o sobie wiedząc, zapewnienia o wzajemnej pomocy i trosce – z tym pozostajemy, to dał nam Pan za sprawą rozśpiewanej ekipy kolędników misyjnych z s. Kryspiną na czele.

Anna Skiścim z Parafii pw. św. Jana Kantego w Legionowie, diecezja warszawsko-praska

Być kolędnikiem misyjnym to bardzo ważna sprawa. Dzięki zaangażowaniu nas, dzieci, inne dzieci z kraju bardzo odległego od Polski mogą otrzymać wsparcie. Kolędując, dajemy szczyptę radości nie tylko tym dzieciom, które wspieramy, ale także osobom, które nas przyjmują, które chcą razem z nami wyśpiewywać „Gloria in excelsis Deo” i cieszyć się z Bożego Narodzenia. To był bardzo fajny czas, czas budowania wspólnoty, bycia razem, wspólnej modlitwy.

My, kolędnicy misyjni z Parafii św. Trójcy w Legnicy, jesteśmy bardzo zadowoleni, że możemy dawać tyle radości. Dzięki temu, że dajemy coś z siebie, i my zyskujemy, i stajemy się lepszymi ludźmi. Już nie możemy doczekać się następnego kolędowania.

kolędnicy misyjni z Parafii pw. św. Trójcy w Legnicy: Zosia, Marysia, Asia, Emilka, Magda, Zlata, Amelka, Małgosia, Anastazja, Tosia, Klara, Weronika i Ania z s. Martą Jagielską, diecezja legnicka

Nasza mała grupa Dzieci Bożych z Parafii Miłosierdzia Bożego w Ligocie-Miliardowicach już od połowy listopada zaczęła poznawać Sri Lankę oraz problemy związane z życiem i potrzebami dzieci, które tam mieszkają. Dowiedzieliśmy się, że każdy z nas może zostać misjonarzem, i wszyscy zgodnie wyraziliśmy chęć udziału w misyjnym kolędowaniu, czując radość z możliwości pomagania rówieśnikom.

Nasze kolędowanie rozpoczęliśmy tuż przed świętami, kiedy to razem ze scholą śpiewaliśmy kolędy i przedstawiliśmy naszą scenkę kolędniczą na parafialnej wigilii dla osób starszych, chorych i samotnych, a także członków Koła Emerytów i Rencistów.

W Nowy Rok razem uczestniczyliśmy w Eucharystii i kolędowaliśmy w kościele dla parafian, opowiadając o życiu, potrzebach i codziennych trudnościach dzieci ze Sri Lanki. Była to ważna część naszego kolędowania, która niosła przesłanie solidarności i troski o bliźnich.

6 stycznia, podczas uroczystości Objawienia Pańskiego w naszej parafii odbył się Orszak Trzech Króli. Każdy z królów przybył do kościoła z innej części naszej miejscowości, a my towarzyszyliśmy wszystkim w koszulkach PDMD, wybierając kolory szat królów (niebieski, zielony i czerwony). Kiedy dotarliśmy do kościoła, trzej królowie złożyli dary przy żłóbku Pana Jezusa i rozpoczęła się uroczysta Msza święta, podczas której w procesji z darami złożyliśmy zebrane ofiary.

kolędnicy misyjni z p. Anną Szwałką z Parafii pw. Miłosierdzia Bożego w Ligocie-Miliardowicach, diecezja bielsko-żywiecka

Po uroczystym rozesłaniu, którego udzielono nam podczas Mszy świętej 28 grudnia 2025 r., już po raz kolejny wyruszyliśmy w naszą kolędniczą przygodę. 29 grudnia, w chłodny, zimowy poranek głosiliśmy Dobrą Nowinę wśród mieszkańców Lipiec Reymontowskich. Pomagaliśmy także dzieciom ze Sri Lanki, opowiadając ich historie i zbierając dla nich ofiarę. Jak co roku zostaliśmy przyjęci z ogromem serdeczności, życzliwości i ciepła – śpiewaliśmy kolędy, modliliśmy się i cieszyliśmy z narodzin Zbawiciela. Niezliczone ilości uśmiechów, uścisków i ciepłej herbaty sprawiły, że nasza misja odniosła duży sukces, czyli pełnię radości i dumy, że możemy głosić słowo Boże i dzielić się miłością Jezusa, także z dziećmi Sri Lanki, ofiarując im modlitwę, trud i zebrane ofiary.

Ten rok był też dla nas wyjątkowy, mieliśmy okazję kolędować w Nuncjaturze Apostolskiej w Polsce. To było ogromne przeżycie, które pozostanie w naszej pamięci na długo. Dziękujemy za to wyróżnienie.

kolędnicy misyjni z Koła Misyjnego „Ziarenko nadziei”, SP im. W. S. Reymonta i Parafii pw. Znalezienia Krzyża Świętego w Lipcach Reymontowskich z p. Lilią Waszek, diecezja łowicka

Akcję Kolędników Misyjnych udało się pięknie przeprowadzić i wyrażnie doświadczyliśmy, że było to dzieło Pana, w które bardzo chętnie włączyło się

dużo osób. Ta akcja była pierwszy raz w naszej Parafii św. Trójcy w Lipsku. Jesteśmy ogromnie wdzięczni Panu Bogu i ludziom za to doświadczenie, które też nas jednoczyło.

s. Bonita Sajnog z kolędnikami misyjnymi z Parafii pw. św. Trójcy w Lipsku, diecezja radomska

W kolędowaniu najbardziej podobało mi się to, jak wchodziliśmy do domów lub różnych miejsc pracy, ludzie okazywali wielką radość i dawali nam słodycze. Bardzo dobrze mi się kolędowało, choć na początku (w pierwszych 5–10 domach) trochę się wstydziłam, lecz potem się rozkręciłam i byłam bardzo skoczny aniołkiem. Myślę, że kolędowanie powinno odbywać się co roku. To kolędowanie było wspaniałym i ciekawym doświadczeniem w moim życiu i jeśli za rok się odbędzie, to ja jestem bardzo chętna.

Karolina, kl. 4, z Parafii pw. św. Trójcy w Lipsku, diecezja radomska

W kolędowaniu podobało mi się, że ludzie przyjmowali nas z radością. Śpiewali z nami kolędy i częstowali nas słodyczami. To było super przeżycie. Piękna tradycja, za rok poszłabym jeszcze raz. Przyjemne też było na koniec spotkanie w domu sióstr.

Zosia, kl. 4, z Parafii pw. św. Trójcy w Lipsku, diecezja radomska

W tym roku kolędowaliśmy dla dzieci ze Sri Lanki. Każdy z nas wykonał małą skarbonkę. Przez grudzień modliliśmy się za te dzieci i zbieraliśmy małe oszczędności, kolędując wśród naszych bliskich. Na skarbonkach umieściliśmy pamiątkę kolędniczą w kształcie liści betelu. Po świętach trzy grupy kolędnicze klas 3 wyruszyły z s. Urszulą w drogę, jak setki dzieci zaangażowanych w działalność Papieskiego Dzieła Misyjnego Dzieci. Wchodząc do mieszkań, mówiliśmy o narodzeniu Pana Jezusa i uwrażliwialiśmy

ofiarodawców na potrzeby małych Azjatów. W sercach mamy dużo radości. Oddaliśmy Jezusowi nasz zapal, czas, wysilek, a dzieciom ze Sri Lanki zebrane ofiary.

kolędnicy misyjni ze Szkoły Podstawowej Sióstr Urszulanek Unii Rzymskiej w Lublinie z s. Urszulą Kupczyk OSU, archidiecezja lubelska

To były dni pełne trudu, ale i ogromnej satysfakcji! Wszystko zaczęło się 4 stycznia 2026 r. Podczas uroczystej Mszy świętej zostaliśmy posłani, by nieść Dobrą Nowinę. Podzieleni na dwie grupy, wraz z księdzem, wyruszyliśmy do okolicznych bloków. „Kiedy wiał mroźny wiatr i sypał śnieg, przypominaliśmy sobie, że robimy to dla naszych kolegów i koleżanek ze Sri Lanki. To dawało nam siłę, by iść do kolejnych drzwi z uśmiechem na twarzy!” – mówi Michał, jeden z naszych małych misjonarzy.

Choć aura była zimowa, nasze serca rozgrzewała życzliwość mieszkańców. W wielu domach czekał na nas poczęstunek i dobre słowo, za co z całego serca dziękujemy! Wieczorem, po trudach wędrówki, wróciliśmy na plebanie. Tam czekała na nas najlepsza nagroda: gorąca herbata, pizza i pyszne przekąski. To był czas wspólnego świętowania sukcesu i ogrzewania rąk przy kubku herbaty.

W święto Trzech Króli (Misyjny Dzień Dzieci) podczas Mszy świętych o godzinie 9 i 11 zaprezentowaliśmy scenkę misyjną. Chcieliśmy w ten sposób pokazać, jak ważna jest pomoc naszym rówieśnikom na Sri Lance. Jesteśmy dumni, że poprzez nasz trud mogliśmy wesprzeć dzieci z tej dalekiej wyspy. Dziękujemy każdemu za złożone ofiary, modlitwę i każde otwarte serce. Te piękne wspomnienia zostaną z nami na bardzo długo!

kolędnicy misyjni z Ogniska Misyjnego „Wędrowcy wiary” przy Parafii pw. św. Jana Pawła II w Lublinie: Kuba, Zosia, Ala, Ania, Mateusz, Helena, Teresa, Michał, Wojtek, Aniela, Franek, Adaś, Zuzia, Łucja, Ola i Nikola wraz z opiekunami: p. Sylwią Bratkowską oraz ks. Grzegorzem Jarmoszem, archidiecezja lubelska

Tegoroczne kolędowanie misyjne w naszej parafii odbyło się w radosnej atmosferze wiary i wspólnoty. 26 grudnia 2025 r. podczas uroczystej Mszy świętej nastąpiło rozesłanie kolędników misyjnych.

27 grudnia 2025 r. kolędowaliśmy w miejscowości Gawrony (parafia mórecka) od godziny 10 do godziny 13.30. Kolędowali z nami p. katecheta Bożena Nowacka oraz pełni życzliwości i troski rodzice – p. Jolanta Szymańska, państwo Karolina i Maciej Kaczmarkowie. Kolędnicy recytowali wiersz, w którym przedstawiali odwiedzanym rodzinom sytuację dzieci na Sri Lance. Recytację ilustrowali plakatami. Mieliśmy również piękną gwiazdę i tamburyno, którego dźwięk ubogacał śpiew.

Druga grupa kolędników rozpoczęła kolędowanie od godziny 14 w Wyrzece (parafia dalewska). Opiekę nad kolędnikami sprawowały p. katecheta Bożena Nowacka oraz p. Jolanta Szymańska. Kolędowanie zakończyliśmy o godzinie 17. Choć pogoda tego dnia nas nie rozpieszczała – drogi i chodniki były śliskie i oblodzone – kolędnicy z odwagą i zapałem przemierzali kolejne ulice. Parafianie z obu parafii przyjęli kolędników misyjnych bardzo serdecznie. Zebrane ofiary przesłaliśmy – jak co roku – na konto PDMD do Warszawy.

kolędnicy misyjni z paniami Bożeną Nowacką i Jolantą Szymańską oraz państwem Karoliną i Maciejem Kaczmarkami z Parafii pw. NMP Wniebowziętej w Mórce, archidiecezja poznańska

Nasze kolędowanie rozpoczęliśmy w grudniu 2019 r. Utworzyliśmy dziewięć grup. Następnie w czasie pandemii przedstawiliśmy scenkę kolędniczą w naszej parafialnej kaplicy w Małkach. Trochę było nam przykro, że nie mogliśmy wyjść do mieszkańców okolicznych miejscowości. Po tym trudnym czasie ponownie wyruszyliśmy z Dobrą Nowiną i chęcią pomocy dzieciom w dalekich krajach. Tak bardzo przeżyliśmy się sytuacją w krajach

misyjnych, że utworzyliśmy 12 grup, i tak jest do dzisiaj. Co roku wyruszamy pod czujnym okiem dorosłych opiekunów, którzy troszczą się o nasze bezpieczeństwo, ale też o właściwy przebieg akcji kolędniczej. Kolędowanie to niesamowite przeżycie, wiele radości, otwartych serc, wiele osób przyjuje nas do domów i częstuje smakołykami. Niestety zdarzają się też ludzie o zamkniętych sercach i to jest bardzo trudne do zrozumienia, szczególnie dla najmłodszych kolędników. Jednak jesteśmy pełni nadziei, że kiedyś zmienią zdanie. Wrażenia z czasu kolędowania pozostają z nami przez cały rok i cieszymy się bardzo, że możemy choć w małej części pomóc dzieciom z dalekich krajów w ich trudnej sytuacji.

p. Marzena Kopczyńska z kolędnikami misyjnymi ze SP im. Dywizjonu 303 w Małkach i Parafii pw. św. Bartłomieja Apostoła w Mszanie, diecezja toruńska

Kolędowanie rozpoczęliśmy w drugi dzień świąt 26 grudnia 2025 r. Jeszcze przed Mszą i rozesłaniem grupka kolędników śpiewała kolędy przed wejściem do kościoła. Następnie wyruszyliśmy na kilkugodzinne kolędowanie po najbliższych ulicach. Nie wszystkie osoby, które były chętne kolędować, mogły zrobić to w drugi dzień świąt, dlatego jedna grupa rodzinna dodatkowo kolędowała w pierwszą niedzielę stycznia, a ostatecznie wszyscy, którzy mieli chęć, dołączyli również z puszkami do Orszaku Trzech Króli. Dzięki temu nie tylko osoby z naszej parafii, ale też inni mieszkańcy Oławy mogli wesprzeć akcję. Nasze kolędowanie ostatecznie zakończyło się 6 stycznia 2026 r.

p. Ewelina Niewiadomska z kolędnikami misyjnymi z Parafii pw. Miłosierdzia Bożego w Oławie, archidiecezja wrocławska

Przygotowania do kolędowania misyjnego rozpoczęliśmy tuż po świątach Bożego Narodzenia, spotykając się w salce wiejskiej w Kornatach. Dzięki

uprzejmości panów strażaków, którzy włączyli nam ogrzewanie, mogliśmy pracować w komfortowych warunkach mimo panujących na zewnątrz dużych mrozów. Podczas spotkań przede wszystkim ćwiczyliśmy nasze role oraz ustaliliśmy, jak mają wyglądać nasze stroje.

Wyjątkowym elementem przygotowań była niespodzianka, którą przygotowała dla nas nasza opiekunka, pani Dorota – pieczone jabłka z cejlońskim cynamonem. Dzięki temu mogliśmy lepiej zrozumieć i poczuć klimat mieszkańców Sri Lanki. Na wszystkich spotkaniach panowała bardzo miła atmosfera, która sprzyjała naszej integracji.

W dniu kulminacji akcji, 6 stycznia 2026 r., przygotowaliśmy oprawę Mszy świętej. W procesji z darami do ołtarza zanieśliśmy symboliczne, oryginalne produkty z wyspy Cejlon: herbatę, cynamon oraz pieprz. Po uroczystym rozesłaniu oraz wykonaniu wspólnego zdjęcia z rodzicami i księdzem proboszczem pan Bartosz swoim bussem przetransportował nas do Radłowa – jednej z najmniejszych wiosek w naszej parafii.

W pierwszym domu w Radłowie, zaraz po odegraniu przez nas scenki kolędniczej, czekał na nas gorący rosół oraz słodycze. Posileni smacznym obiadem ruszyliśmy w dalszą drogę. Mimo panującego mrozu serca mieliśmy gorące. Podczas wędrowki przez las spotkaliśmy spacerowiczów, którym zaprezentowaliśmy naszą scenę misyjną i wspólnie zaśpiewaliśmy kolędę. Panie były bardzo wzruszone, a nam ich emocje dodały jeszcze większej chęci do ewangelizowania i głoszenia Dobrej Nowiny. Ostatnim celem naszego kolędowania była dawna leśniczówka położona na samym skraju lasu.

Pragniemy z całego serca podziękować wszystkim mieszkańcom Radłowa za niezwykle ciepłe przyjęcie i wielką hojność. Wasze otwarte drzwi i wsparcie finansowe przekazane na cele misyjne są dowodem wielkiej empatii wobec potrzebujących dzieci. Szczególne podziękowania kierujemy również do naszych rodziców. Dziękujemy za pomoc w przygotowaniu pięknych strojów, wsparcie logistyczne oraz za to, że zawsze mogliśmy na Was liczyć podczas przygotowań do tej ważnej akcji. Dzięki

Waszemu zaangażowaniu nasze kolędowanie stało się radosnym świadectwem wiary.

kolędnicy misyjni z p. Dorotą Wojtaszak z ZSP w Strzałkowie i Parafii pw. Nawiedzenia NMP w Ostrowie Kościelnym, archidiecezja gnieźnieńska

Moje kolędowanie misyjne było dla mnie wyjątkowym i bardzo ciekawym przeżyciem. Odwiedzając domy mieszkańców Radłowa, czułam prawdziwą atmosferę świąt – pełną radości i życzliwości. Wspólne śpiewanie kolędowanie sprawiło, że ludzie uśmiechali się, a w wielu domach panowała serdeczna rodzinna atmosfera. Szczególnie zapadły mi w pamięć reakcje gospodarzy. Niektórzy śpiewali razem z nami, inni słuchali ze wzruszeniem. Często dziękowali za kolędę dobrym słowem, poczęstunkiem lub drobnym datkiem. Dzięki temu czułam, że to, co robimy, ma sens i sprawia innym radość. Kolędowanie nauczyło mnie także otwartości na innych ludzi oraz odwagi. Droga była super, np. rzucaliśmy się w śniegu i cieszyliśmy się chwilą. Kolędowanie przypomniało mi, że Pan Bóg jest obecny także w zwykłej codzienności, w rodzinie, rozmowach i w chwilach ciszy.

Alicja z kl. 6 w ZSP w Strzałkowie i Parafii pw. Nawiedzenia NMP w Ostrowie Kościelnym, archidiecezja gnieźnieńska

Kolędowałam pierwszy raz i na pewno nie ostatni. Bardzo podobała mi się atmosfera w domach, które odwiedzaliśmy, a także ta, która panowała między nami. Mieszkańcy Radłowa byli bardzo uprzejmi i z chęcią zapraszali nas do swoich domów. Wspólne śpiewanie kolęd i odgrywanie naszych ról sprawiło, że na twarzach domowników pojawiał się szczery uśmiech. Było to doświadczenie, które nauczyło mnie otwartości i odwagi, a także chęci przekazywania wiary innym. Do domu wróciłam zmęczona, ale bardzo szczęśliwa.

Antosia z kl. 6 w ZSP w Strzałkowie i Parafii pw. Nawiedzenia NMP w Ostrowie Kościelnym, archidiecezja gnieźnieńska

Najbardziej w kolędowaniu podobało mi się bezpośrednie spotkanie z ludźmi. Mogliśmy wejść do czyjegoś domu, porozmawiać, zobaczyć ich codzienność. Zawsze byliśmy przyjmowani z życzliwością. Szczególnie zapadły mi w pamięci chwile, gdy ktoś szczerze się uśmiechał i dziękował za obecność. Wtedy czułem, że nasza obecność ma sens. Podobało mi się też poczucie wspólnoty między nami, że robiliśmy coś razem w jednym celu. Te proste momenty były dla mnie najbardziej wartościowe i najbardziej poruszające.

Alan z kl. 6 w ZSP w Strzałkowie i Parafii pw. Nawiedzenia NMP w Ostrowie Kościelnym, archidiecezja gnieźnieńska

Kolędowanie było dla mnie bardzo dobrym i wartościowym czasem. Nie tylko mogłam zrobić coś dobrego i spędzić czas w bardzo dobrej atmosferze, ale też poznałam różnych ludzi i zdobyłam nowe doświadczenia. To wszystko sprawiło, że mogłam się na chwilę zatrzymać i bardziej pomyśleć o wierze oraz o tym, jaką rolę odgrywa Pan Bóg w moim życiu.

Nadia z kl. 6 w ZSP w Strzałkowie i Parafii pw. Nawiedzenia NMP w Ostrowie Kościelnym, archidiecezja gnieźnieńska

Kolędowanie misyjne bardzo mi się podobało, ponieważ panowała miła i radosna atmosfera. Wspólne śpiewanie kolęd pozwoliło mi poczuć prawdziwy klimat świąt. Przedstawienie o dzieciach ze Sri Lanki uświadomiło mi, jak ważna jest pomoc innym i wrażliwość na ich potrzeby. Był to wartościowy i poruszający czas, który na długo zostanie w mojej pamięci. To wydarzenie skłoniło mnie do refleksji i pokazało, że nawet małe gesty mogą sprawić komuś wiele radości. Mam nadzieję, że dzięki temu wydarzeniu choć w niewielkim stopniu mogliśmy pomóc rodzinom ze Sri Lanki.

Nikola z kl. 6 w ZSP w Strzałkowie i Parafii pw. Nawiedzenia NMP w Ostrowie Kościelnym, archidiecezja gnieźnieńska

Kolędowanie misyjne było dla mnie miłym doświadczeniem. Brałem w nim udział pierwszy raz. Chodziliśmy od domu do domu, śpiewając kolędy i odgrywając scenki Bożego Narodzenia. Ludzie przyjmowali nas bardzo życzliwie, dawali nam ofiary, pomagając w ten sposób dzieciom ze Sri Lanki. Bardzo bym chciał w przyszłym roku również uczestniczyć w kolędowaniu misyjnym.

Antoni z kl. 6 w ZSP w Strzałkowie i Parafii pw. Nawiedzenia NMP w Ostrowie Kościelnym, archidiecezja gnieźnieńska

W Parafii Przenajświętszej Trójcy w Ostrówku odbyło się kolędowanie misyjne, w które zaangażowało się około 45 uczestników Koła Misyjnego ze Szkoły Podstawowej im. rtm. Witolda Pileckiego w Ostrówku. Dzieci i młodzież kolędowali w sześciu grupach, niosąc radość oraz przesłanie misyjne do domów parafian.

W akcję aktywnie włączyli się również rodzice, którzy pomogli w przygotowaniu strojów kolędniczych, poczęstunku oraz sprawowali opiekę nad dziećmi podczas kolędowania. Parafianie z wielkim sercem i życzliwością przyjmowali kolędników, okazując wsparcie dla dzieła misyjnego.

Wszystkie zebrane ofiary zostały przeznaczone na pomoc dzieciom ze Sri Lanki. Kolędowanie misyjne było pięknym świadectwem wiary, zaangażowania i wspólnej troski o potrzebujących. Dla dzieci było nie tylko okazją do pomocy rówieśnikom z dalekich krajów, ale także do wspólnej zabawy, radości i przeżycia wyjątkowej przygody. Uczestnicy Koła Misyjnego spędzili ten czas razem, ucząc się wrażliwości na potrzeby innych oraz odkrywając, że nawet małe gesty mogą zmieniać świat. Dzięki kolędowaniu przeżyliśmy piękne chwile, pełne dobra i radości.

kolędnicy misyjni z p. Katarzyną Majdą ze SP im. rotmistrza Witolda Pileckiego i Parafii pw. Przenajświętszej Trójcy w Ostrówku, archidiecezja częstochowska

W tym roku pierwszy raz razem z koleżankami i kolegami brałam udział w akcji Kolędniczy Misyjni Dzieciom na Sri Lance. Bardzo się cieszyłam, że mogę w niej uczestniczyć. Kolędowaliśmy w naszej szkole. Chodziliśmy po klasach, odwiedzaliśmy nauczycieli i innych pracowników szkoły. Na początku trochę się stresowałam i bałam się, jak zostaniemy przyjęci, ale szybko okazało się, że nie było czego się bać. Wszyscy przyjmowali nas bardzo miło. Dzieci i dorośli chętnie nas słuchali, uśmiechali się i zadawali pytania. Z zainteresowaniem dowiadywali się, komu pomagamy i dlaczego ta akcja jest ważna. Było mi bardzo miło, że mogliśmy wnieść do szkoły radość i świąteczną atmosferę.

Dzięki tej akcji dowiedziałam się więcej o życiu dzieci na Sri Lance. Zrozumiałam, że nawet nasz śpiew i małe zaangażowanie mogą naprawdę pomóc innym dzieciom. Poczułam, że także ja mogę zrobić coś dobrego. Kolędowanie było dla mnie bardzo fajnym i ważnym doświadczeniem. Nauczyło mnie odwagi, współpracy i wrażliwości na potrzeby innych. Zachęcam wszystkie dzieci, żeby brały udział w akcji Kolędniczy Misyjni, bo to daje dużo radości i satysfakcji.

Małgosia z kl. 6 z SP nr 2 im. Kornela Makuszyńskiego w Polkowicach wraz z kolędnikami misyjnymi pod opieką p. Renaty Chmielowskiej, diecezja legnicka

Koło Misyjne powstało w naszej parafii w październiku 2025 r. Jestem katechetką i podjęłam się tego zadania na prośbę księdza proboszcza Grzegorza Doroszewskiego. Spotkania z dziećmi organizuję raz w miesiącu. Również raz w miesiącu uczestniczymy we Mszy świętej, podczas której dzieci z Koła Misyjnego biorą czynny udział: czytają czytania, modlitwę powszechną oraz niosą dary do ołtarza. Obecnie nasza wspólnota jest jeszcze niewielka, liczy zaledwie czworo dzieci, jednak mam nadzieję, że z czasem Koło Misyjne będzie się stopniowo rozrastać.

W tym roku po raz pierwszy wyruszyliśmy na szlak kolędowania w naszej parafii. Kolędowaliśmy od 2 do 6 stycznia 2026 r. Biorąc pod uwagę wiek dzieci (najmłodsze miało 5 lat) oraz fakt, że nasza parafia jest bardzo rozległa, wspólnie z księdzem proboszczem ustaliliśmy, że będziemy kolędować tylko w dwóch miejscowościach: Postołowie i Granicznej Wsi. Ksiądz proboszcz ogłosił podczas Mszy świętej, że kolędnicy wyruszą do wyżej wymienionych miejscowości, a zebrane środki zostaną przekazane na pomoc dzieciom na Sri Lance. Ewentualne słodycze miały natomiast trafić do dzieci kolędujących z naszej parafii.

Czas kolędowania był piękny i pełen wzruszeń. Niejednokrotnie musieliśmy brnąć przez zasy pył, ponieważ w tym okresie w naszych rejonach spadło go bardzo dużo. Do części domów dojeżdżaliśmy samochodem ze względu na znaczne odległości. Mieszkańcy przyjmowali nas bardzo serdecznie. Wielu z nich mówiło, że od bardzo dawna nie było u nich kolędników i cieszyli się z naszej wizyty. Zbieraliśmy ofiary na rzecz dzieci ze Sri Lanki, a otrzymane słodycze zostały sprawiedliwie podzielone pomiędzy dzieci kolędujące. W kolędowaniu dzielnie pomagały mi również dwie mamy dzieci należących do Koła Misyjnego, za co jestem im bardzo wdzięczna.

p. Katarzyna Czyż z kolędnikami misyjnymi z Koła Misyjnego przy Parafii pw. św. Józefa Robotnika w Postołowie, archidiecezja gdańska

W czasie kolędowania misyjnego chodziliśmy po domach, przedstawialiśmy scenki i śpiewaliśmy kolędy. Bardzo nam się podobało, bo wszędzie byliśmy miło przyjmowani. Ludzie słuchali nas z uśmiechem i dziękowali za kolędę. Dostawaliśmy nie tylko pieniądze na misję, ale także słodycze, owoce i pyszne placki. Było bardzo radośnie i czuliśmy się potrzebni. Chętnie pójdziemy kolędować także w przyszłym roku.

kolędnicy misyjni z p. Anną Dworak z Zespołu Szkół i Parafii pw. św. Antoniego w Przewrotnem, diecezja rzeszowska

W tym roku już po raz trzeci uczestniczyliśmy w akcji Kolędniczy Misyjni, zbierając ofiary dla dzieci ze Sri Lanki. Utworzyliśmy dwie grupy kolędników, łącznie 32 osoby (24 dzieci oraz ośmiu dorosłych opiekunów). Nasze kolędowanie rozpoczęło się uroczystym rozesłaniem w niedzielę 28 grudnia w święto Świętej Rodziny na Mszy św. o godzinie 12. Na kolejne dwa dni zaplanowane mieliśmy odwiedziny w domach parafian wg nakreślonego planu, by pójść w rejony miasta, gdzie jeszcze do tej pory kolędnicy nie dotarli.

Pierwszego dnia rozpoczęliśmy kolędowanie od odwiedzin domu zakonnego sióstr boromeuszek oraz probostwa. Następnie dwie grupy odwiedzały domy parafian. Drugiego dnia kolędowanie rozpoczęliśmy od odwiedzin w Urzędzie Miasta Pszów, następnie udaliśmy się wspólnie w wyznaczone wcześniej miejsce.

Podczas kolędowania było wiele chwil radosnych, kiedy kolędowaliśmy wspólnie z mieszkańcami. Nie obyło się bez wzruszeń, kiedy łała się w oku zakręciła, szczególnie gdy zapraszani byliśmy do domów, gdzie czekały na nas osoby niemogące o własnych siłach wyjść do nas. Pomimo zmęczenia byliśmy pełni radości oraz pewności, że robimy coś dobrego dla innych.

Ostatnim etapem naszego kolędowania był udział w Orszaku Trzech Króli, który odbył się 6 stycznia 2026 r. w naszej parafii. Jako kolędnicy misyjni przyprowadziliśmy mędrców na rynek naszego miasta, gdzie czekały zebrane grupy, by po wspólnym zaśpiewaniu kilku kolęd poprowadzić orszak do naszej bazyliki, gdzie mędracy złożyli swe dary. Po zakończonej Mszy św. jeszcze wspólnie kolędowaliśmy z wiernymi, robiąc sobie pamiątkowe zdjęcia, które dołączamy do sprawozdania. Pozdrawiamy gorąco – kolędnicy misyjni od Pani Uśmiechniętej z Pszowa.

kolędnicy misyjni z państwem Anną i Markiem Korzonkami z Parafii pw. Narodzenia NMP w Pszowie, archidiecezja katowicka

Każdego roku już w listopadzie dziewczęta z grupy Dzieci Maryi z ekscytacją pytają: „Siostro, dla kogo w tym roku kolędujemy?”. To z ich inicjatywy kolędnicy misyjni przemierzają ulice parafii już od wielu lat. Dołączają do nas także inne dzieci z parafii. Z roku na rok jest coraz więcej chętnych. To ogromna radość, że tak wielu młodych chce czynić dobro i dzielić się radością Bożej obecności w ich życiu. Starsze marianki po wielu latach kolędowania zostają opiekunami grup, dzieląc się z młodszymi kolegami i koleżankami swoim doświadczeniem i pomysłami. Niezwykle ubogacające jest świadectwo parafian, którzy oczekują na kolędników, z radością wspólnie z nami kolędują, wspierają nas, a na pożegnanie mówią: „Przyjdźcie znów za rok, będziemy czekali!”. Znane powiedzenie mówi, że radość się mnoży, gdy się ją dzieli. Wędrowanie ulicami parafii z kolędnikami jest tego absolutnym potwierdzeniem. Czasem mam wrażenie, że z każdym kolejnym domem jest w nas jeszcze więcej energii i entuzjazmu, a doświadczenie ludzkiej dobroci sprawia, że czujemy się ponad miarę obdarowani. Bogu niech będą dzięki za to piękne dzieło misyjne i za każdego, kto wspiera nas słowem, czynem i modlitwą.

s. Barbara Panfil SSpS z kolędnikami misyjnymi z Parafii pw. Świętego Krzyża w Raciborzu, diecezja opolska

Organizatorką grupy kolędników misyjnych jest nasza siostra katecheta Barbara Panfil SSpS. Było zimno, ale radośnie. Mieszkańcy Raciborza-Studziennej przyjmowali nas serdecznie, niektórzy ze wzruszeniem, i hojnie obdarowywali kolędników słodyczami, a nawet gorącą herbatą z zaproszeniem na następny rok.

s. Anna Gancarczyk SSpS z Parafii pw. Świętego Krzyża w Raciborzu, diecezja opolska

Kolędowanie było dla mnie pięknym doświadczeniem. Mogliśmy razem śpiewać, odwiedzać ludzi i dzielić się radością Bożego Narodzenia. To też okazja, żeby pomagać innym, szczególnie dzieciom w krajach misyjnych. Cieszę się, że mogłam w tym uczestniczyć.

Ola, lat 10, z Parafii pw. Świętego Krzyża w Raciborzu, diecezja opolska

Koło PDMD działające przy Parafii św. Stanisława Kostki w miejscowości Różanki, diecezja zielonogórsko-gorzowska, rozpoczęło przygotowania do akcji w listopadzie. Poznaliśmy kraj, obyczaje, tradycje, problemy mieszkańców. Następnie przygotowaliśmy scenkę kolędniczą i stroje.

Kolędowaliśmy, odwiedzając domy mieszkańców Różanek od 28 grudnia 2025 r. W tym dniu miało miejsce uroczyste rozesłanie i błogosławieństwo kolędników misyjnych podczas Eucharystii 6 stycznia. W Misyjnym Dniu Dzieci również czynnie uczestniczyliśmy we Mszy świętej, a także cieszyliśmy się przyjęciem nowych członków do PDMD. Następnie odwiedziliśmy z misyjną kolędą filialne kościoły naszej parafii, kończąc kolędę 18 stycznia 2026 r.

Z wielkim zapałem mali kolędnicy (klasa 3 i 4 szkoły podstawowej) głosili dobrą nowinę o zbawieniu tym, którzy ich przyjęli. Towarzyszyli im rodzice i opiekunowie, którzy bardzo chętnie włączyli się w tę akcję. Bóg zapłać za dobro, w którym mogliśmy uczestniczyć!

p. Beata Lawer z kolędnikami misyjnymi i ks. Wojciechem Jurkiem z Parafii pw. św. Stanisława Kostki w Różankach, diecezja zielonogórsko-gorzowska

Zaraz po Bożym Narodzeniu wyruszyliśmy wspólnie z kolegami i koleżankami po raz pierwszy na ulice naszej parafii. Było w tym dniu bardzo mroźnie, ale mogliśmy się ogrzać, odwiedzając domy. Mieliśmy ze sobą duży bęben i już z daleka było nas słychać. Ludzie, którzy zaprosili nas do swoich

domów, byli dla nas bardzo mili, częstowali nas słodyczami, a czasami opowiadali, jak sami kiedyś kolędownili. Był to dla nas samych sympatyczny czas, pełen śmiechu i wzruszeń. A świadomość, że nasze zaangażowanie pomaga naszym rówieśnikom na Sri Lance, dodatkowo była dla nas ważna.

Antek ze SP nr 28 im. Alojzego Szewczyka i Parafii pw. św. Brata Alberta w Rybniku wraz z kolędnikami misyjnymi pod opieką p. Barbary Trockiej, archidiecezja katowicka

Przygotowania do kolędowania zaczęliśmy już miesiąc wcześniej. W czasie Adwentu, podczas rorat i po niedzielnej Eucharystii przypomnialiśmy wszystkim, czym jest akcja Kolędnicy Misyjni. To zadanie było proste, bo w naszej parafii jest to już długoletnia tradycja. Uwagę słuchaczy skupialiśmy na małym azjatyckim kraju wypełnionym herbatą i cynamonem. Przybliżyliśmy kulturę, geografię, zwyczaje, warunki oraz sytuację dzieci na Sri Lance.

Od lat nasze kolędowanie misyjne odbywa się 6 stycznia. W tym roku, już po raz 22. na ulice naszej parafii wyszło dziewięć grup kolędników misyjnych. W sumie kolędowało 42 dzieci i 11 opiekunów. Zostali oni uroczyście rozesłani przez księdza proboszcza po Eucharystii, w czasie której przygotowaliśmy czytania mszalne, procesję z darami oraz modliliśmy się w sprawach misji i dzieci ze Sri Lanki. Słowami i melodią dobrze znanych polskich kolęd radośnie nieśliśmy dobrą nowinę, że narodził się Zbawiciel w Betlejem, że przyszedł na świat, aby zbawić wszystkich ludzi.

Ludzie przyjmowali nas ciepło i gościnnie, z niezwykłą serdecznością otwierali drzwi swoich domów i dzielili się z nami wiarą, pokrzepili nas słodkościami, zaprosili na rosółek, serniczek, gorącą herbatkę i nie pozostali obojętni na prośbę wsparcia naszych rówieśników na Sri Lance.

animatorki Iwona Jonderko i Sabina Szymik-Cichecka z kolędnikami misyjnymi z Parafii pw. św. Floriana w Rybniku-Orzepowicach, archidiecezja katowicka

Bardzo serdecznie pozdrawiamy z Podlasia. Kolędowanie misyjne w Sawicach odbyło się również w tym roku z udziałem dzieci z Kółka Misyjnego. Rozpoczęło się w Niedzielę Świętej Rodziny 28 grudnia uroczystym posłaniem w kościele, a dzieci podczas Mszy świętych zaprezentowały scenkę kolędniczą. Mimo zimowej pogody kolędnicy z radością odwiedzali domy parafian, głosząc nowinę o narodzeniu Pana Jezusa.

Byli serdecznie przyjmowani oraz obdarowywani słodyczami i ofiarami pieniężnymi. Kolędowanie uwrażliwiało naszych parafian na potrzeby dzieci ze Sri Lanki i przyczyniło się do szerzenia Bożej miłości.

ks. Mirosław Puchacz z kolędnikami misyjnymi z Koła Misyjnego przy Parafii pw. św. Jerzego w Sawicach, diecezja drohiczyńska

Ubiegłoroczne kolędowanie misyjne dało nam tak wiele radości, że postanowiliśmy podjąć to wyzwanie również w tym roku. Do kolędowania zachęcił nas ksiądz proboszcz Dariusz Mioduszeński. Powstały dwie grupy kolędnicze, które pod opieką s. Anny Sławatyniec i p. Magdaleny Kryckiej wyruszyły na kolędowanie w Parafii NPNMP w Siedlcach. 28 grudnia uczestniczyliśmy w Eucharystii, podczas której otrzymaliśmy błogosławieństwo i zostaliśmy posłani. Po Mszy św. wyruszyliśmy na kolędowanie. Nie było łatwo, gdyż wielu mieszkańców odmawiało nam przyjęcia, ale nie zniechęcaliśmy się. Mieliśmy świadomość, że zostaliśmy posłani, aby nieść Dobrą Nowinę wszystkim. W domach, które nas przyjęły, widzieliśmy wzruszenie i radość, że podtrzymujemy tradycję kolędowania. Tam też obdarowywano nas słodyczami, a w jednym z mieszkań, oprócz ofiary na misje i słodyczy, otrzymaliśmy piękne różańce. 4 stycznia był drugim dniem naszego kolędowania. Tym razem jedna z grup kolędniczych miała więcej szczęścia, bo została przyjęta przez wiele rodzin i to jeszcze bardziej rozpałało nasz zapał do kolędowania. 14 stycznia kolędowaliśmy na terenie naszej szkoły, odwiedzając poszczególne klasy oraz gabinety dyrekcji

i innych pracowników. Cieszymy się, że w ten sposób mogliśmy pomóc dzieciom ze Sri Lanki.

kolędnicy misyjni z Parafii pw. Niepokalanego Poczęcia NMP i SP z oddziałami integracyjnymi nr 6 im. w. Broniewskiego w Siedlcach, pod opieką s. Anny Sławatyniec i p. Magdaleny Kryckiej, diecezja siedlecka

Co roku pomagamy innym krajom, jesteśmy po to, by głosić radość z narodzenia Pańskiego, modlić się oraz pomagać finansowo rówieśnikom w krajach misyjnych. To forma ożywienia wspólnoty, łącząca tradycję kolędowania z troską o potrzebujące dzieci. Dlatego w kościołach wystawiamy jasełka misyjne, zbieramy pieniądze dla dzieci z różnych krajów świata, w tym roku dla dzieci ze Sri Lanki. Byliśmy także u chorych, by sprawić im przyjemność i by znów się uśmiechnęli. Narodzenie Jezusa głosiliśmy także w Urzędzie Gminnym, w ratuszu, by włodarzom gminy zanieść radość i nadzieję.

Marcelina Sitek wraz z kolędnikami misyjnymi ze SP nr 2 z Parafii pw. Świętych Apostołów Szymona i Judy Tadeusza w Skawinie, pod opieką s. Bogusławy Stanis, archidiecezja krakowska

Pomimo niesprzyjających warunków pogodowych ponad 50 kolędników misyjnych z Parafii Nawrócenia św. Pawła Apostoła w Skórcu wyruszyło w drugim dniu świąt Bożego Nawrócenia, by opowiadać o narodzeniu Jezusa i prosić o wsparcie dla rówieśników ze Sri Lanki. Podczas Mszy świętej o godzinie 10.30 odbyło się uroczyste posłanie kolędników i opiekunów. Parafianie poinformowani przez księdza proboszcza Piotra Wojtyłę MIC w ogłoszeniach duszpasterskich o naszym przybyciu chętnie otwierali swoje domy i serca i doceniali trud małych misjonarzy. Kolędowali członkowie Koła Misyjnego z ZSP w Skórcu, dzieci ze scholi, ministranci, młodzież z KSM-u wraz ze swoim opiekunem ks. Konradem Okwiecińskim MIC, pan

Tomasz Skóra, Kawaler Orderu Uśmiechu, siostry sercanki i oddani misjom i parafii rodzice. Cieszymy się, że po raz kolejny mogliśmy przyjść z pomocą rówieśnikom z krajów misyjnych.

kolędnicy misyjni z s. Sylwią Wójtowicz z Parafii pw. Nawrócenia św. Pawła w Skórcu, diecezja siedlecka

Jako grupa kolędnicza ze Szkoły Podstawowej w Snowidzy już drugi rok z rzędu kolędujemy w sercu naszej diecezji – Domu Słowa przy legnickiej kurii biskupiej. Dzielnie wspiera nas zespół muzyczny złożony z uczniów Zespołu Szkół Muzycznych im. Fryderyka Chopina w Legnicy. W tym roku nasze spotkanie odbyło się 4 stycznia w kaplicy Domu Słowa. Zgromadziło się bardzo wielu ludzi, którzy wspólnie z nami śpiewali, przeżywali tajemnicę Bożego Narodzenia i wsłuchiwali się w historię Sri Lanki opisywaną przez dzieci odgrywające scenkę.

Nasze przygotowania zaczęliśmy już w październiku, szukaliśmy Sri Lanki na mapie, oglądaliśmy relacje w internecie, a rodzice jednego z uczniów przywieźli nam z podróży flagę, sarong i niewielki tradycyjny instrument, którego nazwy nie potrafiliśmy zapamiętać. Wspólne odkrywanie życia lankijskich dzieci sprawiało nam wiele radości i satysfakcji. Uczniowie chętnie nauczyli się ról, a rodzice wsparli nas w kompletowaniu reszty strojów.

Dzięki diecezjalnej koordynatorce Papieskich Dzieł Misyjnych s. Oldze Soroce zostaliśmy zaproszeni do Domu Słowa, plakat z tym wydarzeniem ukazał się na stronach internetowych naszej diecezji i w social mediach. Nie spodziewaliśmy się takiej liczby gości. Ten wieczór był wspaniałym przeżyciem. Udało nam się uzbierać pewną sumę pieniędzy, przesłaliśmy ją na konto Papieskich Dzieł Misyjnych. W przyszłym roku również włączymy się w tę piękną akcję.

p. Anna Sierpina z kolędnikami misyjnymi ze Szkoły Podstawowej w Snowidzy, diecezja legnicka

Kolędowanie w Parafii św. Floriana w Sosnowcu odbyło się po raz czwarty. Bardzo cieszy fakt, że powoli, ale wzrasta liczba zaangażowanych dzieci i rodziców. Przygotowania zaczęły się w listopadzie. Były to cotygodniowe spotkania w szkole: poznawanie Sri Lanki, jej problemów, sytuacji dzieci. Uczyliśmy się ról, przygotowywaliśmy stroje i rekwizyty, ale też bawiliśmy się, poznawaliśmy się nawzajem, bo w tym roku kolędnikami były dzieci o dużej rozpiętości wieku: od pięciolatek do siódmej klasy. Szczególnie jestem dumna z jednej klasy komunijnej, z której zgłosiło się tyle dzieci, że można było utworzyć osobną grupę. I tak cztery lata temu ledwo udało się mieć jedną grupę, a w tym roku mieliśmy już trzy.

Kolędowaliśmy 27 grudnia, wędrując przede wszystkim do osób, które nas zaprosiły. Udało się nam być też w około 10 rodzinach, do których zapukaliśmy nieplanowo. Trzeba pamiętać, że w naszej parafii ponad 90 procent osób mieszka w blokach. I na jedno udane wejście przypada przynajmniej kilkanaście bezskutecznych dzwonek: odpowiadała nam głucha cisza lub – co smutniejsze – zatrzaśnięte drzwi, odłożona słuchawka domofonu. Tym niemniej każde dodatkowe wejście przyniosło nam wiele radości i energii, by jeszcze raz spróbować... Kolędnicy wrócili zmęczeni, ale bardzo zadowoleni z podjętego trudu.

Poruszającym doświadczeniem była choroba dwóch dziewczynek, które bardzo zaangażowały się w przygotowania, to one zachęciły kilku swoich rówieśników do podjęcia wysiłku kolędowania. A tu akurat choroba, nie było mowy, by wyruszyć w trasę. Ale ofiarowane cierpienie sprawiło, że pozostałym kolędnikom wyjątkowo dobrze się wędrowało. Doświadczaliśmy namacalnie, że czyjeś cierpienie może stać się realnym wkładem w zwycięstwo dobra w świecie.

W tym roku po raz pierwszy też wystąpiliśmy w kościele. Akurat była to Niedziela Świętej Rodziny. Dzięki temu więcej osób mogło zobaczyć kolędników, poznać tę ideę i dołożyć swoją cegiełkę na potrzeby młodych Lankijczyków.

Wyjątkowym wydarzeniem było spotkanie wszystkich kolędników z księdzem biskupem Arturem Ważnym oraz gośćmi z Papieskich Dzieł Misyjnych. To bardzo cenne móc na żywo zobaczyć, porozmawiać z osobami, które do tej pory znało się z czasopism i internetu. Ksiądz Maciej, siostra Monika i pani Julia stali się nam od razu bardzo bliscy. Dodało to otuchy i zapału, by za rok także podjąć wysiłek kolędowania.

Całość została podsumowana 6 stycznia 2026 r. Kolędnicy wzięli udział we Mszy świętej, byli czynnie zaangażowani w jej przebieg. Szczególnie modlitwa wiernych i procesja z darami pomogły jeszcze raz zwrócić uwagę parafian na dzieło misyjne Kościoła oraz potrzeby dzieci na Sri Lance. Następnie udaliśmy się na Orszak Trzech Króli.

s. Anawim Strzelczyk CSCII z kolędnikami misyjnymi i ks. Pawłem Staniszem z Parafii pw. św. Floriana w Sosnowcu, diecezja sosnowiecka

Dla mnie to było piękne przeżycie. Kiedyś też kolędowałem. Cieszę się, że mogłem razem z moim synem kolędować. Miło było zostawić trochę radości innym. Robienie dobrych rzeczy dla innych jest dobrym przeżyciem. Ta inicjatywa to dobre ziarno duchowe i emocjonalne dla dzieci i wszystkich uczestników (dla mnie też, i to bardzo). W naszej grupie wszyscy byli zmotywowani i każda wizyta dodawała wszystkim jeszcze większej motywacji, nikt nie odczuł nawet zmęczenia. Jestem bardzo wdzięczny, że mogłem uczestniczyć w tej inicjatywie.

p. Mariusz, tata Filipa z Parafii pw. św. Floriana w Sosnowcu, diecezja sosnowiecka

Chciałam napisać od siebie (od osoby przyjmującej kolędników), że podziwiam za świetne przygotowanie i niezwykłą atmosferę, jaka panowała podczas Waszych odwiedzin. Ta radość u nas została na długo i daje nam uśmiech, gdy Was wspominamy. Mam nadzieję, że za rok spotkamy się znów

(a widząc siostry możliwości organizacyjne, myślę, że ekipa będzie liczniejsza, a grup jeszcze więcej).

p. Ela, mama Zosi z Parafii pw. św. Floriana w Sosnowcu, diecezja sosnowiecka

Bardzo podobał mi się udział w akcji Kolędniczy Misyjni. Mam nadzieję, że w przyszłym roku też wezmę w nich udział.

Natalia, lat 9, z Parafii pw. św. Floriana w Sosnowcu, diecezja sosnowiecka

Bardzo się cieszę, że mogłem zostać kolędnikiem misyjnym. Pomogłem dzieciom ze Sri Lanki, przypominając, że Chrystus urodził się dla wszystkich, w każdym zakątku świata.

Szymon, lat 9, z Parafii pw. św. Floriana w Sosnowcu, diecezja sosnowiecka

W tym roku podczas akcji Kolędniczy Misyjni zbieraliśmy pieniądze na dzieci ze Sri Lanki. Chodząc z koleżankami, dobrze się bawiłam. Byłam zadowolona, jak ludzie słuchali o Lankijczykach i wspierali naszą zbiórkę. Mam nadzieję, że za rok też będę mogła wziąć udział w akcji, ponieważ sprawia mi to dużo przyjemności, że przez swoje zaangażowanie mogę pomagać innym.

Alicja, lat 11, z Parafii pw. św. Floriana w Sosnowcu, diecezja sosnowiecka

W tym roku wyruszyliśmy po raz pierwszy, aby głosić dobrą nowinę o Panu Jezusie i aby pomóc naszym rówieśnikom z wyspy Cejlon. Kolędowanie misyjne to dużo radości! W naszej grupie złożonej z dzieci z różnych klas i szkół panowała wspólna atmosfera – życzliwości i koleżeństwa. Naszym zdaniem to dobre świadectwo uczniów Jezusa! Śpiewaliśmy

najlepiej, jak umieliśmy – na Bożą chwałę! Pozdrawiamy. W następnym roku też kolędujemy!

kolędnicy misyjni z s. Ewelina Kotwicą i ks. Danielem Bregulą z Parafii pw. św. Wawrzyńca w Strzelcach Opolskich, diecezja opolska

Dnia 27 grudnia 2025 r. w naszej parafii odbyła się akcja Kolędnicy Misyjni, prowadzona na rzecz dzieci na Sri Lance. Dzieci z Koła Misyjnego, przebrane w barwne stroje kolędnicze, z radością odwiedzały domy parafian, śpiewając kolędy, niosąc radosne przesłanie Bożego Narodzenia oraz świadectwo solidarności z najuboższymi.

Kolędnicy nie tylko dzielili się śpiewem i modlitwą, ale także opowiadali o trudnej sytuacji swoich rówieśników na Sri Lance, zachęcając do wsparcia dzieł misyjnych. Zebrane ofiary zostaną przeznaczone m.in. na edukację, opiekę zdrowotną oraz poprawę warunków życia dzieci dotkniętych ubóstwem.

Serdecznie dziękujemy wszystkim kolędnikom oraz opiekunom, którymi w tym roku byli rodzice naszych misyjnych pomocników: p. Sylwii Bednarskiej, p. Patrycji Jochemczak, p. Katarzynie Nowak, p. Magdalenie Zjawionej, p. Annie Zgrzebnej, p. Wioletcie Wiktorowskiej, p. Tomaszowi Mesjaszowi za ich zaangażowanie i poświęcony czas. Także parafianom za życzliwe przyjęcie i okazane serce. Ta inicjatywa była pięknym świadectwem wiary, wrażliwości i odpowiedzialności za Kościół misyjny na całym świecie. Bóg zapłać!

kolędnicy misyjni z p. Jolantą Kuc z ZSP i Parafii pw. Opatrzności Bożej w Strzelcach Wielkich, archidiecezja częstochowska

W dniu 26 grudnia 2025 r. kolędnicy misyjni z Parafii pw. św. Apostołów Piotra i Pawła w Świebodzicach wyruszyli do domów, by nieść mieszkańcom miasta Dobrą Nowinę. W przygotowanym przedstawieniu brało udział ośmiu młodych parafian wspieranych przez cztery osoby dorosłe. Z radością

i śpiewem na ustach odwiedzaliśmy kolejne rodziny, które przyjmowały nas bardzo życzliwie. Było nam niezmiernie miło, że mogliśmy wszyscy brać udział w akcji Kolędniczy Misyjni i wspierać dzieci na Sri Lance.

p. Magdalena Kownacka-Gul z kolędnikami misyjnymi z Parafii śś. Apostołów Piotra i Pawła w Świebodzicach, diecezja świdnicka

Okres Bożego Narodzenia to czas radości i dzielenia się tą radością z innymi. Tradycją naszej parafii jest zaangażowanie misyjne dzieci, młodzieży i dorosłych, dlatego 27 grudnia, w sobotnie przedpołudnie, już po raz 27. rozpoczęło misyjne kolędowanie. Mali bohaterowie, idąc od domu do domu, od rodziny do rodziny, chcieli zanieść innym radość, pokój i nadzieję. Tym samym wpisali się w realizację przesłania papieża Leona XIV: „Droży przyjaciele, jesteśmy stworzeni do życia, które nieustannie odradza się w darze i w miłości”.

Dzięki zaangażowaniu kolędników wiele osób w naszej parafii mogło dowiedzieć się o warunkach życia najmłodszych na terenach misyjnych, a dzieląc się sercem i ofiarami, wesprzeć realizację konkretnych projektów na Sri Lance. Takie działania nie tylko przypominają nam, że mamy braci i siostry na krańcach świata i jesteśmy odpowiedzialni za to, by usłyszeli oni o Chrystusie i żyli w warunkach godnych dzieci Bożych, lecz także czynimy możliwym zakup leków, książek, kredek, łóżek, jedzenia, ubrań i wielu innych rzeczy dla tych osób, które same nie mogą tego zrobić.

Bogu niech będą dzięki za taką armię dzieci i młodzieży (ponad 160 osób od 5 do 16 lat w 32 grupach), która z zapałem niosła dobrą nowinę o Bożym Narodzeniu oraz za ich cudownych opiekunów, a także za każdego, kto otworzył drzwi swojego domu i serca na potrzeby misji.

p. Małgorzata Bernat i p. Anna Mika z kolędnikami misyjnymi z Parafii pw. św. Anny w Świerklanach, archidiecezja katowicka

W dniach 27–29 grudnia minionego roku grupa 20 kolędników misyjnych wraz z opiekunami przemierzała ulice naszej parafii, głosząc dobrą nowinę o narodzeniu Jezusa. Zmieniając rotacyjnie role, wcielali się w Świętą Rodzinę, aniołów, pastuszków, mędrców, by z kolędą na ustach, radością w sercu, wsparciem dźwiękiem instrumentów, przedłużyć czas świątecznej radości.

Całe dzieło dopełniło się 6 stycznia, w dzień PDMD, kiedy po każdej Mszy świętej na palcu kościelnym na parafian i gości czekała gorąca kawa i herbata oraz poczęstunek w postaci słodyczy i babeczek przygotowanych przez naszych opiekunów. Co roku jest nas więcej. Niech dobro trwa w każdym z nas. Z wyrazami wdzięczności.

kolędnicy misyjni ze SP nr 11 im. W. Broniewskiego i Parafii pw. Przemienienia Pańskiego z Tarnowskich Gór-Bobrownik Śląskich, pod opieką pań: Anieli Kalagi, Matyldy Kalagi i Klaudii Marcinkowskiej, diecezja gliwicka

W tym roku ponownie mamy przyjemność łączyć się z PDMD i kolędnikami misyjnymi. Nasze kolędowanie rozpoczynamy podczas jasełek szkolnych, które odbywają się w naszej szkole zazwyczaj w połowie grudnia.

p. Justyna Puchalska z kolędnikami misyjnymi z Polskiej Szkoły przy Fundacji Akademia Polonez i kościoła Mariakerk w Tilburgu – Polskiej Parafii pw. Miłosierdzia Bożego (Holandia, diecezja 's-Hertogenbosch)

Najbardziej podobało mi się śpiewanie kolęd i wreszcie dowiedziałam się, skąd pochodzi cynamon. Ciekawe, dla których dzieci będziemy kolędować za rok.

Helenka z Polskiej Szkoły przy Fundacji Akademia Polonez i kościoła Mariakerk w Tilburgu – Polskiej Parafii pw. Miłosierdzia Bożego (Holandia, diecezja 's-Hertogenbosch)

Najmilszym wspomnieniem jest wspólne śpiewanie kolęd, zwłaszcza z moimi braciszkami. W występie pomogła mi odwaga, bo bałam się na początku, ale później strach odszedł na drugi plan.

Lilianka z Polskiej Szkoły przy Fundacji Akademia Polonez i kościoła Mariakerk w Tilburgu – Polskiej Parafii pw. Miłosierdzia Bożego (Holandia, diecezja 's-Hertogenbosch)

Największą radość sprawiło mi wspólne śpiewanie kolęd, bo śpiewanie jest czymś, co naprawdę lubię. Dowiedziałem się też, że na Sri Lance wielu ludziom brakuje jedzenia. Bardzo mnie to zasmuciło.

Karol z Polskiej Szkoły przy Fundacji Akademia Polonez i kościoła Mariakerk w Tilburgu – Polskiej Parafii pw. Miłosierdzia Bożego (Holandia, diecezja 's-Hertogenbosch)

Najbardziej podobało mi się, jak wyszłam na scenę i zagrałam Karolinę. Po występie poszliśmy do stolika misyjnego, do którego podeszło dużo dzieci, i było bardzo wesoło. Razem zbieraliśmy pieniążki dla dzieci na Sri Lance.

Maja z Polskiej Szkoły przy Fundacji Akademia Polonez i kościoła Mariakerk w Tilburgu – Polskiej Parafii pw. Miłosierdzia Bożego (Holandia, diecezja 's-Hertogenbosch)

W naszej parafii prowadzę niewielką oazę, która już trzeci raz na okres Adwentu i Bożego Narodzenia przemieniła się w grupę misyjną. Tym razem udało się zachęcić do współpracy kilkoro dzieci spoza oazy. Ich mamy okazały się bardzo pomocne i zaangażowane. Dzięki temu nasza akcja nabrała rozmachu i była dla mnie samej niespodziewaną radością. Niektóre dzieci miały wręcz niespożyty zapał do kolędowania. W dniach od 26 grudnia do 6 stycznia

udało nam się obejść około 70 procent obszaru parafii, w tym w miejsca bardziej odległe, gdzie dotąd nas nie było. Sprzyjały nam pogoda i zdrowie (inaczej niż rok temu). Oczywiście nie we wszystkich domach nas przyjęto, wielu gospodarzy nie zastaliśmy, z drugiej strony niektórzy byli bardzo serdeczni i wręcz zachwyceni strojami, wierszami i ręcznie wykonanymi liśćmi betelu.

p. Małgorzata Nowicka-Wiktor z kołędnikami misyjnymi i paniami Beatą Lasek, Beatą Świetlik i Marzeną Zawilą z Parafii pw. śś. Joachima i Anny oraz Zespołu Szkolno-Przedszkolnego w Tomicach, archidiecezja krakowska

Tradycją Parafii św. Bartłomieja w Unisławiu stało się misyjne kołędowanie. Misyjni kołędnicy wędrują od domu do domu od wielu już lat.

Przeżywamy rok duszpasterski pod hasłem „Uczniowie-misjonarze”, którzy są także pielgrzymami nadziei. Wędrujemy ze znakiem gwiazdy, uczymy się dróg Bożych przykazań, poznajemy informacje na temat Sri Lanki, aby w końcu wejść do domów, do rodzin i głosić Dobrą Nowinę.

Ks. Maciej Będziński, dyrektor krajowy PDM, wspominał w materiałach misyjnych do akcji Kołędnicy Misyjni: „Z pobytu na Sri Lance mieszają się różne obrazy – takie jak piękno przyrody z biedą na ulicach. Choć niezapomniane jest wspomnienie radości dzieci, które jest wizytówką tego Kościoła. Pragniemy, aby trud życia nie przysłonił nam piękna i nadziei Ewangelii”.

Przygotowując się do misyjnej akcji, formujemy się duchowo i intelektualnie. Modlimy się za misje i misjonarzy. Poznajemy geografię, kulturę, język zwyczaje ludów i sytuację dzieci w konkretnej części świata, w tym roku ze Sri Lanki, czytamy „Świat Misyjny”, rozdzielamy role do scenki *Z kołędą w domu*, przygotowujemy stroje misyjne, rekwizyty, gwiazdę.

26 grudnia 2025 r., w uroczystość św. Szczepana na Mszy świętej o godzinie 12 ksiądz proboszcz Marek Linowiecki pobłogosławił i rozesłał kołędników misyjnych oraz zachęcił parafian do życzliwego przyjęcia małych misjonarzy. Przygotowaliśmy też oprawę liturgiczną: czytanie i modlitwę wiernych, dary na tej Mszy świętej.

Następnego dnia, 27 grudnia, wyruszyliśmy do mieszkańców Gołot, aby nieść pomoc dzieciom mieszkającym na Sri Lance, przede wszystkim modlitwą, ale także ofiarą pieniężną. Wyruszyliśmy z radością i ze śpiewem. Widać nas było z daleka, bo nieśliśmy dużą, piękną, kolorową gwiazdę. Wszystko po to, żeby swoją radością przypominać o obecności dobrego Boga.

Tę wyjątkową grupę misyjną w tym roku tworzyli radośni misjonarze: Maja z klasy 3b, Wiktor i Damazy z 4a, Natasza i Julia z 5b, Amelia i Laura z 6b, Maja z 7a oraz Zuzanna z klasy 8. Dziewczęta i chłopcy z wielkim zapałem, zaangażowaniem, pełnym oddaniem i ogromnym sercem, z uśmiechem oraz śpiewem przy akompaniamencie akordeonu wędrowali misyjnie, odwiedzając rodziny, osoby samotne we wsi Gołoty naszej parafii. Mieszkańcy tej wioski przyjęli nas z otwartymi sercami i prawdziwie staropolską gościnnością.

To ważne wydarzenie misyjne odbywa się pod patronatem Papieskich Dzieł Misyjnych Dzieci. Kolędnicy Misyjni to przede wszystkim ewangelizacja. Dzieci i młodzież naszej parafii i szkoły w Unisławiu są misjonarzami – idą od domu do domu z misyjnym przesłaniem, przedstawiając scenkę ukazującą życie i problemy dzieci ze Sri Lanki, oraz przypominają wszystkim, że narodził się Chrystus. Niosą pokój i radość Bożego Narodzenia. Pamiątką kolędowania w tym roku były liście betelu. Ten skromny liść ma ważne znaczenie w zwyczajach i tradycji Sri Lanki. Ważne są dobre maniere, grzeczność, szacunek i dobre wychowanie. Na Sri Lance tradycyjnie ofiarowuje się wiązkę liści betelu jako znak szacunku, oznakę życzenia pomyślnego roku i jako symbol przyjaźni.

Kolędowanie to nie tylko misja, ale również formacja i rozwój wrażliwości ludzkiej. Dzieci uczą się empatii, poświęcają swój czas i siły, aby pomóc potrzebującym, a jednocześnie uczą się przyjmowania zarówno sukcesu, jak i porażki. To bezcenne doświadczenia, które kształtują ich serca i postawy na całe życie.

Poświęciliśmy swój czas, aby obdarować darem pomocy tych, którzy oczekują naszego wsparcia. W naszych sercach pozostaje radość z wypełnio-

nej misji. W kosztach pojawiły się słodkości, a w skarbonce dary pieniężne przeznaczone dla dzieci ze Sri Lanki.

Serdecznie dziękujemy mieszkańcom Gołot za gościnność, życzliwość i otwarte serce, za pyszne kanapki, domowe wypieki oraz gorące herbatki i słodczyce. Serca małych misjonarzy wypełnione są obrazem serdeczności, gościnności i modlitwy, która ubogaciła ich duchowo.

Nasz trud i wszelkie owoce kolędowania ofiarowaliśmy Panu Bogu 6 stycznia 2026 r. w uroczystość Objawienia Pańskiego. W strojach misyjnych, z rekwizytami z gwiazdą uczestniczyliśmy we Mszy św., modląc się za dziećmi z całego świata. Zostaliśmy zaproszeni przez księdza proboszcza Marka Linowieckiego i księdza Pawła Maciejko do zaprezentowania scenki misyjnej dla parafian obecnych na tej Mszy św. o godz. 11. Po błogosławieństwie wyszliśmy przed kościół, aby każdy, kto chciał jeszcze wspierać dzieło misyjne, mógł to uczynić.

W to patronalne święto Papieskiego Dzieła Misyjnego Dzieci całego świata, współpracując z Ojcem Świętym, uczymy się rozpoznawać Jezusa w świecie i w każdym człowieku, niezależnie od koloru skóry czy narodowości, oraz uczymy się świadczyć o Jezusie w naszym środowisku.

Dziękujemy każdemu, kto wspiera działania misyjne. Szczególnie rodzicom dzieci i młodzieży za bycie razem z nami w niesieniu pomocy oraz tworzenie przyjaznej atmosfery. Dziękujemy także księżom z parafii. To niezwykle doświadczenie pozwoliło nam przeżyć wyjątkowe chwile i godziny spotkań. Dla tych spotkań oraz dla dobra, które zrodziło się w wielu sercach dzięki przesłaniu kolędników misyjnych, warto podejmować trud kolędowania.

Z całego serca dziękujemy Panu Bogu, że mogliśmy wypełnić nasze misyjne zadanie i ofiarować cząstkę siebie dzieciom ze Sri Lanki.

Wypowiedzi dzieci są pięknym podsumowaniem: „Kiedy kolędowaliśmy, czułem radość i dumę, bo wiem, że robię coś dobrego”, „Przedstawiając scenkę misyjną, myślałem o dzieciach ze Sri Lanki, którym pomagamy”, „Każdy uśmiech i dobre słowo osób, które odwiedziliśmy, dodawało mi

odwagi”, „Czuję, że chociaż jestem jeszcze dzieckiem, mogę zmieniać świat na lepsze”.

kolędnicy misyjni z p. katechetką Urszulą Machaj z Parafii pw. św. Bartłomieja i Zespołu Szkół w Unisławiu, diecezja toruńska

Kolędowanie rozpoczęliśmy 9 stycznia 2026 r. na Wandalinie, jest to mała miejscowość, gdzie ludzie są mili i serdeczni. Odwiedziliśmy wiele domów, gdzie spotkaliśmy się z wielką życzliwością oraz zostaliśmy ugośczeni ciepłą herbatą i słodyczami, gdyż tego dnia było 14 stopni mrozu. Dzieci przebrały się za Maryję, anioła, diabła, pastuszków, dziecko misyjne... W każdym domu recytowaliśmy swoje role, składaliśmy życzenia oraz śpiewaliśmy kolędy. Dzieci po zakończeniu kolędowania były dumne z siebie, że dały radę odwiedzić tyle domów oraz że mogą pomóc dzieciom ze Sri Lanki.

p. Sylwia Jakóbczyk z kolędnikami misyjnymi ze Szkoły Podstawowej w Wandalinie i Parafii pw. Najświętszego Serca Pana Jezusa w Bobach, archidiecezja lubelska

6 stycznia, w uroczystość Objawienia Pańskiego, tradycyjnie już grupa dzieci i młodzieży z Parafii Świętej Rodziny w Wielkim Klinczu udała się do naszych domów, by zainteresować parafian tematyką misyjną. W tym roku przyjeżdżało nas 16 rodzin. My zaśpiewaliśmy im kolędę i daliśmy przedstawienie na temat związany z posługą misyjną na Sri Lance, a oni nas hojnie ugościli. Dziękujemy wszystkim, którzy przyjęli nas do swoich domów i zechcieli obejrzeć wystawione przez dzieci przedstawienie. Mimo mroźnego dnia humory wszystkim dopisywały.

kolędnicy misyjni z ks. Mateuszem Buławą MSF i p. Anną Kamińską z Parafii pw. Świętej Rodziny w Wielkim Klinczu, diecezja pelplińska

Następna wspaniała kolęda za nami. Świetnie było znowu przeżyć to kolejny raz. Kolędnikiem misyjnym byłam po raz trzeci. Najbardziej w kolędowaniu podoba mi się to, że mogę pomóc tym, którzy tego bardzo potrzebują. Kolędowanie przynosi mi wiele niesamowitych wrażeń i radości. Wielu mieszkańców z radością oczekuje na nasze przyjście. Wszyscy zapraszają nas do środka, a na koniec wizyty składają ofiary do puszek i obdarowują słodyczami.

Zakończenie misyjnej kolędy odbyło się w uroczystość Objawienia Pańskiego. Dziękowaliśmy Bogu za wszystkich zaangażowanych w kolędowanie misyjne, za parafian, którzy złożyli ofiary do skarbonek misyjnych na pomoc dzieciom ze Sri Lanki, za dar ich serc. Jestem dumna i ogromnie wdzięczna Panu Bogu i ludziom za to, że mogę uczestniczyć w tym WIELKIM DZIELE kolędników misyjnych. Za to, że mogliśmy przekazać tyle nadziei, tyle miłości i tyle radości.

Kasia i kolędnicy misyjni z Parafii pw. Niepokalanego Poczęcia NMP w Wigrach, diecezja ełcka

Tegoroczne działania kolędnicze rozpoczęliśmy Mszą świętą 28 grudnia w Parafii Ducha Świętego w Woli Uhruskiej. Koło Misyjne przedstawiło parafianom, komu w tym roku pomagamy i jakie są potrzeby małych mieszkańców Sri Lanki. Ja wraz z Amelią włączyłyśmy się do udziału w liturgii, przebrane w stroje mieszkańek Sri Lanki, czytając modlitwę wiernych.

Dwa dni później w strojach kolędniczych wybraliśmy się na sesję Rady Gminy Wola Uhruska, gdzie śpiewaliśmy wspólnie z radnymi kolędy i opowiadaliśmy o ciężkiej sytuacji ludzi na Sri Lance oraz zbieraliśmy darowizny na pomoc dla nich. Po czym poszliśmy wraz z księdzem proboszczem pod piękny świetlny napis „Wola Uhruska” i zrobiliśmy pamiątkowe zdjęcie.

6 stycznia 2026 r., w Światowy Dzień Misyjny Dzieci, nasze Koło Misyjne w pięknych przebraniach kolędniczych aktywnie uczestniczyło w liturgii słowa i liturgii eucharystycznej. Każdy z uczestników przebrany był za inną postać, np.: Maryję, Józefa, byli też oczywiście trzej królowie oraz dzieci w stroju Sri Lanki, a ja tym razem przebrana byłam za diabełka, w którego rolę się wcieliłam. Na początku Mszy świętej weszliśmy wraz z księdzem i ministrantami w uroczystej procesji. Podczas Mszy każdy z nas był zaangażowany: w komentarze, modlitwę wiernych, procesję z darami (trzej królowie). Diabełek, czyli ja, Zosia, przeczytałam na koniec Mszy kilka słów podziękowań dla parafian za udzielone wsparcie oraz złożyłam życzenia w imieniu nas wszystkich. Na koniec zrobiliśmy tradycyjnie pamiątkowe zdjęcia. Naszym zdaniem były to bardzo fajne i niecodzienne wydarzenia, gdyż cudownie spędziłyśmy czas, pielęgnując staropolską tradycję, a jednocześnie mogliśmy pomóc swoim rówieśnikom, zbierając ofiary.

Zosia i Amelia z kolędnikami misyjnymi oraz p. Marzeną Antoniuk i ks. Andrzejem Lemieszkiem z Parafii pw. Ducha Świętego i Szkoły Podstawowej Im. I. J. Kraszewskiego w Woli Uhruskiej, diecezja siedlecka

Przez około miesiąc przygotowywaliśmy się do kolędowania. Ćwiczyliśmy kolędy, role oraz ustalaliśmy terminy. Ostatecznie 12 kolędników z naszego Koła Misyjnego odwiedzało mieszkańców Parafii Miłosierdzia Bożego w Ząbkach. Jak zwykle byliśmy zaskoczeni serdecznością i otwartością ludzi na potrzeby misji.

Rozpoczęliśmy od uroczystości rozesłania w niedzielę 28 grudnia, a zakończyliśmy udziałem w diecezjalnym spotkaniu kolędników w Katedrze św. Floriana na warszawskiej Pradze. Naszą tradycją na początku stycznia jest również odwiedzanie i podziwianie szopek w kościołach Starego Miasta.

kolędnicy misyjni z Parafii Miłosierdzia Bożego i SP nr 2 w Ząbkach pod opieką p. Katarzyny Węgrzynek, diecezja warszawsko-praska

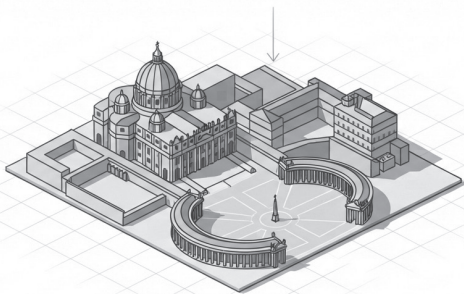
Minusowe temperatury nie przeszkodziły nam w kolędowaniu. Nasi parafianie już na nas czekali, ze śpiewem kolęd na ustach rozgrzaliśmy ich serca. Duża nasza misyjna paczka kolędowała w trzech grupach, każda ruszyła w inną stronę naszej parafii. Gospodarze bardzo chętnie słuchali opowieści o Sri Lance i Lankijczykach. Piękne spotkania z pięknymi ludźmi. Dziękujemy!

s. Katarzyna Jankowska OP z kolędnikami misyjnymi z grupy misyjnej przy Parafii pw. św. Jerzego w Zielonce, diecezja warszawsko-praska

PRZEKAZ

UWAGA!

Przypominamy, że okres rozliczeniowy ofiar z akcji Kolędniczy Misyjni na projekt roku (grudzień 2026 r./styczeń 2027 r.) kończy się **31 stycznia 2027 r.** z uwagi na potrzebę przekazania sprawozdań do Sekretariatu Generalnego PDMD w Rzymie, gdzie rozpatrywane są projekty złożone przez misjonarzy z całego świata.

Żeby ofiary były przekazane na projekt roku 2026/2027, należy je wpłacić na konto Dyrekcji Krajowej PDM **do końca stycznia 2027 r.** Po upływie tego terminu zostaną one wliczone do projektu kolejnego roku.

Prosimy, aby w tytule przelewu znalazła się informacja o grupie – konkretna miejscowość i wezwanie parafii lub nazwa szkoły / placówki / wspólnoty przysyłającej ofiarę. W przypadku braku przesłania ankiety ze s. 24 na adres pdmd@missio.org.pl podziękowanie dla grupy jest wystawiane na podstawie danych z tytułu przelewu.

Dowód / pokwitowanie dla zleceniodawcy

numer rachunku odbiorcy		721020101300000102000027169	
numer rachunku odbiorcy c.d.			
odbiorca:	Papieskie Dzieło Misyjne Dzieci		
Skwer Kardynała Stefana Wyszyńskiego 9, 01-015 Warszawa			
kwota:			
wplacający:			
limitę			
nazwisko			
ulica			
kod poczt.	miejscowość		

Stempel
dzienny

Oплата:

Polecenie przelewu / wpłata gotówkowa

nazwa odbiorcy		Papieskie Dzieło Misyjne Dzieci	
nazwa odbiorcy od.		Skwer Kardynała Stefana Wyszyńskiego 9, 01-015 Warszawa	
Lk	nr rachunku odbiorcy	721020101300000102000027169	
		W P	PLN
nr rachunku zleceniodawcy (przelew) / kwota słownie (wpłata)		kwota	
nazwa zleceniodawcy			
nazwa zleceniodawcy cd.			
tytułem		Kołodnicy Misyjni z...	
tytułem od.			

odcinek dla banku zleceniodawcy

Oплата:

pieczęć, data i podpis(y) zleceniodawcy na ostatnim blankiecie

Jak przygotować akcję Kolędniczy Misyjni?

1

POZNANIE AKCJI
PRZEZ ANIMATORA

2

SPOTKANIE
Z KSIĘDZEM
PROBOSZCZEM

3

SPOTKANIE
Z RODZICAMI

4

FORMACJA
I PRZYGOTOWANIE
DO KOŁĘDOWANIA

5

ROZESŁANIE
KOŁĘDNIKÓW
W PARAFII

6

KOŁĘDOWANIE

7

PODSUMOWANIE
AKCJI – ŚDM

8

PRZESŁANIE RELACJI
DO SEKRETARIATU PDM

9

UDZIAŁ
W ORSZAKU
TRZECH KRÓLI

10

PRZEKAZANIE
ZEBRANYCH OFIAR

SZCZEGÓŁOWE
INFORMACJE NA
S. 12-14

